

(P)

ran Ata
amheimerstr. 84
-7014 Kornwestheim

INGİLTERE: 70 Pence
DANİMARKA: 10- KRN
İSVEÇ: 8- KRN
AVUSTURYA: 20 S
İSVİÇRE: 2,5 Sfr

Türkiye Postası

6. APRIL 1984
NUMBER: 28
15 GÜNLÜK GAZETE
Adres: Donau Str.1
1000 Berlin 44
Tel.: 030/624 60 92

Postvertriebsstück Gebühr bezahlt A1319D

TKSP, PPKK, TKEP ve TKP : Ne seçimler demokratikti, ne de demokrasiye geçildi

Seçimlerde cunta partileri 7 milyon oy kaybetti

25 Mart günü Türkiye'de yapılan yerel seçimlerde cuntanın üç partisi ANAP, MDP ve HP 6 Kasım'da aldığı oyların yüzde 42,5'ünü kaybettiler. Boyah basın seçim sonuçlarını Özal'ın "zaferi" diye ilan etmesine rağmen, ANAP'ın oy kaybı yüzde 9'u buldu. Buna karşın

lık 6 Kasım'da seçimlere sokulmayan SODEP, DYP ve RP yüzde 42 oranında oy aldılar. Öte yandan Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi ve Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi liderleri gazetemize verdikleri özel demeçlerde 25 Mart

seçimlerinin sonuçlarını değerlendirdiler. Türkiye'de yasal çalışmaları yasaklanmış dört sol partinin genel sekreterleri, "Ne seçimler demokratikti, ne de bu seçimlerle Türkiye'de demokrasiye geçildi" dediler.

● Yazısı 3. ve 4. Sayfalarda

Askerlik çağındaki gençlerin örgütlenmesinde yeni ve ileri bir adım

FEBAG

Federal Almanya
Bedelli Askerlik
Girişimi kuruldu

Federal Almanya'daki askerlik çağındaki gençlerin ülkenin hemen her köşesinde oluşturdukları bedelli askerlik girişimlerinin eylemlerini bir eylemine kavuşturmak amacıyla geçtiğimiz hafta Frankfurt'ta bir dânyama toplantısı düzenlendi. Toplantının sonunda kısaca FEBAG diye anılan Federal Almanya Bedelli Askerlik Girişimleri adlı bir üst örgüt kurulmasına karar verildi.

● Yazısı 12. Sayfada

Yerli-yabancı 10 bin OPEL işçisi 2 saat iş bıraktı ve yürüyüş yaptı

35 saat savaşı uyarı grevleriyle sürüyor

Erken emeklilik oyunu
Ümit Köseoğlu
Sayfa 7'de

Federal Almanya'da sendikal savaştan ağır bir 35 saatlik çalışma haftasında kilitlendi. İşverenler bunu "ilkesel" bir öden olarak görüyor ve kesin bir dille redd ediyorlar. Nitekim toplu sözleşme görüşmeleri de bu yüzden

Hollanda'da Kültür Haftası
Sayfa 8'de

Ortak Pazar çatırıyor
Sayfa 10'da

Osternarsch '84
Sayfa 15'te

Foto: Mehmet Ünal

resmen kesilmiş durumda. Buna karşılık 35 saatlik haftayı hayata geçirmek için sürdürülen savaşım işçi sınıfının da ötesine taşdı, toplumun hemen bütün kesimlerinden yoğun bir destek görmeye başladı. Ama kuşkusuz caydırıcı güç gene işçi sınıfı. Geçtiğimiz haftalar uyarı grevlerinin tırmanışına tanık olundu. Özellikle 10 bin OPEL işçisinin iki saat süreyle işi bırakmaları ve Rüsselsheim'da bir gösteri yürüyüşü yapılmaları etkili bir sendikali eylem olarak dikkati çekti. DGB sendikalarından edinilen bilgilere göre önümüzdeki günlerde uyarı grevleri yaygınlaşacak ve sürecek. Bu arada Osternarsch eylemlerinde de 35 saatlik hafta istemi büyük ağırlık taşıyacak

● Yazısı 13. sayfa

"Özal'ın zaferi"... "Solun hezime-ti"... "Sağ partiler sol partileri ezdi geçti"... "Halk Özal'a güvenini gösterdi"...

Bizim boyalı basın ve batılı gazete ve ajansların 25 Mart yerel seçimle-rini değerlendirdi işte böyle oldu. Gerçekleri başaşağı etmenin bu kadarı ve yalanın bu kadar kuyrukluşu görül-memiştir. Ama öyle bir yaygara kopar-tıldı, öyle bir propaganda kampanyası yürüdü, gözleri öyle bir mil çekildi ki insanlar seçim sonucunda ortaya çı-kan oy dağılımlarını bile göremez ol-dular. Ama artık yalan propaganda so-kundan kurtulmanın ve gerçeklere ayık kafayla bakmanın zamanıdır.

Herşeyden önce şu "sağ partiler" ve "sol partiler" demagogisi üzerinde durmak gerekir. 25 Mart yerel seçimleri sağ partilerle sol partiler arasında ya-pılmadı. Bu seçimler generallerin, hal-kın sakakağı silahı dayayıp meclise zorla sokturdıkları üç parti ile, 6 Ka-sım'da seçime girmelerine izin veril-meyen SODEP, DYP ve RP arasında geçti. Sol partilerin hepsi yasaklanmış-tı ve yönetici ve üyeleri hapisaneler-de işken alındıydı.

Halk, işte bu koşullarda, herhangi bir iktidar değişikliği olmayacağına bile bile, şu ya da bu ölüde cutuntaya kar-şı çıkan bu üç partiyi oylarının yüzde 42'sini verdi. Bu bir, Faşist rejimin sahte muhalefet partileri olan MDP'yi ve HP'yi silip attı. Bu ilk, Sirtını Amerika'ya

Hava dönüyor

Ahmet KARDAM

ve generallere dayanan, iktidarda ol-manın bütün avantajlarını sonuna kadar kullanan, halka karşı tehdit ve şantajla başvuran ve daha da önemlisi "mey-danı boş bulan" Özal bile 700 binlik oy kaybına uğradı. Bu da üç.

Generallerin üç yıldan beri silip yok etmek istediği partiler arasında AP'nin uzantısı olan Doğru Yol Partisi ve MSP'nin devamı niteliğindeki Refah Partisi de yok muydu? Şimdi gericiilerin ve bo-yalı basının bu gerçeği birden bire ha-sır altı edip, bu partilerin aldıkları oy-ları da Özal'ın ve Sunal'ın aldığı oy-lara katarak "sol ezildi" diye zafer çiğlikleri atmaya çalışması, eimlaları amutlutan toplamış ayıya diye yutturma hevesinden başka nedir?

Gönüller ferahlasın diye ortalığı toz-pembe mi göstermeye çalışıyoruz? Hayır. Sadece bir gerçeğe işaret etmek istiyoruz. Seçimler öncesinde halka ortak bir çağın yapan beş sol partinin, PKPK'nın, TIP'in, TKP'nin, TKEP'in ve TKS'nin ve diğer demokratik güçlerinin öngörülerinin büyük capta gerçekte-ğini söylüyoruz. Bu partilerin halka açıkladıkları seçim hedefi, ANAP'ın, MDP'nin ve HP'nin toplam oylarının olabildiğince düşürülmesi; iktidarı

hala gerçek sahibi olan generallerin halkın desteğine sahip olmadığı ger-çeğinin böylece bir kez daha gözler önüne serilmesiydi. Ve işte 25 Mart yerel seçimleri yapıldı. Kasım ayındaki genel seçimlerde geçerli oyların yüzde 99'unu, evet tam da yüzde 99'unu almakla övünüp duran ANAP, MDP ve HP beş ay sonra geçerli oyları ancak yüzde 57'sini alabildiler. Bizim boyalı basın ortalığı velleveyle vererek avaz avaz ilan ettiği "zafer" işte bundan ibarettir.

12 Eylül sabahından bu yana asılan yolu yetersiz bulabiliriz. Niçin daha ileri gitmedik, diyebiliriz. Ama bugünkü Amerikan mali faşist diktatörlüğe karşı barış ve demokrasi için canları pahası-na mücadele eden sol partilerin ve bü-tün ilerikilerin ulaştıkları bu yeri gör-memek olmaz. Evet, 25 Mart seçimleri sol partiler için bir zafer olmadı. Ama zaten kimse de öbüne böyle aklığı bir hedef koymamıştı. Gerici güçler ve onların boyalı basını istediği kadar zafer çiğlikleri atsin. 25 Mart seçime-rinden sonra geleceğe karamsarlıkla bakanlar biz değiliz, onlardır. Biz ise tam tersine, önümüzde çok çetin ama ay-dınlık bir yol görüyoruz ve halkın tek gerçek temsilcisi olan sol partilerin da-ha bir sıkı kol kola girmelerini istiyoruz.

Yel artık işçilerden ve emekçilerden yana, işçi ve demokrat insanlardan yana esecek. 25 Mart seçimleri bunu da gösterdi. Hava dönüyor.

İki seçim arasında 37 idam kararı daha verildi

Barış Derneği 7 ayında ve 17 yöneticisi faşizmin zindanında

● Yazısı 5. Sayfa

Bu da Türkiye mucizesi

"Japon mucizesi", "Brezilya mucizesi" "Güney Kore mucizesi" derken, bu da Türkiye mucizesi işte. Habere göre İzmir Kadifekale'de gecekondu oturan 14 yıllık tekel işçisi Abdurrahman Baran, 16 bin lira aylık ücretle 16 kişilik bir aileyi geçindiriyor. Kasaba hiç uğramadıkları, et olarak ancak iki ayda bir "kelle" alabildiklerini söyleyen Baran ailesinin evine hiç süt girmiyor ve günde 15 ekmeği tüketiliyor. Ailenin tüm bireyleri ise sağ ve sıhhatlerle... Mucize değil de ne?

Hayat boyu çalışmanın bedeli: 8 gram altın...

Satın alma gücü, her an değer kaybeden paraya göre değil de altına göre hesaplanırsa, Türkiye'de en yüksek aylık alan işçi emeklisi aylığıyla ancak 8 gram külçe altın satın alabiliyor. En düşük emekli aylığı olan 22 bin 490 lira ile ise ancak 5 gramdan biraz fazla altın alabiliyor.

Altın karşılığına göre, emeklilerin eline geçen para son 10 yılda 6 misli değer kaybetti. 1974 yılında en yüksek emekli maaşı olan 3485 lirası alan bir işçi emeklisi bu parayla 47 gram altın satın alabiliyordu.

Başka türlü söyleyenecek olursa, son on yılda, tüm emekçiler gibi, işçi emeklilerinin satın alma gücü de en az altı kat azalmış durumda.

Ekmeğe yetişebilene aşkolsun

Türkiye'de ekmeğin fiyatları son on yılda 26 kat arttı. 1974 yılında ekmeğin kilos 270 kuruşken, 1984 yılında 30 liraya yükseldi. 1974 yılında asgari ücretle çalışan bir işçi aylık ücretin tamamıyla 444 kilo ekmeği alabiliyordu 1984 yılında, net 11 bin 300 liralık asgari ücretle ancak 155 kilo ekmeği alabiliyor. Burakalın ithal mali peyniri, Çikita muzı falan, Türkiye'de ekmeğe yetişen emekçiye aşkolsun!

türün karşılığı tanıması konuşsuz birbirini anlamaya

ci küllü saatiye bu sanarlarla karşı koyabiliriz...

Fotoğraf: Mehmet Ünal

Oyun salonlarında çürüyen bir gençlik

Federal Almanya, Hollanda gibi işsizliğin yoğun, Türkiye işçi sayısının da fazla olduğu Avrupa ülkelerinde, olan en çok gençlere oluyor. 2 milyon 600 bin işsizle İkinci Dünya Savaşı sonrasında işsizlik rekorunu kıran Federal Almanya'da işsizliğin en fazla etkilenenler yabancılar; yabancılar arasında da Türkçüler. Türkçüler arasında da gençler...

Türkçüler arasında yüzde 20'yi bulan işsizlik oranı, Türkiye gençleri arasında yer yer yüzde 42'e kadar yükseliyor. Hollanda'da da işsiz sayısı 800 binin üzerinde, burada gençler, hele yabancı gençler işsizliğin ilk kurbanları. Bu durumda kalavir, oyun salonları, Avrupa'daki göçmen işçi çocuklarının, gençlerinin günlerini büyük bölümünü geçirdikleri yerler haline geliyor. Okuma, meslek eğitimi, pratik eğitimi yapma veya çalışma olanaklarından mahrum olan Türkiye gençleri, bunlarda gün geçiriyor, sigara dumanları arasında kumardan esrare kadar kötü alışkanlıklar ediniyorlar. Koksiz, eğitimiz, işsiz, geleceksiz bir kasak, sorunları bir an önce çözüm bulamazsa, Avrupa'nın yeni zencileri olmaya hazırlanıyor.

Altun'un mezarında dostluk çiçekleri...

Geçtiğimiz yıl Ağustos ayı sonunda Türkiye'ye iadesini beklerken intihar eden ve geçtiğimiz günlerde, ölümünden sonra kendisine vığuna hakkı tanınan Cemal Kemal Altun'un Batı Berlin'deki mezarı taze çiçeklerle donandı. Yabancı düşmanlığına karşı eylem haftasında, yabancılar politikasına ve siyasal sığınma haklarının çiğnenmesinin bir sembolü haline gelen Altun'un mezarını ziyaret eden yabancı dostu demokrat Almanlar, Altun'un mezarına dostluk çiçekleri bıraktılar.

Türk şoför istemezmiş!

Son günlerde, Federal Almanya'da telefonla taksi isteme hizmetleri güç bir sorunla karşı karşıyalar. Telefonla taksi çağıran müşterilerin "lütfen Alman şoför olsun" veya "yabancı şoför istemem" veya daha kötüsü "Türk şoför olmasın" yolundaki emirleri gün geçtikçe artıyor. Taksit işletmeleri, yerine getirilmesi pratik güçlükleri yüzü açan böyle istekler karşısında çok kötü duruma düştüklerini, müşteri kaybetme veya yabancı şoförlerle bağlantılarını kesme ikilemiyle karşı karşıya kaldıklarını bildiriyorlar.

Suçlu ölen işçiler mi?

Patron her yerde patron, kapitalist düzen her yerde aynı acımasız düzen... 16 Subat'ta Gelsenkirchen'de dört Türkiye işçisinin ölümüyle sonuçlanan maden kazasında işveren tarafının suçu olmadığı saptandı. Soruşturma komisyonu toprağın derinliklerine indikçe kaza ihtimalinin arttığını bunun doğal olduğunu bildirdi. Federal Almanya'da bulunduğumuz kapitalist ekonominin her tüketiciyi suçunu yabancılara, özellikle de Türkiye yabancı işçileri yüklemekte pek hünerli olan Alman egemen çevreleri bu defa yine de insafı davanmışlar! "Suç ölen işçilerde" de dibelirlerdi.

USTAV

24 Mart'ta yapılan yerel seçimlerin gerçek galibi yalan üstüne kurulan faşist propaganda oldu

Yerel seçimlerde cunta partilerinin oy kaybı 7 milyon 250 bini aştı

• 25 Mart'ta yapılan yerel seçimlerde Özal'ın partisi yüzde 8,7 oy kaybederken, MDP ve HP de yüzde 70'den fazla oy kaybına uğradılar. Sunalp'in ve Calp'ın partileri böylece oy tabanlarını bütünüyle yitirirken, 6 Kasım'da seçimlere sokulmayan SODEP, DYP ve RP toplam oyların yüzde 42'sini aldılar.

Türkiye'de 25 Mart yerel seçimlerinin gerçek galibi yalan üzerine kurulu faşist propaganda oldu. Görece demokrat gazete ve yazarlardan sokaktaki vatandaşlara kadar herkes, insanı sersemeye çeviren bir yalan bombardımanı altında Özal'ın 6 Kasım zaferini perçinlediğini, görülmüş yeni bir zafer kazandığını, oylarını arttırdığını, halkın güvenine sahip olduğunu inandı ve inandırıldı. Bu yalan kampanyasını ilk başlatan Özal oldu. Gazeteler ilk yorumları yapıp Özal'ın "büyük zafer"ini ilan etmeden önce, seçim sonuçlarının kesinleşmesini beklemek zorunluğunu bile duymadılar.

7 milyon 300 binlik oy kaybı

Oysa Özal'ın bu yerel seçimlerde aldığı oylar, 6 Kasım seçimlerinde aldığı oylara kıyasla hem mutlak olarak hem de oransal olarak düşüş göstermişti. 6 Kasım'da 7 milyon 826 bin oy alan Özal, 25 Mart seçimlerinde ancak 7 milyon 140 bin kadar oy alabiliyordu. Aldığı oyların oranı ise yüzde 45,1'den yüzde 41,6'ya düşmüştü. Yani yılanbaşından hemen önce fiilen göreve başlayan Özal, üç ayı bile bulmayan bir dönemde 700 bin dolayında (yüzde 8,7) oy kaybetmişti. Ama bu ger-

çeğin üzeri ısrarla örtülmeye çalışılarak seçim sonuçları "Özal'ın zaferi" olarak ilan edildi.

Muhalefetin durumu

25 Mart yerel seçimlerinin gerçek sonucunu görebilmek için yalnızca ANAP'ın oylarına bakmak da yanicıydı. 25 Mart seçimlerinin, ne "sağ" ile "sol" arasında ne de ANAP'la "diğerleri"

arasında yapılan bir seçim olmayıp cuntanın kurdurttuğu ve parlamentoya soktuğu üç parti ile 6 Kasım'da seçimlere sokulmayan partiler arasında bir seçim olduğunu seçimler öncesinde Özal bile kabul etmişti. O yüzden, 25 Mart seçimlerinin Özal için zafer olup olmadığı tartışılırken, bir de ANAP'ın, HP'nin ve MDP'nin aldıkları toplam oylara bakmak gerekiyordu.

6 Kasım seçimlerinden bu yana ANAP'ın kaybettiği 700 bin oya ek olarak, HP 3 milyon 700 bin (yüzde 71,2), MDP 2 milyon 850 bin (yüzde 70,4) oy kaybetmişti. Böylece bu üç partinin toplam oy kayıpları 7 milyon 300 bini, yani yüzde 42,5'u bulmaktaydı.

Yalanlar ve gerçekler

6 Kasım seçimlerine katılmalarını izin verilmeyen üç partiden SODEP 4 milyon (yüzde 23,6), DYP 2 milyon 300 bin (yüzde 13,3) ve RP 760 bin (yüzde 4,4) oy aldı. Bağımsızların aldığı 212 bin (yüzde 1,2) oyla birlikte, parlamentoda kalan partilerin aldıkları oy toplamı 7 milyon 300 bini (yüzde 42,6) buluyordu.

Özal seçimlerin hemen ardından, "Parlamento içinde de, parlamentodışında da muhalefet kalmadı" diyerek faşizmin tek parti modelini fiilen uygulamaya hevesinde olduğunu ilan etti. ANAP'ın başı bir bakıma haklıydı. Parlamento içinde MDP'nin ve HP'nin oluşturduğu "sike" muhalefet, gerçekten silinmişti. Bu iki parti, eğer genel seçimler yapılsa, parlamentoya tek bir milletvekili dahi sokamayacaklardı. Parlamento dışındaki

yüzde 42,6'lık oy oranına sahip muhalefetin varlığı ise Özal kabul dahi etmiyordu, onlara "yerel muhalefet" adını veriyordu.

25 Mart yerel seçimleri, cuntanın kurdurttuğu MDP'yi ve HP'yi tümüyle silecek bunların mecliste 187 sandaleyi iş-

gal eden temsilcilerinin kendilerinden başka kimseyi temsil etmediklerini ortaya çıkardı. Böylelikle, ilericiler güçlerin 6' Kasım seçimlerinden bu yana tekrarladıkları bir gerçek, yani 6 Kasım seçimlerinin ve bu seçimlere kurulan parlamentonun gayrimesru olduğu gerçeği bir kez daha bütün çıplaklığıyla ortaya çıktı.

OYA BAYDAR Yorum

Hitler iktidara yüzde 44'le gelmişti

TARİHİN garip bir rastlantısı, 12 Eylül rejiminin sivil atı Özal da, 6 Kasım seçimlerinde yüzde 45 oy aldı. Aradan 45 ay geçmeden yapılan yerel seçimlerde ise, oyların yüzde 42 civarında tuttu. Şimdi yurt içinde, yurt dışında Türkiye'deki faşizmin destekçisi olan malum çevreler bu oy oranlarını kanıt göstererek ve "İşte halk Özal'ı istiyor, onu hem de serbest oylarıyla seçti" demeye geçtikçe, Türkiye'de olup bitenler ve rejimin niteliği üzerine kafa bulandırmaya çalışıyorlar. Daha önemli, kimi "sol" çevrelerde de "seçim" sözcüğü ve "seçim havası", rejimin niteliğinin değişip değişmediği konusunda sorular yaratıyor. Ama daha da önemli, Türkiye halkının büyük bir kesimi, oy oranlarına, rakamlara, gövde gösterilerine, "demokrasiye geçiliyor" yaygaralarına ve bizzat sandığa gidip oy atma eylemini kadirandıkları, faşizm maskeleniyor, anti-faşist savaşım bilinci bulanklaştırmaya, törpülenmeye çalışıyor.

KAPİTALİST toplumlarda, hele hele Türkiye gibi görece geri ve bağımlı bir kapitalist düzen bunalmalar içinde çirpirdi, birazalın uzak tarihin kalıntıları bir yana, 60 yıllık Cumhuriyet tarihinin de nice özgünlüklerle bezediği bir toplumda, yığınların siyasal davranışları cilt cilt bilimsel kitapların konusudur. Çağımızda, "seçim sosyolojisi" diye bir araştırma ve bilim dalı meydana çıkmıştır. Ancak bu kısa yazının konusu Türkiye seçiminin, seçim davranışlarının çözümlemesi değildir. Değinkem istediğimiz, Türkiye'deki faşizmin dış ve iç destekçilerinin, kadrolarının ve izleyicilerinin yığınlarda ve dünya kamuoyunda yaratmaya çalıştıkları "sandık, seçim, oy oranı-est-demokrasi" bilinc bulundurmaları.

FAŞİZMİN kitle tabanı edinemeseyceğini sanmak, bilimsel bir yanlışlıktır. Çünkü kadar tarıhte dönülen peşisti faşist rejimlerin çoğunun ikti-

6 KASIM SEÇİMLERİ			YEREL SEÇİMLER		
	Aldığı oy	yüzde		Aldığı oy	yüzde
ANAP	7.826.481	45,1		7.139.715	41,6
CUNTA PARTİLERİNİN OY KAYBI			Kaybettiği oy		
			Kaybettiği oy		

ANAP	7,826,481	45,1	7,139,715	41,6
HP	5,286,078	30,5	1,524,667	8,9
MDP	4,046,026	23,3	1,195,907	7,0
Bağımsızlar	194,155	1,1	212,012	1,2
ODEP	KATILMADI	—	4,052,798	23,6
DYP	KATILMADI	—	2,287,618	13,3
RP	KATILMADI	—	764,233	4,4
Toplamı	17,352,740	100,0	17,176,950	100,0

	Kayıtlı oy sayısı	Kayıtlı oy yüzdesi
ANAP	686,766	8,7
HP	3,761,411	71,2
MDP	2,850,119	70,4
Toplam	7,298,296	42,5

Federal Alman demokratları Ankara-Kızılay'da bildiri dağıttılar

Yeşiller'in Ankara'daki anti-faşist eylemi ilgiyle izlendi

23 Mart günü "Yeşiller" in federal yönetimler ve milletvekillerinden ali kişi ve şarkıcı Kalte Winkler Ankara'da Kışlay'da yapılmış gösteriye Türkiye'de insanların haklarını ayaklar altına alınması, işkence ve baskıları protesto ettiler. "Yeşiller" in sözcüler gösteri sırasında Türkiye'deki baskıları bir simgesi olarak kendilerini iyi kenarındaki parmaklığı zincirlediler, işkence ve idamları protesto eden Türkiye bir pankartı vücutlarına sararak aly yerine götürmeyi ve orada herkesin görebileceği şekilde açmayı bağırdılar. Buarada Türkiye'de sivil rejimle de demokrasi geçilmediğini vurgulayan genel al talebinde bulunan Türkiye bir bildiri dağıtıldı.

"Yeşiller"in, polis tarafından 15-20 dakika içinde müdahale edilen gösterisi 200 kadar kişi tarafından ilgilie izlendi. Polis arabalarını karakola ve daha sonra Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen "Yeşiller" burada altı saat kadar tutuklandıktan sonra yine polis arabalarını havaalanına götürüp, kaldıkları otelden eşyalarını bile almadan Federal Almanya'ya geri gönderildiler. Polis göstericilerle birlikte götürdüğü Türk ve yabancı gazeteci ve televizyoncularla onlarla birlikte serbest bırakıldılar.

"Yeşiller" Federal Almanya'da aralarında 80-90 kadar Türkiyeli-demokrat olmak üzere 200 kadar kişi tarafından "Yaşasın uluslararası dayanışma" belgileriyle karşılandılar. Havaalanındaki karşılamada sırasında Frankfurt Türk Halkevi ve Frankfurt Kürdistan İsci Derneği politik

Federal Almanya'da Yeşiller (Die Grüne) diye anılan siyasi hareketle bağlı döndü Parlamento'da milletvekilli olan yedi demokrat Ankara'nın göbeğinde Kızılay'da bildiri dağıtılar. Bildirinde ülkede süren işkenceler anlatıldı. Ayrıca Türkiye'de insan hakları tanınana kadar, Federal Hükümetçe, Türkiye'ye yapılan her türlü yardımın kesilmesi istendi. Yarın saat süren eylem boyunca tüm bildirilerin dağıtıldığını öğrenildi.

genel af talebinde bulunan, uluslararası dayanışmanın önemini vurgulayan ortak bir bildiri dağıttılar.

Öte yanda 30 Mart'ta "Yeşiller" in isteği üzerine parlamentoda Türkiye ile ilgili "aktüel oturum" yapıldı. "Yeşiller" den Otto Schily'nin Türkiye'deki politik tutukluların durumu, baskı ve iskenceler, ha-

şihaneleceği açık grevleri konusunda bir fikir verdiğini ortaya, CDU sözcüleri bir taraftan yavan işçilerin hiçbir zaman affedilemeyeceğini, Türkiye'deki durumun bu açıdan anlaşılmayacağını belirttikten, öte yanda da "Yeşiller'in eyaletini eleştirirden ve Türkiye'deki koşulları değiştirmen en iyi yolunun OZAL hükümeti ile ilişkileri geliştirilmesi ve Özal'ı yardım edilmesi olduğunu belirttiler. Disiplin Bakanı Genscher de insan hakları konusunda üzerinde Türkiye'de olumlu adımlar atılmakta olduğunu söyleyerek, demokrasiye dönüş konusunda Federal Almanya'nın Türkiye'ye yardımını sürdüreceğini belirtti.

Oturum sonunda parlamento, yine "Yeşiller"den gelen öneri üzerine çeşitli fraksiyonlardan bir parlamento grubunun insan haklarının gözlenmesi amacıyla Türkiye'ye gönderilmesini karara bağladı.

Parlamentoda Türkiye'de insan hakları'nın gignemesi konusunu tartışılarken, Federal Almanya Savunma Bakanı Wörner'in de NATO mütefikleri askersal yardımı bulunmak ve özellikle panzerlerin modernleştirilmesi görüşmek üzere Türkiye'ye girmesi Kohl hükümetinin parlamentoda içinden ve dışından demokrat çevrelerden gelen tepkilerin baskısı altında insan haklarına değeri verir ve kökten görtüntüsü altında, Türkiye'deki Eyyar-Ozal rejimine yardımı sürdürmekte kararlı olduğunu gösteriyor. Amerika'nın dışinda Türkiye'ye askeri yardımı bulunmak NATO ükesi olan Federal Almanya'nın bu yılıki yardımı 130 milyon Mark tutarında olması bekleniyor.

özellikle Kütahya'da emperyalistlerin salınak, bimsel bir yapıya olduğu kadar tarihî görülen çeşitli faşist rejimlerin çoğunun ilköğretim oklarına gelmiş ve ilköğretim okları öğrencileri de görmezlikten gelmiştir. Faşizmin belki de en önemli özelliklerinden biri ve en tehlikeli yanı- kimi asarlar faşist diktatörlük okları bir yandan yana kendisine kitle tabanı yaratmaya çalışmış ve geçici süreler için de, bunun başarımında başarılı. Klasik faşizm üzerine yazılmış ve öngörü ve açıklaması değerlendirilme olan, Dimitrov'un Komünistlerin 7. Kongresi'ne sunduğu raporun kimi bölümleri de bu okundunda. İnsan, bu satırda aslında 1984 Türkiye'de görüşler, bilenecek, düşünülerek mi yazıldı diye hayretle düşmektedir.

Faşizm yığınlar üzerinde etkin olmasının kaynakları nelerdir? sorusunu soran Dimitrov, bu soruyu özetle şöyle cevaplandırmaktadır: "Faşizm, yığınların acil ve en yakıcı ihtiyaçlarını demagogik biçimde dile getirdiği için yığınları çeker. Yığınlardaki köklü önyargılara seslenir." "Faşizm en aşırı emperyalist grupların çıkarları doğrultusunda davranır, yığınların ulusal haklarını ve gururunu savunucusu olarak görünür." "Faşizm yığınların vahşice sömürülmesini hedefler ama, bunlara kapitalizme karşı bir demagogiye yaklaşıp. Tekellere karşı sloganlar kul-lanır." "Faşizm, eski burjuva partilerine sırt çeviren yığınları, en gerici çevrelerin çıkarları doğrultusunda kendine çeker." "Küçük burjuva yığınları, hatta işçilerin bile bir bölümü, sefalet, işsizlik, can güvenliğinin kendilerini incite ittiği umutsuzluğa, faşizmin pöven toplumsal demagogisinin ayna düserler." "Faşizm proletaryanın devrimci hareketine, kaynaşan halk yığınlarının hareketliliğine karşı iktidara gelir ama iktidara gelişini bir çeşit 'devrim' olarak adlandırır. İktidarının milletten kurtuluşu için ve tüm millet adına olduğu, sınıfların tümünün çıkarlarını temsil ettiği demagogisi yayın."

[illegible]

TÜRKİYE'DE bugün işimiz güçlüdür. Çünkü karışımızda yığın tabanı edinmeye ve kendisini yığın tabanlığı göstermeye; çalışan bir faşist kadroları ve yönetim var. Öte yandan işimiz kolaydır; çünkü 12 Eylül'cülerin, Özal-Enver faşizminin, taban edinmeye çalıştığı yığınlar açlık, işsizlik, zulüm ve savaktan başka verebileceği birşey yok. Ve halk yığınları, işçi sınıfının öncülüğüyle gerçek düşmanı seçip onları yurmaktaki acelemelerceklidir.

TKSP, PPKK, TKEP, TKP Genel Sekreterleri 25 Mart seçimlerini Türkiye Postası için değerlendirdiler

“Ne seçimler demokratikti ne de demokrasiye geçildi”

Yerel seçimler öncesinde ortak bir çağrı yayınlayan her partinin, seçimlerin hemen ardından ilişkin kurma olanağı bulabildiğimiz döndüğün genel sekreterleriyle konuşuk ve yerel seçim sonuçlarıyla ilgili değerlendirmelerini istedik. Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi (TKSP) Genel Sekreteri Kemal Burkay, Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK) Genel Sekreteri Serhad Dicle, Türkiye Komünist Emek Partisi (TKEP) Genel Sekreteri Teslim Töre, ve Türkiye Komünist Partisi (TKP) Genel Sekreteri Haydar Kutlu'nun gazetemize ayrı ayrı yaptıkları açıklamalarda, 25 Mart yerel seçimlerinin demokratik koşullar altında yapılmadığı, seçim sonuçlarının halkın gerçek iradesini yansıtmadığı ve Türkiye'de bu seçimlerle demokrasiye geçilmediği ortak bir yargı olarak belirtildi. Aşağıda Burkay, Dicle, Töre ve Kutlu'nun yerel seçim sonuçlarıyla ilgili değerlendirmelerini özetleyerek sunuyoruz:

Kemal Burkay (TKSP)

25 Mart Yerel Seçimleri'nin ne demokrasiye geçişte bir adım, ne de sağla sol arasında bir yarışma olduğuna dikkati çeken TKSP Genel Sekreteri Kemal Burkay şunları söyledi:

ANAP'ın yerel seçimlerde sağladığı üstünlük, tekeli sermaye çevrelerinin kendi çıkarlarını en iyi biçimde savunan ötekiliklerini desteklediğini gösteriyor. Bu çevreler ad değiştirerek bir istikrarsızlık yaratmak için denenmiş görünüyor. Onların tatınma ve propaganda gücü, diğer halk kesimlerini de önemli derecede etkiledi. ANAP, hükümet olmanın olanaklarından yararlandı.

ise zaten yasaklar. Solun temsilcileri ya zindanda, ya gözaltında, ya da yurt dışındadır.

Onbinlerce solcu zindanlarda işkence altında iken, sol partiler yasak, söz, düşünce, basın özgürlüğü, işçi hakları yok edilmişken sükunet içinde olanın bu yerel seçimlerle demokrasiye geçilemez. 12 Eylül'de oluşturulan faşist çark dağılmadıkça demokrasiden söz etmek göz boyamadır. Demokrasi şu ya da bu düşünce seçime değil, ancak demokrasi güçlerinin mücadelesi ve yığınların eylemiyle gelecektir.

Serhad Dicle (PPKK)

Yapılan bu yerel seçimlerin de diktatörlüğün çıkmasını asmasına yetmediğini söyleyen PPKK Genel Sekreteri Serhad Dicle, bu seçimlerin de faşist diktatörlüğün ağır baskı, sömür ve terör koşulları altında yapıldığını hatırlattı. Devrimci, demokratik parti ve örgütlerin seçimlere hiç katılmaması yanında, parlamento dışında kalan SODEP, DYP, ve RP'nin bile çeşitli baskı, engelleme ve yasaklarla yüz yüze geldiklerine işaret eden Serhad Dicle, sözlerini şöyle sürdürdü:

Bütün bunları bilen herkes de kabul eder ki böylesi bir ortamda yapılan 25 Mart seçimleri, tamamiyle anti-demokratik ve halkımızın gerçek iradesini yansıtmaktan uzaktır. Öleyandan, sözünümü nitelikleriyle bile seçimler, 6 Kasım'dan bu yana hem Türkiye'de, hem de Kürdistan'da toplumun daha geniş kesimlerini faşizme, onun değişik kılıflardaki diktatörlüğüne karşı çıktığını gösteriyor. 6 Kasım'da zorbalık, sahtekarlık demagogji ile parlamentoya sokulan MDP ve HP gibi kukla partiler, 4,5 ay gibi çok kısa bir süre sonra yüzde 10'luk barajı bile aşamayarak, ilerici, demokrat partilerle karşı kurmuş oldukları tuzağa kendilerini düştüler. 6 Kasım sonrasında oluşturulan parla-

bile iherde ve dışarda burjuva ve emperyalist çevrelerce seçimlerin ANAP'ın zafere-ri sonuçlandırıldığı da halkın hükümeti-ri kez daha güvenliğini ifade ettiği yolunda koparılan yayıların temelisi olduğunu ve ortaya çıkan geniş muhalefet potansiyeli-ri gizlemeyi amaçladığını ortaya koyu-yor.

Seçimlerde bilince çıkarılması gereken en önemli sonuçlardan birisi şudur: Mu-halefet potansiyelinin büyüklüğüne rağmen, bir kez daha görüldü ki, halkın örgüt-süzlüğü bu potansiyelin doğru yola ka-nalize olmasını engellemiştir. Bu soruna bulunabilecek birer çare de, halkın mü-dacalesinin geniş örgütlenmesi, devrimci-leşmesi, yani devrimci, demokratik güçle-rin önünde duran ağır görevin başlanma-sıdır."

Haydar Kutlu (TKP)

25 Mart yerel seçimlerinin 12 Eylül cuntasının hala iktidarda olduğunu, anti-demokratik koşullarda yapıldığını vur-gulayan TKP Genel Sekreteri Haydar Kutlu, "Bu koşullarda yapılan 25 Mart yerel seçimleri hem demokratiktir hem de demokrasiye geçilmedi."

KEMAL BURKAY

ANAP'ın sağla-dığı üstünlük, tekeli sermaye çevrelerin-desteğin ve bu çevrelerin pro-paganda va-tanıtma gücü-nün sonucudur. MDP ve HP ise eridi. Bu cunta baki-mından yeni bir yenilgidir.

SERHAD DICLE

Bu seçimler, 6 Kasım'dan bu yana hem Türkiye'de hem de Kürdistan'da toplumun daha geniş kesimlerinin faşizme karşı çıktığını gösteriyor. Özal, 6 Kasım'da aldığı oyları bile koruyamadı.

TESLİM TÖRE

Ülkemizde devrimci dal-ganın henüz yükseliş gös-terdiği söyle-nemez. Bu bakımdan TKEP, TKP, TİP, TSİP ve PPKK'nın ortak çabaları başta olmak üzere devrimci gücünün bir değer taşı-maktaçır.

HAYDAR KUTLU

Bugünkü dik-tatörlüğe karşı çıkan güçler, 25 Mart'ta önle-rine koydu-ları amaca büyük ölçü-de ulaşmış-lardır. Özal, Calp ve Su-nalp 6 Ka-sım'da aldık-ları oyları ya-rya yakınlını kaybettiler.

may a cesaret edemiyorlar. Korkuları boş-na geçildi."

ANAP'ın 6 Kasım'da aldığı oy oranı-nı düştüğüne ve bu koşullarda Özal'ın aldığı oyların geçerliliği konusunda ise, "İşkenceyle alınan tirat ne ölçüde geçerli Özal'ın aldığı oy da o ölçüde geçerlidir" diyen TKP Genel Sekreteri, MDP ve HP'nin uğradıkları büyük oy ka-yıplarına da değinerek, sözlerini şöyle sürdürdü:

6 Kasım seçimlerinin gayri meşruluğu kanıtlanmıştır. Parlamento ne ulusal iradeyi, ne de halkın gerçek iradesini temsil etmemektedir. Bu parlamento, bu hükümet meşru değildir. İşte bütün bu sonuçlar, partimizin seçimler öncesinde halka ortak çağrı yayınlaması olan bey sol partinin ve diktatörlüğe karşı tüm güçlerin 25 Mart seçimlerinde önlerine koydıkları amaca büyük ölçüde ulaştıklarını gösteriyor. TKP böylesi bir ortamda yapılan seçimlerde boş umutlara kapılmamanın işleri olacağını daha en baştan açıklamıştır. Seçilerin, emekle-rin güçlü bir atılımı olmadan, Evren-Özal kılısları karşı cesaretle, inatla yığınlar bir direniş göstermeden şu ya da bu partinin seçimlerde aldığı oyları, diktatörlüğün kendine eritip geçeceğini, çözülecek sınımla yanlıştır. Sımdı görev par-ti-

seçimleri asla ülkemizde faşist yönetim-in kalktığı ve demokrasiye geçildiği anlamı-na gelmemektedir" dedi. Devrimci hareke-tin, dağıldığından ötürü, faşist yöneti-me karşı siyasal erici alabilecek bir devrimci odaklaşmayı henüz yaratamadığını belirtir Töre, sözlerini şöyle sürdürdü:

Devrimci bir seçeneğin yönlü ve parlamento dışından yerel seçimlere katılan burjuva partilerinin de güven vermekten uzak yapısı parlamentoya denetlemek kayınsından yığın oylarından ANAP'ın ağırlıklı olarak yararlanmasını sonucunu vermiştir. Buna karşın, seçmen kitlesinin büyük bir kesiminin yerel seçimlere giren yeni partilere oy vermesini yönlü, çok güçlü bir parlamento dışı yasal savaşım birikimi yaratmıştır. Bu sonuç faşist yönetimin huzurunu kaçırın bir olaydır ve halk kitlelerinin faşizme karşı savaşımını, cuntanın gösterdiği parlamento sınırları içinde tutmakla kalmayacağı, parlamenter alan dışındaki savaşım olanaklarını da zorlayacağına yeni büyük birer gösterdi. ANAP'ın sağladığı çoğunluk oylarına karşı seçimlerin sonuçları faşizmin egemenliğini bertkimsi değildi. Parliamentonun, anayasasını oluşturma ve seçimlerin yapıl-ması ile faşist yönetimi silvileme evresine girmiştir. ANAP da gelişime cuntanın be-

KEMAL BURKAY
TKSP Genel Sekreteri

Cunta'nın iktidar ve muhalefet için örgütlediği MDP, HP'nin erimesi ise onun göstergisi: Bunlar ne sermaye çevrelerinden, ne de kitlelerden destek görüyor. Bu, Cunta bakımından yeni bir yenilgidir.

Diğer yandan, bu seçimler ne demokrasiye geliş yolunda bir adım oldu, ne de sağda sol arasında bir yarışma. Seçimlere katılan 6 partinin tümü de burjuva partileridir. İşçileri, diğer emekçi halk yığınlarını, Türkiye ve Kürdistan'ın demokratik ve yurtsever güçlerini temsil eden partiler

K. Gökdemir

ONLARIN
ANISINA

(İŞKENCE VE
CEZAEVİ DENEYLERİ)

çıkıyor

İşçi Gerçeği Yayınları: 8

Yazma ve İsteme Adresi:
İŞÇİ GERÇEĞİ, Postfach 852,
4600 Dortmund, Federal
Republic of Germany

ler. 6 Kasım'ın ardından oluşturulan parlamentonun, oraya gidince sağda solda partilerin haklarını temsil etmedikleri söyleniyor. Şimdi, bu bütün çapkınlığıyla doğrulandı. Aynı şekilde, faşist diktatörlüğün yürürlükte eklini paylaşılan ANAP da, temelinde en gerici kitlelerin, ama siyasi istikrar tehdit ve demagojisiyle genel olarak büyük burjuva çevrelerin çoğunluğunun ve emperyalizmin her türlü desteğine ve yalan vaatlerle kitleleri aldatma çabalarına rağmen, 6 Kasım'daki oy oranını bile koruyamadı. Yaklaşık, yüzde 4'lük bir oy kaybına uğradı. ANAP'a verilen yüzde 41'lik oyların çok büyük çoğunluğunun da, onun ekonomi politikasına, faşist diktatörlüğüne, halk dışı politikasına verilmediği ortada. Bu iktidar olmanın avantajlarını, şantaj ve tehditlerini kullanarak, gecekondulara tavpu, MEYAK kesintilerinin ladesi vs. gibi bir takım vaatler vererek, 25 Mart'taki oy oranına ancak ulaşabildi. Salt bu gerçekler

her seçimleri hem demokratik değildi, hem de bu seçimler demokrasileştirildiğini hiç bir şekilde göstermez" diyerek sunuları köydü.

Seçim kampanyası boyunca yürütülen savaşımın hem diktatörlüğe karşı halkın muhalefeti, hem de TKP ve sol partiler güçlenerek çıktı. Hükümet ve cunta zayıfladı. Ama hükümet çevrelerinin, yerli ve yabancı burjuva basınının, TRT'nin eşli görölmedik bir yalan ve demagoji kampanyası ile karşı karşıyayız. Bunlar her türlü ölçüyü bu bir pişkinlikle, Özal'ın büyük bir zafer kazandığını anlaşıyorlar. Batlı emperyalist çevreler de kendi halklarını aynı şekilde Özal'ın zaferine inandırarak için yoğun çabalar harcıyor. Ama gerçeği değiştirmek mümkün değildir. Hükümetle muhalefetin, cunta partilerinin de parlamentodaki partilerin aldatılması oylar neyi gösteriyor? İşte sorulması gereken soru budur. Onlar bu soruyu yüksek sesle sor-

dukları anlamda değil, sadece yalan söylemek için kullanıyorlar. Şimdi zöve parlamento dışındaki savasımı yükseltmek. Şimdi iktidarda duran çevreler çok daha ağır. Basarıya bir çırpıda ulaşmayı ummak düşmanı küçülmektedir. Çetin bir savasımı hazır oluyor. Fabrikalardan, tarlalardan barış ve özgürlük yarılları, kaygı marşları yükseldiği zaman, Özal ve ortaklarının ağzından "arılı, balı, petekli" meyhaneye parkları donup kalacaktır. Valnız su 25 Mart seçimlerinden ortaya koyduğu sonuçlar bile, o günün için de uzak olmadıkları herşeye rağmen göstermiş bulunuyor.

Teslim Töre
(TKP)

25 Mart yerel seçimlerinden sonra halkın savasımını yükselteceğini söyleyen Türkiye Komünist Emek Partisi Genel Sekreteri Teslim Töre de, "25 Mart yerel

seçimlerinde karşıt bir savasımı yükseltme girişimi. Ancak bu gelişime cuntanın belirlendiği ve istediği biçimde değildir, emekçi halkın doğrudan karşıt savasımı bile gerektirmektedir.

Türkiye'de devrimci dalgağın henüz yükseliş gösterdiğini söyleyemeyeceğini -ışaret eden TKP Genel Sekreteri, bu karşıt egemen sınıfın yönetim boyunluğunun da ortadan kalmadığını belirterek sözlerini şöyle sürdürdü:

Sonuç olarak bütün bu gelişmeler demokratik halk devriminin siyasal ordusu anlamında, faşizme karşı halk cephesinin oluşumu için verilecek olan çabaların ivedi ve yamsal önemi bir kez daha göstermiş bulunmaktadır. Bu bakımdan TKP, TKP, TIP, TSIP, TKSP ve PPPK'nın ortak çabaları daha olmak üzere ileri düzeyde devrimci güç birleşimi çalışmalarını çok daha büyük bir değeri taşımaktadır.

Parlamento kılıfı faşizmin askeri mahkemeleri aralıksız çalışıyor

İki seçim arasında bilançosu: 37 idam kararı ve 132 yeni idam istemi

Sadece üç Cunta partisinin katılabilirliği ve propagandanın fiilen yasa olduğu 6 Kasım seçimlerinden sonra, 25 Mart'ta yapılan yerel seçimlere Cunta partilerinin dışında kalan üç resmi muhalefet partisinin de katılmasına izin verilmesi, Türkiye'de demokrasiye geçişine yeni ve parlak bir örneği olarak gösterilebilir. Dünya kamuoyunda, "artık bu seçimlerin demokratik havası görüldükten sonra yurt içinde olduğu kadar yurt dışında da, Türkiye'ye eleştiri yöneltilenler ve demokrasiye geçilişinden kuşku duyanlar susmalıdır" havası yaratılmaya çalışılıyor. Batı'da ise 12 Eylül rejiminin destekçi ve işbirlikçisi emperyalist çevreler, 6 Kasım'dan bu yana Türkiye'nin "demokrasiye doğru dev adımları" yürüttüğünü, 25 Mart yerel seçimlerinin bunun son örneği olduğunu anılatı anılatı birlemliyor. 6 Kasım'da "geçilen" demokrasinin ne menem bir demokrasi olduğu aşağıdaki kimi küçük hatırlatma ve rakamlar açıkça gösteriyor.

6 Kasım 1983'den, yani Türkiye'nin demokrasiye geçtiğinin iddia edildiği günden bu yana, askeri mahkemelerde

101 kişi hakkında idam hükmü verildi. Bunlardan 64'ünün idam cezaları, çeşitli nedenlerle omurtı boyu hapse çevrildi, 37 idam hükmü kesinleşti. Yine 6 Kasım seçimlerinden bu yana açılan yeni davalarda ise, savcılar 132 kişinin daha idamını istidiler.

Bilindiği gibi, Türkiye Postası'nın 24 Şubat 1984 tarihli 25. sayısında, 6 Kasım'dan sonra idam cezasına çarptırılan 30 kişinin dokümanını vermiştir. O tarihten bu yana 7 kişiye idam cezası verildi ve böylece, 6 Kasım'dan sonra idam cezasına çarptırılanların sayısı 37'ye yükseldi. Bunlar, Adana Sıkıyönetim Mahkemesi'nin idama mahkum ettiği Hasan Gök, Ankara Kawa davasında idama çarptırılan Ali Bıker, Dev-Yol Seyran Bağları davasında idama mahkum olan Avni Yıldırım ve İzmir Kurtuluş davasında idam cezası verilen Hüseyin Aktaş, Mustafa Belal, Süleyman Selen ve Hüseyin Demirtaş'tır.

● DİSK davası dışında, tüm DİSK sendikaları için de ayrı ayrı dava açılmış durumda. 30 sendika davasında 3694 sendika yöneticisi için soruşturma açıldı.

Bunlardan 1379'u bulunamadığı için dosyalarla ayrıldı, 1177 DİSK sendika yöneticisi yargılandı.

● Barış Derneği davasında tutuklu-luğa itirazlar reddedildi. 16 Barış Derneği yöneticisi halen tutuklu bulunuyor.

● 12 Eylül öncesinin yasal partisi TIP davasında 102 yöneticisi 12, 8, 5 yıl hapis cezası verilirken, 120 TIP yöneticisi hakkında yeni bir dava daha açıldı.

● 67 idam 54'ünde sıkıyönetim süresinin 8 ilde sıkıyönetimden de beter olanı olduğu ilan edildi. Türkiye'nin her yanı fiilen, 12 Eylül darbesinin somut devamı anlamına gelen sıkıyönetim altında.

● Grev yasası sürüyor, faşist iş yasaları bile henüz uygulanmıyor.

● Her çeşit toplantı, örgütlenme, fikir bildirme yasası sürerken, Cunta döneminde Cunta tarafından çıkarılmış yasaların yasal yollarla kaldırılması ve eleştirilmesi yasak.

● Seçimler sırasında, öncesinde ve sonrasında temel toplumsal konuların, 12 Eylül öncesinin ve özellikle de 12 Eylül rejiminin tartışılması yasaklandı.

● Basın üzerindeki sansür sürerken, sansür dışına en küçük çıkışlarda gazete ve yayın kapatma yolu sonuna kadar kullanılıyor. 6 Kasım'dan sonra çıkarılan

basın yasası her türlü basın ve düşünce özgürlüğünü yok ediyor.

● 6 Kasım seçimlerinden bu yana, askeri ve sivil hapishanelerde, tutuklevlerinde koşullar oldukça önemlerle karşılaşılmamayaacak kadar kötüleşti. Hapishanelerde, tutuklevlerinde haksızlık, tahakküt, işkence ve direnişler sırasında ölenlerin, daha doğrusu öldürülenlerin tam sayısı bilinmiyor.

● Cezavailerinde işkenceler, kötü koşullar ve tutukluların öldürölmelelerine karar verilen olayları Batı basınına, radyo ve ajanslarına da yansıdı. Türkiye'de, eski Savunma Bakanlarından Hasan Atık İşık, bir kısım avukatlar ve Barolar tutuklevlerinde olayları ilgili olarak Sıkıyönetim komutanlıklarına başvurular ve soruşturma istidiler. Çeşitli Avrupa ülkeleri hapishanelerinde durumu yerinde incelemek üzere Türkiye'ye resmi heyetler gönderme'ye hazırlanıyor.

● 6 Kasım 1983 seçimlerinden bu yana başta Cumhuriyet gazetesi başyazarı Nadir Nadi olmak üzere, yazar ve gazeteciler hakkındaki soruşturmalar da sürüyor.

Türkiye'de iki sırde seçim arasındaki 4,5 ayın kısa "demokrasi bilançosu" bu.

Türkiye'nin en seçkin, uluslararası düzeyde saygınlık taşıyan aydınları barışı savunmak suçunu işlediler ve...

Barış Derneği 7 yaşında ve 17 yöneticisi faşizmin zindanında

● 6 Kasım'daki genel, 25 Mart'taki yerel "seçimlere" rağmen rejimin faşist niteliğini koruduğunun en açık kanıtlarından biri de Barış Derneği davası

8 Nisan 1984. Türkiye Barış Derneği 7 yaşında ve 17 yöneticisi zindanda. Ülkemizin en seçkin aydınları, kendi uzmanlık dallarında ulusal, hatta uluslararası düzeyde birer yetke, barış ve demokrasi savaşımında ülke içinde ve dışında saygın bir ünün sahibi 17 barış savaşçısı, 12 Eylül darbesinin ardından faşistlerce tutsak edildiler ve tutsaklıklarını sürüyor.

Şu yukarıda bir kaç cümlelecek özeteniveren çarpık çapık gerçek tartışmaz bir insanlık suçunu belgele-

mekte. 12 Eylül'de siyasal iktidarı gaspeden cunt, bugün 12 Eylül faşizmini parlamenter kılıf altında sürdürdiren siyasal iktidar, başka hiç bir suç işlemese, darağaçları kurup ülkenin en iyi, en kahraman evlatlarını öldürmese, sıkıyönetim zindanlarına onbinlerce ilericiyi, sosyalisti, komünisti, demokrati, yurt-severi doldurmuş olmasa, işçi sınıfının illiğini kemizi ni hunharca, amansızca sömürecek bir baskı düzeni ni kuramlaşmış ya yönelmese, üyü bitmemiş yetim haklarını bir avuç işbirlikçi tekele peşkes çekmese...

bunların hiçbirini yapmış olmasa ve yapmaya devam etmese bile Türkiye Barış Derneği'nin 17 yöneticisi ni beş ya da sekiz yıl hapse mahkum edip zindana tıktığı için, Türkiye'ye bu kara lekeyi sürdüğü için suçludurlar. Bu suç ağır bir insanlık suçudur. Rejimin faşist niteliğinin kanıtlarından biridir. Ortadoğu'da ve dünyada savaş kuşurucuları cephesinde "militan" görevler üstlenen 12 Eylül faşizminin Ortadoğu'da ül-kemizi yeni serüvenlere sürükleyeceğine dikkati çekenlerin haklılığının belgesidir...

Evet, Türkiye Barış Derneği 7 yaşında ve 17 yöneticisi zindanda. Bu 17 barış savaşçısının adları ve kısa yaşam öyküleri bile rejimin suçunun ağırlığını sergilemeye yeterli. Tutuklu 17 yöneticinin adları şöyle: Mahmut Dikerdem, Reha İsvan, Dr. Erdal Atabek, Aykut Göker, Cemal Tahsin Usluoğlu, Profesör Haluk Tosun, Ali Taygun, Profesör Metin Özek, Ali Sirmen, Profesör Gencay Şaylan, Ergun Ergin, Hüseyin Baş, Orhan Apaydın, Niyazi Daltayan, Gündoğdu Görsen, Profesör Melih Tümer.

ORHAN TAYLAN

Ressam. 8.yılı hükümlü. Barış Derneği Kurucusu ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi. 1941 yılında doğdu. Çok varlıklı bir ailenin çocuğu. Ama o devrimci saf-larda yer almayı yeğledi. Görsel Sanatçı-lar Derneği kurucusu ve başkanı. Dünya Barış Konseyi üyesi. Sanat Emeli Dergi-si'nin kurucusu. Politika gazetesinde yayın-ladığı sanat polemikleri ile ilgi çekti ve etkili oldu. Gerici sanata karşı kararlı bir savaşçı. Ressam olarak geniş emekçi kitleler arasında 1967-1977-1978 yıllarında çizdiği dev boyutlu 1 Mayıs pano resimleriyle ün yaptı, saygınlık kazandı.

K. TAHSİN USLUOĞLU

1950 yılında doğdu. Planlama uzmanı. 8.yılı hükümlü. Memurların kitilesel örgütü TÜMDER'in Genel Başkanı. ODTÜ İdari Bilimler Fakültesi mezunu. Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) Plan-la-ma Dairesi'nde görevli. Barış Derneği Merkez Yönetim Kurulu üyesi.

Dr. HALUK TOSUN

ODTÜ'de öğretim üyesi. 8.yılı hükümlü. 1948 yılında Amasya'da doğdu. Barış Derneği Merkez Yönetim Kurulu üyesi. Londra Imperial College'da dok-tora yaptı. Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ni Elektrik Bölümü Başkanı.

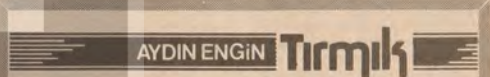

ALİ SİRMEN

Gazeteci. 8.yılı hükümlü. 1939 yılında İstanbul'da doğdu. Barış Derneği Mer-kez Yönetim Kurulu üyesi. Ülkemizin en iyi dış politika yazarlarından biri. Cumhuriyet Gazetesi'de politika yorum-cusu. Çeviri olmayan ve çeviri tokmayan bir dış politika yazarlığını ülkemizdeki birkaç temsilcisinden biri.

Dr. GENÇAY ŞAYLAN

ODTÜ'de öğretim üyesi. 8.yılı hükümlü. 1940 yılında Edirne'de doğdu. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Amme İdaresi Enstitüsü öğretim üyesi. TÜ-MÖD eski Genel Sekreteri ve Barış Der-neği Merkez Yönetim Kurulu üyesi.

AYDIN ENGİN

Mutluluğun resmini yapmak

Bir hüneri, usta işi bir çalışmayı, alabildiğine geliştirilmiş bir yetene-ği övmek, yürek dolusu alkışlamak istiyor da bir türlü söze nereden gi-receğimizi kestiremiyoruz... bizim şimdi yapacağımız gibi yapın en iyi-si... paldır küldür giriverin lafa.

Tahsin İncirli'yi övmek istiyoruz. Batı Berlin İşi Körosu'na bu köşe-den, güç yetirebildiğimiz alkış tut-mak istiyoruz. Sizlere, Mat ayının son Cuma'sında, bir akşam saatin-de, Batı Berlin'de, sıradan bir tiyatro salonunda izlediklerimiz bir konserden söz etmek istiyoruz. Bu gazetenin ulaşığı her yerde, bu satırları oku-yan her okuyucu, o akşam yaşadığımız dizgin-siz coşku-yu, sevinci bi-zimle bölüşsün istiyoruz...

— Abartıyorsun... diyeceksiniz. Kimbilir, belki de öyledir. Öyle ya anı sonu bir konser bu. Hem de Ba-ti Berlin'in kıyı bucağı bir köşesinde, sıradan bir tiyatro salonunda, adı

sanları, yurttaşların sunuyor" di-yorsunuz. Sevinmez mi adam?

Umutsunuz. Yıllar boyu "dev-rimci müzik" adına yenen hatırlar-dan, "devrimci sanat" adına düşü-len sığırlardan kararan yüreğinizi işi-datan bu müziği üreten, söyleyen yalnız yurttaşınız da değil üstelik. Savaş arkadaşlarınızın tümü, yol ar-kadaşınız kimileri... Umulanmaz mı adam?

Kederlisiniz. 12 Eylül öncesi alan-larda, 1 Mayıs'larda, grev cadılarında çınlayan türküler, Tahsin İncir-li'nin kitlelerin yüreğini tutuştur-an ezgi-orada, anayurdumuzda şimd-i soğuk, Karadeniz 2'indekilerin üç adm-lık voltasından sessizce mirıldanabili-yor. Kederlenmez mi adam?

iki saat boyunca Almanı, Türkü, Kürdü, bir salon dolusu dinleyici, kâh Bedrettin yiğitleriyle birlikte Os-manlı zalimine kılıç çalıp, kâh "yari-ni Alman gurbetine yollama" diye gı-bı çekip birer birer deli kederini

MAHUT DİKERDEM

8.yılı hükümlü. Emekli büyükelçi. Barış Derneği Başkanı. Dünya Barış Kon-seyi Prezidyum üyesi. 1916 yılında İstan-bul'da doğdu. Galatasaray Lisesi'ni, İstan-bul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Cenevre'de devletler hukuku doktorası yaptı. Bern (İsviçre), Kahire (Mısır) büyükelçiliklerinde başkati-p ve müsteşar olarak görev yaptı. Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu ve Kıbrıs Dairesi Ge-nel Müdürlüğü'nü üstlendi. Amman,

Avrupa Konseyi'nin sempozyumunda, Avrupa'daki yabancı işçilerin "kalıcı" oldukları saptaması yapıldı

Yabancı düşmanlığına karşı güçlü bir silah: Seçme ve seçilme hakkı

Avrupa Konseyi'nin alt komisyonlarının "Göç, Sığınmacılar ve Demografi Komisyonu"nun düzenlediği "Avrupa'da Yabancılar: Tehlike mi, Kazanım mı?" konulu sempozyum 20 ve 21 Mart günleri Fransa'nın Strasbourg kentinde yapıldı. Avrupa Konseyi'ne üye devletlerin parlamentolarından milletvekillerinin, sendikaların, öteki demokratik örgütlerin ve bilimadamlarının katıldıkları sempozyumda, yabancılardan geliş nedenleri, yabancı düşmanlığı ve entegrasyon sorunları tartışıldı.

Federal Almanya ve İngiltere parlamentolarından hiçbir milletvekilinin sempozyuma katılmayışı konuşmacılar tarafından sert bir biçimde eleştirildi. Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni temsil eden sempozyuma katılan ANAP'lı Yılmaz Altuğ ile MDP'li İsmet Öztaşın salonunda yer isgal

Avrupa Konseyi'nin "Göç, Sığınmacılar ve Demografi" Komisyonu'na düzenlenen "Avrupa'da Yabancılar: Tehlike mi Kazanım mı?" adlı sempozyuma F.Alman ve İngiliz parlamentolarından hiç bir milletvekilinin katılmaması sert eleştirilere neden oldu

etmekten başka birşey yapmadılar.

Sempozyuma katılan Batı Avrupa ülkelerinin delegeleri, "12 Eylül parlamentosu"ndan iki milletvekilinin sempozyuma katılmamasını "salt politik amaçlara yönelik bir manevra" olarak değerlendirdiler. Nitekim, Özal Hükümeti, kendini Avrupa Konseyi'nde temsil ettirerek "mesruiyet" kazandırarak her olanağı kullanmaya çalışıyor.

Sempozyumda söz alan konuşmacıların büyük bir kısmı, göçmen işçilerin Batı Avrupa'da kalıcı olduğunu, bu yüzden de kültürel azınlıklar olarak kabul edilmeleri gerektiği üzerinde durdular ve yabancılara seçme ve seçilme hakkının tanınması gerektiğini vurguladılar. İsveç Göçmen Bakanı Anita Gradin, bugün Batı Avrupa ülkelerinde 15 milyon göçmen bulunduğu ve bu sayının yeni doğumlarla her

yıl 400 bin arttığını ama buna karşılık bu büyük kitlelerin çoğunun ülkede politik ve sendikal haklardan yoksun olarak yaşadıklarını söyledi. Bu durumun Batı Avrupa'da tehlikeli bir demokrasi boşluğu yarattığını söyleyen Gradin, ülkesi İsveç'i örnek göstererek, İsveç'te göçmen işçilere kalıcı gözüyle bakıldığını ve göçmen politikasının bu bakış açısında saptandığını belirtti.

Sempozyumda söz alan konuşmacılar yabancı düşmanlığının nedenlerini, artan işsizliğe, yerli halkın göçmen işçilerin türlerini hor görmelerine, yabancılara gidici gözüyle bakılmasına ve hükümetlerin uyguladıkları göçmen politikasına bağladılar. Bu arada Federal Almanya hükümetinin yabancı işçileri geri gönderme politikasının da yabancı düşmanlığını körükleyen önemli bir etmen olarak gösterildi.

Federal Almanya'da Uluslararası Kadınlar Kongresi yapıldı

23-25 Mart günleri Frankfurt'ta bir Kadınlar Kongresi düzenlendi. "Alman ve yabancı kadınlar ırkçılığı ve yabancı düşmanlığına karşı" belgisi altındaki kongreye 1000'in üzerinde yerli ve yabancı kadın katıldı. Çeşitli partilerin, sendikaların kadın kollarının, Alman, Türk, Kürt, Portekizli, İspanyol, Yugoslav, Yunanlı, İranlı ve Güney Amerikalı kadın örgütlenmelerinin yaklaşık 9 ay ortaklaşa olarak ön hazırlığını sürdürdükleri kongre, şimdiye dek Federal Almanya'da düzenlenen ve göçmen kadınların sorunlarının tartışıldığı ilk uluslararası kongre oldu. Toplantının bir özelliği, toplumun her kesiminden

Berlin'deki ilk "bedel" toplantısı 14 Nisan'da

Gençler Batı Berlin'de de harekete geçtiler

Federal Almanya ve Hollanda'dan sonra Batı Berlin'deki askerlik çağına gelmiş gençler de bedeli karşı harekete geçtiler. Batı Berlin'de de bir Bedelli Askerlik Komitesi kurulmasını sağlamak üzere 14 Nisan günü Reichenbergerstr.'de Gençlik Evi'nde saat 16'da ilk toplantılarını yapacak olan gençler bir bildiri dağıtarak girişimlerini kamuoyuna duyurdular.

Batı Berlin'deki bu gelişmenin yanı sıra Federal Almanya'nın öteki kentlerinde de askerlik çağındaki gençlerin "Bedelli Askerlik Girişimleri"nde örgütlenmeleri sürüyor. Gazetemizin orta sayfa larında ayrıntılı haberini bulacağınız Federal Almanya Bedelli Askerlik Girişimleri, *Doğuşta Toplantısı'nda* konuşan

lık Girişimleri ile eşgüdümde kavuşan yerel girişimler Köln, Wetter, Giessen ve Hamburg kentlerinde çeşitli etkinlikler gösterdiler. Bu arada FEBAG sorumlularından edinilen bilgiye göre, önümüzdeki günlerde Federal Almanya'da henüz herhangi bir bedelli askerlik girişimi örgütlenmemiş kentlerde de yeni girişimler etkinlik göstermeye başlayacak ve böylece Türküye'lerin yaşadığı bütün yerleşme birimlerinde gençler bu konuda örgütlü bir eylemlilik yöneltilenler olacak.

KÖLN: Federal Almanya'nın Köln kentindeki gençler askerlik bedeline karşı ilk toplantılarını 16 Mart'ta yaptılar. "Cebimde param yok/Bu ne bedeldir/Derdimi soran yok/Bilimim nedir" di-

İrçilikli Savaş Günü olan 21 Mart'ta sendikalar çeşitli toplantılarla ırkçılığı protesto ettiler. KG-Metall Sendikası da bir açıklamla yaparak Federal Alman hükümetinin yabancı düşmanlığına körükleyen politikasını protesto etti.

CGT tüm Fransa'da ırkçılıkla savaş kampanyası sürdürüyor

Bretz işçileri ücret savaşımını kazandı

● İşçilerin yüzde 83’ünün grevden yana oy kullandıkları üzerine patron geri adım atmak zorunda kaldı

Bad Kreuznach ve Bingen arasında, Gensingen köyündeki Bretz mobilya fabrikasının işçileri, ücretleri düşürme çabalarına karşı, grev hazırlığına başlarken patron geri adım atmak zorunda kaldı.

220’si Türkiye’li 1200 kişinin çalıştığı fabrikada uzun süreden beri ücretler düşürülüyor. İş Mahkemesi’ne başvuran işçiler de davalarını kaybediyorlardı. Bu uygulamanın yakında tüm işçileri kapsayacağını gören GHK’nın (Ağaç ve Plastik Eşya İşçileri Sendikası) yaptığı açık oylamada işçiler grev kararı aldılar. İşçilerin yüzde 83’ünün grevden yana oy kullandığını panjere kapılan patronlar grevi önlemek için demagoji ve yalan dolu bildiriler dağıttıkları gibi, işçileri isten atmakla, lokavta, işsiz kalmakla korkuttular. Patronun bu “çalışmalarna” panel olanak işçilerin de grev hazırlığı sürdü. İşçilerin sendikalarının öncülüğünde gösterdikleri kararlılık, grevin başlanacağı gününün de saptanması üzerine patron sendikayla görüşmeye hazır olduğunu bildirdi. Sendika yöneticileri “bizim masa tartışmasına zamanımız yok, istemimiz kabul ediliyor mu, edilmiyor mu” deyince, patron ücretleri düşürmeyeceğini, grev yüzünden işçilerin işten atılmayacağı yolunda güvence vermek zorunda kaldı. Sonuç, toplu sözleşme olarak imzalandı. Sendika daha sonra fabrikanın yanındaki bir salonda görkemli bir toplantı yaptı. Yerli ve yabancı işçiler yaptıkları konuşmalarda, bu direnişin yerli-yabancı işçilerin dayanışmasını daha da güçlendirdiğini vurguladılar.

20 adet Türkiye Postası’nın okunduğu Bretz fabrikasındaki ücret savaşımını boyunca Bad Kreuznach’daki FIDEP İyesi Halkevi de tüm gücüyle dayanışmasını gösterdi.

“Cebimde karam yok/But ne beddeler/ Dardımı soran yok/Bilmem nedendir” dizelerini “Yemen” türküsünün bestesine uyarıyarak söyleyen gençler, ikinci toplantılarını 31 Mart günü Wetter-Volmastein’de yaptılar.

WETTER: Federal Almanya’nın Wetter, Witten, Gevesberg, Haspe ve Ennepetal kentlerindeki gençler de ilk toplantılarını 31 Mart günü Wetter-Volmastein’de yaptılar.

GIessen: Giessen, Wetzlar, Marburg Laubach ve Stadtallendorf kentlerindeki askerlik çağındaki gençler de Alman Sendikalar Birliği DGB’ye bağlı gençlik örgütleriyle birlikte 25 Mart günü bir eğilence toplantısı düzenlediler.

HAMBURG: Askerlik çağındaki gençler 17 Mart günü Haus der Jugend’de bir eğilence gecesi düzenlediler. T.C. Hamburg Baskonsolosluğu’nun ve Türk-Danış’a da davetiye gönderildiği halde, geceye katılmadılar. 250 gencin katıldığı “bedel” gecesinde bir konuşma yapan Dr. Ethem Etil, gençleri desteklediğini söyledi, onları kendi davalarına sahip çıkmaya çağırdı.

Savaş kampanyası sürdürüyorlar

Fransa’daki sendika federasyonu CGT, Irkçılıkla Savaş Günü olan 21 Mart’ta uluslararası bir panel ve miting düzenledi. CGT, yaklaşık üç aydır, Fransa’da artan yabancı düşmanlığına karşı başlattığı “Irkçılıkla savaşım kampanyası”nı tüm fabrikalarda sürdürüyordu.

21 Mart’taki panele, Dünya Sendikalar Federasyonu’ndan bir temsilci, İspanya, Portekiz, İtalya, Yugoslavya, Belçika, Cezayir, Tunus, Fas ve Türkiye’li sendikacılar katıldılar. CGT Göçmen İşçiler Bölümü sorumlusu Apostolu’nun başkanlığında ki panele, Avrupa’daki gelişmiş kapitalist ülkelerde başgösteren krizden göçmen işçilerin büyük zarar gördükleri, bu ülkelerde gerici güçlerin yabancı düşmanlığına yükselmelerine karşı verilen savaşta sendikalara büyük görevler düştüğü belirtildi.

Panelde bir DISK temsilcisi de Fransa’daki göçmen işçilerin sorunlarını dile getirdikten sonra, göçmen işçileri CGT çatısı altında birleşmeye çağırdı.

IG-Metall de açıklama yaptı

Irkçılıkla savaş günü dolayısıyla bir açıklama yapan IG-Metall Sendikası yöneticilerinden Koob, İşçileri Bakanı Zimmermann’ın yabancılara politikasını eleştirdi. Koob, “6 yaş sınırı” planına değinerek, aynı Almanlar gibi yabancı ana babaların da çocuklarıyla birlikte yaşama hakları olduğunu söyledi. “Gerici düşünce teyit” e ilişkin çeşitli uygulamalara da şiddetle karşı çıkan Koob, bazı işletmelerde zaten işyerini kaybetme korkusuyla yaşayan yabancı işçilere işten çıkarmaları için para teklif edilmesinin yabancı işçileri daha da güç duruma düşürdüğünü belirtti, işçi temsilcilerinin böyle uygulamalara karşı uyanık olmaya, patronla işbirliği yapmamaya çağırdı.

Gelsenkirchen’deki “robotlar yürüyüşü” ilgi gördü

Gelsenkirchen kentinde 22 Mart günü, kentin en işlek merkezinde IG-Metall tarafından düzenlenen “Robotlar yürüyüşü” büyük ilgi gördü. Fabrikalardaki robotların kullanılmasıyla işçilerin hayatı büyük ölçüde azalıyor. Sadece Gelsenkirchen’deki işyerlerinde geyken işçilerin kullanılması sonucu 19 bin

kış işsiz kaldı. Yıgınsal işsizliği önünmü alocak tek yolun en kısa zamanda 35 saati havaya geçirmek olduğunu söyleyen IG-Metall’li işçiler, 35 saatı hayata geçirmek için çeşitli eylem biçimleri buluyorlar. Bunların içinde en ilginçlerinden biri “robotlar geyiyor” eylemi oldu.

birisi kongre oldu. Toplantının bir özelliği, toplantıların her kesiminden kadınların temsil edildiği, bir diğeri ise kongrenin bilimsel araştırma amaçlı bir “uzmanlar toplantısı” olmayıp, kadınların günlük yaşamlarından deney alıverdiği yapıtıkları bir forum olmasıydı. Kongrede, Federal Almanya’da yaşayan 1,35 milyon yabancı kadın ve 1,5 milyon civarındaki yabancı genç kızın sorunlarını şimdiye kadar kadın hareketi içerisinde bile yeterince irdelememiş olduğu belirtmesi yapıldı.

Onay için çalışma grubundan oluşan kongrede en fazla ilgili, ikinci kuşak yabancı genç kızların sorunlarını tartışan çalışma grubu, bir de “yerli ve yabancı kadınların ortak yönleri ve gizli irkçiliği” adlı çalışma grubu çekti. Yabancı kadınların fiziki ve ruhsal sağlık durumlarının tartışıldığı çalışma grubunda ise, tüyler ürpertici çeşitli raporlar okundu, hastahanelerde yabancı kadınlar üzerinde yapılan “deney”lere, özellikle de kısırlaştırma uygulamalarını dikkat çekildi.

Kongrenin sonunda ortak olarak imzalanı bildirgede, Federal hükümetin planladığı “6 yaş sınırı” ve eşleri getirmede konan kısıtlamaları eleştirildi. Kadınların kocalarından bağımsız çalışma, oturma iznini ve sığınma hakkı tanınması, yine 18 yaşından küçük kızlara ana-babalarından bağımsız oturma izni verilmesi istendi. Bu bağlamda, eşin geri dönüşü ve boşanma durumunda kadın için büyük güçlükleri neden olduğu belirtildi. Yine Federal hükümetin sosyal yardım alan yabancılara sınırısı etme uygulamaları eleştirildi.

Kongrenin sonunda alınan kararlar arasında şunlar var: tüm Federal Almanya’da yerli ve yabancı kadınlar için buluşma yerleri kurulması, ikinci kuşak yabancı genç kızlar hakkında bir araştırma yapılması ve bundan çıkacak sonuçlara göre eğitimlerine ilişkin önlemler alınması.

Kongre ayrıca sendikalar yabancı kadınların sorunlarına daha çok eğilmeye çağırdı.

35 saat savaşı, toplumun tüm katmanlarını sarıyor

35 saat istemi, günlük toplumun daha geniş kesimlerini sarıyor. IG-Metal'in tek tek işletmelerin önünde düzenlediği uyan grevleri, o fabrikaların sınırları aşiyor, DGB'nin diğer sendikaları, diğer fabrikaların işçileri dayanışma için grevlerine geliyorlar. Memurlar, öğretmenler, kadınlar, gençler, işsizler, yabancı işçiler, barış hareketi, işyerlerinin korunmasını, yeni işyerlerinin

açılmasını sağlayacak olan 35 saat uygulamasının hayata geçmesi yolunda ortak çalışmalar yapmak için bir masaya oturuyorlar. Yıgınsal işsizlik, toplumun çok çeşitli katmanlarını etkisi altına aldığı için tüm bu güçler 35 saat istemi çevresinde birleşiyorlar. Nitekim yoğunlaşan uyan grevlerinin toplumun çok geniş kesimlerinin destek görmesi bu yargıyı kanıtıyor.

**35 saat uygulaması:
1,5 milyon işsize yeni işyeri**

Geçtiğimiz hafta Braunschweig kentinde toplanan Federal Almanya'nın çeşitli bölgelerinde kurulmuş "işsizler girt-simleri"nin delegeleri de, "kısımlı çalışma", "erken emeklilik" gibi patron önerilerinin değil, işsizliğin büyük ölçüde önünü alacak tek yolun haftalık çalışma süresinin 35 saate indirilmesi olduğunu açıkladılar. Fabrikalardaki 35 saat eylemleriyle, işsizler eirisimlerinin eylemleri-

"Kısımlı çalışma"dan yana olan patronlar, özellikle kadınları kısmı çalışmaya yönlendirmek istiyorlar. Hatta haftada 20 saatten az çalışan işçilerin sosyal sigorta primlerinin tamamını, işçinin kendisi ödemek zorunda olduğundan, kısmi çalışma patron için özellikle "karlı bir uygulamadır". Kadın işçiler, toplu işten çıkarmalarda, işyerlerini ilk kaybedenlerden oldukları gibi, iş başvurularında da kendilerine "hamile olup olmadıkları, çocuk istesip istemedikleri" soruları yöneltilerek baskı yapılıyor.

Tüm bunların yanında, ücret kaybı olmadan 35 saat uygulaması, kadına ev ve çocuğuyla daha çok ilgilenilmesi ve sosyal çalışmalara katılabilmeleri için hem daha fazla zaman anlamına gelecek, hem de kocasıyla eşit bir çalışma saatlerinin olması, daha yüksek bir yaşama sağlayacaktır.

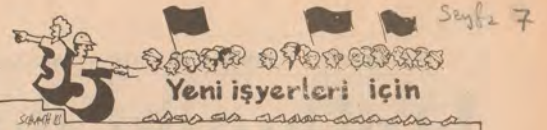
Öyle bir düzmece anket ki!..

Federal Almanya'nın en büyük trajik haftalık dergilerinden Stern de işverenlerin 35 saat konusunda ki "düzmece anketler" zincirine bir yenisi ekledi. Derginin Yazışmen Müdürü Yardımcısı Manikowsky'nin bildirdiğinden anketin altı imzayı koyduğu anket sonuçlarına göre "halkın yüzde 80'i 35 saat uygulamasına karşı". Derginin söz konusu sa-

Haftalık çalışma saatinin düşürülmesi yabancı düşmanlığının da önünü alacak

35 saatlik çalışma haftası için yapılan uyan grevlerine yabancı işçiler de tüm bölgelerde aktif olarak katılıyorlar. Toplu işten çıkarmalarda işyerlerini ilk kaybedenler olan yabancıların işsiz kaldıkları andan itibaren, yerli işsizlerin sorunlarına ek olarak, iltirama iznileri tehlikeye düşüyor. İşsiz yabancılar türlü yöntem-

Patronlar, 35 saatin mali yükünü üstlenebilirler

Metal patronları, "bir milim bile ilerleme" kaydedilmeyen toplu sözleşme görüşmelerinde, basına yaptıkları açıklamalar, düzmece anketlerde; Federal hükümet ise çıkardığı sözde "işsizliğin önünü alacak" yasalarla; Federal hükümet ise çıkardığı sözde "işsizliğin önünü alacak" yasalarla, asıl işsizliği azaltacak 35 saatlik çalışma haftası istemine karşı çıkarılacak hangi gerekçeleri öne sürüyorlar?

35 saate karşı ortaya koydukları "alternatif öneriler" neler? Öneriler, 35 saatin aksine yeni işyerlerinin açılmasına değil, işsizliği daha da arttırmaya yönelik. Patronların ve hükümetin 35 saate karşı öne sürdükleri "gerekçe" ve önerilerin tutarsızlığı her geçen gün bir çığ gibi büyüyen uyan grevleri de kanıtıyor.

35 saat uygulamasına alternatif olarak patronlar ve hükümet, esnek çalışma saati (flexible Arbeitszeit), işletmenin kapasitesine, ihtiyaç göre belirlenecek çalışma süresi uygulamasına geçmesini istiyorlar. Onların istediği biçimde "kısıtlı çalışma" nedir?

İşçiler ise alınırken onlarla "süresiz iş anlaşmaları" yapılmayarak onlara keyfi çalışma saatleri dayatmak, metal patronları sendikası Gesamtmetall'in Başkanı Kirchner'in dediği gibi, "toplu sözleşmelerde çalışma saatlerinin 'esnek' tutulması, yani işçileri bir hafta uzun, bir hafta kısa, veya 10'ar saatlik 4 işgünü çalıştırarak", Onların istediği "kısıtlı çalışma", işçileri herhangi bir iş güvencesinden yoksun "günlük işçiler" haline dönüştürme amacını taşıyor.

Geçtiğimiz yıl Federal Almanya'da otomasyon için 16-17 milyar Mark yatırım yapıldı. Bu yatırımla tek amaç: Çalışma süresinin kısaltılmasıydı. Bilimsel deyişle nisbi artı-değerin artırılmasıydı. Ancak hangi çalışma süresinin? İşçilerin değil, her bir parça için çalıştırılan süresinin. Örnek: 1000 işçinin bir milyon araba lastiği ürettiği bir işyerinde, otomasyon sonucu, yine bir milyon araba lastiğini üretecek işçi sayısı 600'e incek, birim ürün başına çalışma süresi de yüzde 40 oranında kısalması olacaktır. 1000 işçiyi 40 yerine haftada 24 saat çalıştırarak işine girmeyen patron, 400 işçinin işine son verecek, kalan 600 işçi de 40 saat çalışmaya devam edecektir. İşte patron usulü çalışma süresinin kısaltılması: Parça başına daha kısa çalışma süresi ama çalışanların çalışma sürelerinin aynı kalması, yani işyerlerinin yokedilmesi, yani daha fazla kâr.

Patronlar, haftalık çalışma süresinin 35 saate indirilmesinin mali yükünün çok olacağını ve bu yüzden de işyerlerini kapatmak zorunda kalacaklarını iddia ediyorlar.

Gerçekte, 35 saat uygulamasına geçildiği takdirde, boşalacak her bir işyerine yeni işçi alınmadıkça, işsiz sayısı 1,5 milyon azalacak, sadece metal dalında 235 bin yeni işyeri, yani azalan her bir saat başına 47 bin yeni işyeri açılmasına olacaktır.

Federal Almanya'da son dört yılda yüzde 10 oranında bir üretim artışı oldu. İşçilerin, böylece 35 saatın mali yükünün yarısını çıkararak ödemiş oldular. Dolayısıyla patrona sadece yüzde 7'lik diğer yarısını ödemek kalıyor.

açıkladılar. Fabrikalardaki 35 saat eylemlerle, işsizler girişimlerinin eylemlerinin koordineli bir biçimde yürütülmesini karar altına aldılar.

İşsizler, bir yandan işsizlik yardımları, işsizlik parası ve sosyal yardım miktarlarını sürekli düşürmek, bir yandan da işyerlerinin yok edilmesine seyrirci kalmak yoluyla işsizlere savaş açmış olan Federal hükümetin bu saldırısına karşı tek çözüm yolunun 35 saat için savaşım vermek olduğunu göttükçe daha iyi kavıyorlar. "Öldürmeyip sürdüren" miktarlardaki "sosyal yardım" karşılığında "kötüleşti sistemine özgü" yöntemlerle haftada 40 saat çalıştırılan işsizlerin, 35 saat savaşımında, henüz iş olup da, 35 saatin önemini kavrayamayanlar üzerinde de olumlu etkisi olacaktır.

Patronlar, kadınlara "kısmi çalışma"yı dayatıyorlar

Geçtiğimiz günlerde çok sayıda kadın örgütlense de, sendikaların 35 saat istemini destekledikleri açıklandı. Kadınlara, 35 saat uygulamasının yeni işyerleri sağlanmasında başka ki kadınlar arasındaki işsizlik oranı özellikle yüksek kadınlara iş piyasasındaki konumu üzerinde de son derece olumlu etkilerinin olacağını savunuyorlar.

"hakim üye 80/35 saat uygulamasına karşı". Derginin sözkonusu sayısının çıkış tarihi: 22 Mart.

15 Mart günü ise Stern'in hazırlanmakta olduğu, Itzhoe'deki Gruner + Jahr Druckerei'nin 600 çalışanı 35 saat için uyarı grevi yapmıştı.

Anketin, CDU/CSU'nun seçim kampanyalarında, bu partilerin duruma göre ihtiyaçları olan birtakım anketleri tezgahlayan Demoskopie Allensbach Enstitüsü'nce hazırlanmış bildirilmiştir.

larınca ek olarak, oturma iznleri teklifiye düşüyor, işsiz yabancılar (tümü yöntemlerle geri dönüşe zorlanıyorlar. Sayıları 118 bini bulan Türkiye'li işsizler için 35 saatlik çalışma haftası için savaşım vermenin bir diğer önemi de, işsizliğin büyük ölçüde önünün alınmasının, aynı zamanda yabancı düşmanlığının da önünü alınması demek olduğudur. İşsizliğin azalması, egemen güçlerin "yabancılar işyerlerinizi elinizden alıyor" şeklindeki, işsizliğin gerçek nedenlerinin örtbas etmek için sürdürdükleri kampanyaya da olanak tanımayacaktır.

du. İşsizler, böylece 35 saatin mali yükünün yansıması karşısına ödemek zorundadır. Dolayısıyla patrona sadece yüzde 7'lik diğer yansıma ödemek kalıyor. Patronlar son on yılda milyonlarca Mark, başka firmaların satın almak, Federal Almanya dışında ek kârlar getirecek yeni yatırımlar yapmak vs. için harcadılar. Son on yılda, bu "kârlı ve kârlı işlere" 2 trilyon Mark (yani bir saatte 2,3 milyon Mark) yatırıldı. Hem de 1,5 milyon işyerini birden yokederek. Milyarlarca Mark işyerlerinin yokolması pahasına silahlama için harcanan devlet, mesele kârlı yatırım olma parayı bulan patronlar da, 35 saat uygulamasının yol açacağı mali yükleri karşılayabilir.

Sözkonusu olan 35 saatin yol açacağı mali yükün karşılanıp karşılanamayacağı değil, ortada varolan mali olanakların işyerlerinin korunması amacıyla yönlendirilmeceğidir. Ve bu artık politik ve sınıfsal bir tercihtir.

SENDİKACI GÖZÜYLE

Ümit KÖSEGLÜ

Erken emeklilik oyunu

Haftalık çalışma süresinin ücret kesintisi olmadan 35 saate indirilmesi savaşını sürdürsün, son günlerde kamuoyunu sürekli meşgul eden güncel konularından biri de, Federal hükümetin alelacele kabul ettiği "Erken emeklilik" konusudur.

Öncelikle söyleyelim ki, halk arasında içeriği dahi yeterli kadar bilinmeyen bu konu, parlamentodaki politik yandaşların Alman işverenlerini "kurtarma" çabasında başka bir şey değildir ve amacı da, çığ gibi büyüyen 35 saat savaşını kırmaktır. Konunun kastı olarak karşıtlan diğer önemli yanı da, patronların "Sendikalar erken emekliliğe karşı" yalanı ile hem kamuoyunu 35 saati savunan sendikalarla karşı karşıya etmek, hem de sendika üyelerini kendi istemlerine karşı kırmaktır.

Konuyla acından önce bir noktaya daha dikkatimizi çekmek istiyoruz. O da, çeşitli basın-yayın organları yoluyla işverenlere halk arasına yayılan bu yalanlara, kamuoyu ile birlikte işçilerin ve özellikle yaşlı işçi arkadaşlarımızın da ilgi göstermesi ve hatta bunların işçiler arasında ağızdan, ağıza dolmasıdır.

58 yaş erken emeklilik uygulaması gerçekten patronların kurtarma çabasıdır çünkü, iş piyasasına, işsizler sayısına olumlu etkisi olamayacağı daha başta itibaren bilinsene rağmen hükümetçi çıkarılmıştır.

Kurtarma çabasıdır, çünkü 1,5 milyon işyerinin güvence altına alacak ve yeni işyeri açılmasını sağlayacak olan 35 saatlik çalışma haftasına karşılık, 58 yaş erken emekliliğin tüm Federal Almanya'daki iş piyasasına etkisi sadece 260 bindir. Ayrıca geçmiş yılların tecrübelerinin de belgediği gibi, erken emeklilik yoluyla boşalan işyerleri dışından, işsiz-

lerden alınarak doldurulmadığından, işsizler sayısında azalma olmayacaktır.

Kurtarma çabasıdır çünkü, 58 yaş erken emeklilik uygulaması sadece 5 yıl için, sınımlı 1988 yılına kadar ve 1925/26/27/28/29 doğumları için geçerlidir.

Kurtarma çabasıdır çünkü, uygulamanın faturası işverenlere değil, hâlen çalışanlara ödetilmektedir. Erken emeklilik olanağı ödenek olan son aylık ücretin sadece yüzde 65'i tutarının işverenlere düşen payı yüzde 35'dir. Diğer kısmı yani, yüzde 30'u bizlerin sosyal kesintilerinden biriken devlet babanın kesesinden yapılacaktır. Dahası var: Yapılacak yüzde 65 ödentiden, sosyal kesintiler düşülecektir. Yılda 2000 DM. net aylıkla geçinemeyenlerin, hükümetin kendilerine layık gördüğü 1000 DM. ile nasıl geçineceğini cidden merak ediyoruz.

Patronlara kastı olarak karşıtlan "Sendikalar erken emekliliğe karşı" propagandası yalandır çünkü, sendikalar erken emekliliğe karşı değil, tam aksine taraftardır. Ama hemen söyleyelim, "Böylesi-ne değil"...

Yaşlı emekliler arkadaşlarımızın çoktandır hakettikleri emeklilik günlerine bir önce kavuşmaları birlik sendikalarının üzerinde uzun yıllardır uğraşı verdikleri bir konudur. Sendikalar örgütler, ücret kaybına uğramadan, emeklilik olanları ekonomik ve sosyal yaptırımların sarmayacağı bir biçimde uygulamaya sokulacak erken emeklilik modellerinin her zaman destekçisi olmuşlar, olacaktırlar da. Bu böyle bilimsel ve kavramalıdır. Fakat Federal hükümetçe yürürlüğe sokulan böyle bir uygulama değildir. Tam aksine, zengini daha zengin, fakiri yani emeklileri daha fakirleştiren bir uygulamadır.

Konunun gözden kaçan diğer önemli bir yanı da şudur: 35 saat mi, erken emeklilik mi sorunuyla yanıtlanırken unutmamamızın en önemli faktör, hangi modelin iş piyasasına daha olumlu etki yapacağı, hangisinin işsizliği azaltacağı ve işyerlerini güvence altına alacağıdır. Bunun 35 saatlik çalışma haftasıyla daha olumlu gerçekleşeceğini yukarıda sayılarıyla vermiştik.

İşveren propagandaları aynı zamanda yalandır çünkü, 3 yıl önceki toplu sözleşmeler başlangıcında çeşitli sendikalar, emeklilik yaşının düşürülmesi konusunu, toplu sözleşme istemi olarak masaya getirdiğinde, o zaman patronlar bu isteme karşı çıkmışlar ve gerekçe olarak da, istemin patronlar felakete sürükleyecek, yerine getirilmesi imkansız istem olduğunu getirmişlerdi. İstemi getiren sendikalar patronlara "sorumsuzlukla" suçlanmışlardı.

Ne gariptir ki, 3 yıl sonra aynı patronlar, aynı öne-riyi, politik yandaşlarını da desteği ile bu kez kendileri getiriyorlar. Neden mi? Bu kez işlerine öyle geliyor da, onun için...

İşveren propagandaları yalandır çünkü, sendikalar emeklilik yaşının düşürülmesinin parlamentara bir görev olduğunun, haftalık çalışma süresinin 35 saate indirilmesinin ise, toplu sözleşme taraflarının yani, işverehler birliği ile sendikaların bir görevi olduğunun bilincindedir. Erken emekliliğin iş piyasasına 35 saatlik çalışma haftasından daha olumlu etki edeceğini savunan işverenlerin bu gerekçeleri yalandır çünkü, 35 saatlik çalışma haftasının güvence altına alacağı ve açacağı yeni işyerleri sayısı olan 1,5 Milyon'a ulaşılması için emeklilik yaşının 52'ye indirilmesi gereklidir. Bunu sendikalar değil, patronlara yakın araştırma kuruluşları söylüyorlar. Sendikalar birliği içten yıkamı, kamuoyunu sendikalar karşı kıskırtmayı amaçlayan patronlara verilene en güzel yanıt: Haftalık çalışma süresinin ücret kaybı olmadan, tam ücretle gerçekleştirilmesidir. Ve burada tek tek hepimize büyük görevler düşmekte...

OSTAV

Dünyaca ünlü Hollanda Güzel Sanatlar Akademisi, ressam **Orhan Taylan**'ın akademide yardımcı profesörlük yapmak üzere Hollanda'ya çağırıldı. Barış Derneği davasından 8 yıla mahkum edilen ve şu anda cezaevinde bulunan Orhan Taylan'a gönderilen davetiye, cezaevi yetkilileri tarafından "Burada böyle bir kimse yok" denilerek Hollanda Güzel Sanatlar Akademisi'ne jade edildi. Akademik yetkililerinin, Türkiye'deki sanat ve kültür kurumlarına da başvurarak olayı protesto edeceği belirtiliyor.

● Kürt sanatçıları dernek kurdular

Yurt dışında bulunan Kürt sanatçılarından **Şivan, Zamani, Emekçi, Mahmut Bakı, Nizamettin Arif ve Ekrem Rojhat** getirtilmiş ya da "Yekitiya Hünerebende Kurdistan" adıyla bir birlik kurduklarını açıkladılar. Sanatçıları kamuoyuna yaptıkları açıklamalarda merkezi Federal Almanya'nın Osnabrück kentinde olan birliğin bütün Kürdistanlı ilerici sanatçılara açık olduğunu ve bütün ilerici kuruluşlara işbirliği içinde kültürel hizmet götürmeyi amaçladığını bildirdiler.

● Hasan Hüseyin Ruhr'da anıldı

25 Şubat günü hayata gözlerini yuman ozan **Hasan Hüseyin Korkmaz** Recklinghausen Türk İşçiler Derneği'nin ve Gelsenkirchen İşçi Birliği'nin düzenlediği toplantılarla anıldı.

25 Mart günü Recklinghausen'de yapılan toplantıya ressam **Aydın Karahasanoğlu**, yazar **Ömer Polat**, şair **Yaşar Mırac**, sanatçı **Hamdi Tanas** ve yazar **Üzüm Feyzoklu** katıldılar.

Gelsenkirchen'de 17 Mart günü düzenlenen ve 60 kişinin izlediği anma toplantısında ise gene **Aydın Karahasanoğlu**, **Yaşar Mırac** ve **Hasan Hüseyin**'in aile dostu **Dr. Bülent Karahasanoğlu** hazır bulundu. Toplantıda **Hasan Hüseyin**'in sağlığında Gelsenkirchen İşçi Birliği için özel olarak banda okuduğu şiirleri dinlendi.

● Kemal Baştuçi

Paris'te sergi açtı

1947 yılından bu yana Fransa'da yaşayan Türkiye ressam **Kemal Baştuçi** son yaptıkları Mart ayında Paris'te-Galeri C'de sergiledi. 60 yaşındaki sanatçı Batı Avrupa'daki demokratik çevrelerin ilgisine üzerinde durdukları göçmen sanatçıları.

B. Berlin İşçi Korosu'nun başarılı konseri

Tahsin İncirci yönetimindeki Batı Berlin İşçi Korosu "Kreuzbergli Dostlar Enstrümantal Grubu" eşliğinde 30 Mart akşamı Theater Manufaktur salonunda bir konser verdi. Yaklaşık 300 Türküyle ve Alman dinleyicinin izlediği konser iki saat-tan fazla sürdü ve Türküyle işçi ve öğrencilerden kurulu koro, çoğu İncirci'nin kendi bestelerinden oluşan, bunun yanında halk türkülerinin de yer aldığı bir program sundu. Konser İncirci'nin, Nazım Hikmet'in "Çok Uzaklardan Geliyoruz" adlı şiirinden bestelediği parça ile başladı. İlk kez dinleyici önüne çıkan "Çok Uzaklardan Geliyoruz" dinleyeler için çok çarpıcı oldu. Konserin diğer başlıca yönü, program-

da Türkiye işçi sınıfının savaşımına, barışa, göçe ilişkin türkülerden, partizan şarkılarına kadar çok geniş bir müzik yelpazesinin ustalıkla geçişlerle, bütünlüklü bir biçimde sunulması oldu. Theater Manufaktur'un oyuncularından Ise Scheer de, tüm konser boyunca Alman izleyiciler için tek tek şarkı ve türküler ilişkin bilgiler verdi. "Yama Türküler" ni okuyan solist Sema, güçlü sesile tüm dinleyeler için gecemin bir başka sürprizi. Sema uzun süredir eksikliği çekilen "solist" boşluğunu dolduracak bir kazanım oldu. Batı Berlin İşçi Korosu'nun "Şarkı Grubu", 8 ve 14 Nisan günlerinde, Hollanda'da düzenlenen "Kültür Haftası"nda iki konser verecek.

Türkiye, "Merhaba Sergisi"nden neden çekildi?

Nürnberg Alman Milli Müzesi ve Sanat Pedagoji Merkezi, 5 Mart-6 Mayıs tarihleri arasında, "Türkiye'de günlük hayat" konulu ve "Merhaba" adlı bir sergi düzenledi. Serginin amacı halkların yakınlaşmasına kültürel etkileşim yoluyla katkıda bulunmaktır. Türkiye'nin Nürnberg Konsolosluğu da serginin hazırlık çalışmalarına katılmış, sergilenmek üzere materyal vermiştir. Ancak serginin açılışı için herşeyin hazırlandığı ve serginin açılacağı üzere olduğu bir sırada Nürnberg Konsolosluğu, sergide Türkiye aleyhine propaganda yapıldığı gerekçesiyle sergiden çekildiğini açıkladı. Resmi açıklama katılmadı. Üstelik sergilenmek üzere verilen esyalar da geri çekti.

Haber Federal Almanya'da yayınlanıp dağıtılan Türkiye gazetelerinde günlerce ballandıra ballandıra çıktı. Bu gazetelerden yere alan kimi açıklamaları göre, Konsolosluk yetkilileri sergiye paralel olarak sürdürülecek olan Kültür Programı'nı bazı bölümlerini ve Kültür Programı'na katılan bazı sanatçıları "siyasal tutumları" nedeniyle beğenmemişler ve konuyu i-

Hürriyet Gazetesi olayı kamuoyuna böyle duyurdu

lettikleri Disiplineri Bakanlığı tarafından verilen talimata uyarak sergiden çekilmişlerdi.

Olayın içyüzü nedir?

Sergiye paralel olarak sürdürülen Kültür Programı'na bir göz atalım, Konsolosluk tutumunun iç yüzünü ortaya koyuyor. Bu programda çeşitli konularında uzman Alman konuşmacılar, Kobra, E-5 gibi müzik grupları, Türk yemekleri yapma dersleri yanında, türkülerle Sümeysa ve eserlerinden örneklerle yazar **Fikri Bayraktar** da yer alıyor. Nürnberg Konsolosluğu'na ve Türkiye Disiplineri

Bakanlığı'na göre, nelerin, kimlerin salkıncılığı bulunduğundan ortada.

Federal Almanya'da da 12 Eylülcülerin sökebileceğini sanan Konsolosluk yetkilileri, kendilerini Müze yetkilileri tarafından hazırlanmış olan kültürel programına da karışabilecek kadar yetkili görüyorlar. Neden olmasın? Türkiye'de "şu haberi yazmayacaksınız, şu filmi oynamayacaksınız, şu sanatçıyı boykot edeceksiniz" dendi mi akan sularduruyor ya!.. Ama arada küçük bir fark var. Burası Türkiye değil. Ve olanlar da bundan sonra oluyor. Kültür programından ile-

Dostları özlemle kucaklamayı
unutma
Çocuk sevmeyi, çiçek koklamayı
unutma
En zorlu anımdan bile kavganın
Göküne bakmayı unutma
1972

Gecemin üzgün çiçeği

Gecemin üzgün çiçeği sen,
yavrum
Dargın yüzünü görebilsem,
yavrum
Babalar daha çok görebilsin
diydik çocuklarını
Tutuksam şimdi ve sana
hasretsem, yavrum

rici sanatçıların çıkarılması isteyen Konsolosluk yetkililerinin bu istemleri, doğal olarak, kabul edilmeyor. Bu durumda sergilenmek üzere verilen materyallerin geri çekileceği sanılıyor da tutulmuyor. Müze ve sergi yetkilileri, Kültür Programı'nın aynen uygulanması kararını alıyorlar. Bunun üzerine Konsolosluk da "sanlı geri çekilme hareketi"ni yapıyor.

Sümeysa'nın konseri

Sümeysa'nın Konsolosluk yetkililerinin çocuklarına ve sergiden çekilme kararına rağmen 15 Mart günü verdiği konserin başını ve sanatının defalarca sahneye çağırılması, Nürnberg Konsolosluğu'nun kullandığı benzer çocukların sonuç vermezliğinin ve Türkiye'nin çıkarlarını korumak adına Türkiye'nin çıkar ve prestijini sımsarmın nasıl olamaz bir yol oldugunun iyi bir kanıtı oldu. Salondaki duvarın yüzlerce kişi Sümeysa'dan türkülerini sevgi ve coşkuyla dinledi; halkımız da, kültürümüze gerçek ve içten bir "Merhaba" dedi.

8. Ulusal Protesto Günü diktatörlüğün yasaklarına rağmen gerçekleşti

Şili'de faşist diktatörlüğün ömrü biraz daha kısaldı

Şili'de 27 Mart'ta yapılan Ulusal Protesto günü şimdiye dek yapılanların en güçlüsü oldu. Tüm baskılara rağmen Şili'de 11 Mayıs'taki ilk ulusal protesto gününden bu yana yapılan her gösteriye daha fazla kişinin katılması, muhalefet güçleri arasındaki birlikteliğin pekiştiğini ve halkın cantayı devirmekte kararlı olduğunu gösteriyor. Mayıs'tan bu yana yapılan gösterilerde 73 kişinin ölümü, 1500'ün yaralanması ve yüzlercesinin tutulması-na rağmen, her direniş muhalefet güçleri-ni genişletti.

Bilindiği gibi Şili'de Pinochet'e karşı muhalefet, esas olarak Hristiyan Demokratlar, sosyalistler, sağ cumhuriyetçiler, sosyal demokratlar ve radikallerin birliği olan "Demokratik İttifak" (AD) ile, Eylül ayı içinde Şili Komünist Partisi, Sol Hristiyanlar, MAPU ve sosyalistlerin bir bölümünün oluşturduğu "Demokratik Halk Hareketi" (MDP)'den meydana geliyor.

Son eylemin çağrısı da MDP, AD ve sendikaların ağırlıkta olduğu Şili Emekçilerinin Merkezi Yönetimi tarafından ortak olarak yapıldı. Çağrıda genel grev de yer aldı.

İçinde sol partilerin yer aldığı Demokratik Halk Hareketi, burjuva muhalefetinin Demokratik İttifak Cephesi ve sendikaların ağırlıklı olduğu Şili Emekçilerinin Merkezi Yönetimi'nin çağrısıyla yapılan eylemler Pinochet rejiminin hiçbir tabanı olmadığını bir kez daha gösterdi

MDP içinde yer alan Şili Komünist Partisi eylemleri sonra yaptığı değerlendirmede demokrasi savaşının gelişmesini özellikle MDP'nin güçlenmesine ve tüm muhalefet güçlerinin her alandaki eylem birliğinin gelişmesine bağlı olduğunu vurguladı.

Yüzbinlerce kişinin katıldığı protesto gösterilerinde Pinochet, tüm ordu ve polis birliklerini alarma geçirdi. Sadece San-tiago'ya 24 bin asker yerleştirildi. Özellikle işçi semtleri ordu birlikleri tarafından işgal edildi. Polis birliklerinin halka bombalar ve ateşli silahlarla saldırıya gösterilerde beş Şili'li yurtsever öldürüldü, çok sayıda yaralanan oldu ve yüzlerce kişi tu-

tuklandı. Pinochet'in 15 kadar Şili'lyi Kuzye Şili'de Atacama gölüne 90 günlük sür-güne gönderdiği açıklandı.

Tüm baskılara rağmen

Pinochet'in olay günü bizzat yönettiği polis terörüne rağmen tüm ülkede emekçiler "Özgürlük Devri"ne, "Emek, İş, Özgürlük" taleplerini yükselttiler. Santiago'nun işçi semtlerinde barikatlar kuruldu, tencerele vurarak yapılan protesto eylemleri gün boyu sürdü. Tüm ülkede genel grev havası esti, sahalara çıkan saadlerinden itibaren ulaşım araçları çalışmadı, alışveriş yapılmadı, çocukların büyük bölümü okula yollanmadı.

Kohl hükümeti diktatörü destekliyor

Mart ayı sonuna doğru Federal Almanya hükümeti Hamburg-Kiel tersanelerinde yapımı tamamlanan ilk modern denizaltını Şili'deki faşist Pinochet rejimine verilmesini yönünde tasarıyı onayladı. İlk denizaltısını Nissan, diğerini de Haziran ayında diktatörlüğe teslim edilmesi kararı Federal Almanya'da sert tepkilerle karşılanıyor.

ABD Senatosunun askeri yardıma ilişkin kararı Kıbrıs sorunu açısından önemli

ABD, Kıbrıs'ta toplumlararası görüşmeleri sabote ediyor

● Kıbrıs'ın federal bir çatı altında bütünleştirilmesi getirecek hiçbir çözümü istemeyen ABD yönetimi, müdahaleci tavrı ile adaya yeni NATO askeri gön-

birbeyler yapmak istemekte ve bu nedenle Kıbrıs kozunu kullanmaktadır. Kıbrıs'ta Maraş'ı Rumların yerleşimine açtığını Yunanlılara karşı bir iş yapmış görünecek-tir.

Kıbrıs sorusunda ortaya çıkan son ve-

laması olaylarının varlığına koşullarda ABD'nin yeni müdahalesi ve Maraş'ın öden olarak verilmesi talebi, iki toplum arasındaki ilişkileri zayıflatıyor gibi Kıbrıs Türk kesiminde de gerici güç-

Türkiye Postası

15 GÜNLÜK GAZETE 6 NISAN 1984 SAYI: 28

LONDRA MEKTUBU

Abdullah YILMAZ

Maden ocağını korurken...

Londra'da "kuzey" denince, akla, İskoçlar ve maden işçileri gelir. Bunların iki cımlılığı, ikincisi hırçınlığı ile tanılır. Bu alandaki üstün gayret basın ve radyo-TV'nindir. "Cımlı" ve "hırçın"lık, aşağılarının üstü örtük adı olmaktadır.

Oysa İskoç halkı içten işi, maden işçileri de açıktan açığa burjuva sultasına karşı direnişçi ünlenmişlerdir.

Ve yine Mart'ın 23'ünde eller üstünde bir tabut yükseldi. Kuzeyde, South Emsall kasabasında... 24 yaşındaki maden işçisi David Jones, grev gözcülüğünde öldürüldü. Ve Yorkshir'den, Nottingham'dan, Güney Galler'den, Durham'dan, Leicester'den... binlerce madenci Ölü emrulu bir törenle uğurluyorlar. Ve de önde sendikaların genel başkanı Arthur Scargill...

Evet, haftalardır beri maden işçileri grevdedir. Toplam 180 bin dolayındaki madenciler 120 bini... Ve 132 ocağa tek gram kömür üretimi bile yok. Ki, zaten 4-5 aydır fazla mesai yapamama boykotu içindeydiler. Çünkü gerici Thatcher hükümetinin başlattığı ve son yıllarda şiddetlendirdiği "ocakları kapatma" saldırısı durdurulmalıydı. Grevin, boykotun temel nedeni işte budur. Ve bunu baba JONES cenaze töreninde şöyle ifade ediyordu:

— "Öğlum, işini ve maden ocağını korurken öldü... grev başanmalıdır." Thatcher'in monetarizmi, tıpkı bizim cuntanıniki gibi, hane yıkıcıdır. Önce geleneksel İngiliz endüstrisini "Breziya'dan demir-çelik" daha ucuz alırm" diyerek söndürdü; Sheffield, Birmingham, Coventary, Glasgow, Liverpool, Leeds gibi kuzeyin sanayi kentlerini viraneye çevirdi; ardından "kömürü daha ucuz ithal ederim" diyor ve kömür ocaklarını kapatmaya kalkıyor. Yüzbinlerce işçiyi sokağa atarak...

Oysa başta NAD (Ulusal Madencilik Sendikası) olmak üzere uzmanlar ve bilim adamları demir-çelik'in daha ucuz maledilemediğini, ve kömürün de edilemeyeceğini hesaplıyor ve bilimsel rakamları Thatcher'in suratına fırlatıyorlar.

Fakat uluslararası tekelere diyet borcu olan başbakan hiç oracı değil. Duymuyor, görmüyor. Ve hırsı baştan aşkın olduğu için de, "demir lady" yakıştırmaması konu gorusu ile grevci madencilerin üstüne pols birikliri sürüyor. Britanya'nın kuzeyinde şimdi yan akeri bir durum var... Olağanüstü durum. Britanya'da görülmedik ölölilere varan baskı ve zulüm yürütölüğe sokulmuştur. Grevcilerden daha fazla pols birikliri ve adim başarama taramalar... tartaklamalar, enterne edip karakola götürmeler, yokesmeler... ve üstelik düpedüz polsin yarattığı provokasyonların sorumlusu olarak, BBC mikrofon ve ekranlarında, grevçilerin teşhir edilmesi... "Hırçın" madencilik ve "komünist" iderileri olarak!

Ne var ki, 70'li yıllardaki Edward Heath hükümetinin düşürülmesinde öne çıkan başkan Scargill, halen önderdir. Ve O'nun ardından yürüyor maden işçileri, direniyorlar. Çoluk-çukuk, dost-akrabası, "cımlı" halk ve herkes.

COAL BOARD' (Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nün Thatcherci yöneticileri, bir yandan tehditler savururken, öde yandan da epeyce şaşkındır. Üstelik David JONES'un can verdiği günlerde TGWU (Nakliye ve Genel

adaya yeni NATO askeri gön-
derilmesine yol açabilecek, iki
toplumun karşılıklı masaya
oturmaması zorlaştırarak çö-
zümsüzlük ortamı yaratıyor

ABD Senatosu Dışişleri Komisyonu 29 Mart günü yaptığı toplantısında Türkiye'ye 1985 yılında verilecek yardımlardan bagcı kısmını 215 milyon dolar olarak kestirmeyi ve bunu da Kıbrıs Türk kesimi sınırları içinde bulunan Maraş'ın Rum kesimine idaresi konusuna bağlamayı karar altına aldı. Bu karar ile senato, Türkiye'ye sağlanması öngörülen askeri yardımın 255 milyon dolarlık hibe bölümünde 40 milyon dolar indirim yapmış oldu. Bu kesinti miktarı bir süre önce Temsilciler Meclisi Dışişleri Komisyonu'nda 39 milyon dolar olarak belirlenmişti.

ABD Senatosu'nun bu kararı, Kıbrıs'taki iki toplum arasında görüşmeleri sabotage edici bir adım olarak değerlendiriliyor ve Kıbrıs sorununun çözümünde oynayacağı olumsuz rol açısından önem taşıyor. Öte yanda ABD adadaki sorunların NATO çıkarları açısından çözümünde Türkiye'den daha aktif müdahale bekliyor. Ayrıca yeni karar bir süredir iki toplum lideri arasında görüşmeleri başlatmak amacıyla olumlu çalışmalar yürüten Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Perez de Cuellar'ın da yaptırım gücünü zayıflatacak nitelikte.

Kıbrıs'ın bölünmesine neden olan 15 Temmuz 1974 darbesinin arkasında olan ABD yönetimi, Kıbrıs'ı federal bir çatı altında birleştirecek çözüm istemekte, müdahaleci tavır ile yeni silahlı çatışmalara yol açabilecek bir ortam yaratmaktadır. Nitekim bir süre önce Yunan hükümeti-nin adaya, Türkiye'ye karşı askersel denge sağlamak bahanesiyle asker göndermekten söz etmesi üzerine de ABD yönetiminin olumsuz herhangi bir tavır almamıştır. Oysa Yunanistan'ın adaya asker göndermesini Denktas'ın da Türkiye'den asker istemesine yol açacağı açıktır. Bu durumda da Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde çok önemli bir NATO askeri yığınığı gerçekleştirilebilir olacaktır. Kıbrıs Rum kesiminde AKEL, Türk kesiminde ise muhalefet partileri CTP ve TKP Kıbrıs'a asker göndermesini tehlikeli bir aşama olarak değerlendirdi, karşı tavır almışlardır.

Öte yanda Reagan, seçim güdüsü ile Türkiye ile Yunanistan arasında havayı yumuşatır görünmek, Amerika'daki Yunanlı seçmenlerin oyunu toplamak için

Kıbrıs sorununa ortaya çıkan son gelişmeleri değerlendiren Kıbrıs Türk kesimindeki Cumhuriyetçi Kıbrıs Partisi (CTP) Genel Başkanı Ö. Özgür de 12 Mart tarihli Yeni Düzen gazetesinde açıklama yaparak "Emperyalizm, Maraş'ın Rum kesimlerini yerleşimine açtırabilir ve NATO emvdi Yunanistan'ın da güneyce asker getirmesini sağlayabilir. Kıbrıs'ta amaç-na ulaşmış olacaktır," demiştir.

Kuşarılan fırsat

Kıbrıs'ta iki toplum liderinin biraraya gelip çözüm önerilerini görüşebilmeleri için bir süredir girişimlerde bulunan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Perez de Cuellar, 16 Mart'ta da KKTC Devlet Başkanı Denktas ile görüşmüştü. Cuellar'ın uzlaşma metninde Kıbrıs'ta gerek Türk, gerekse Rum taraflarının askeri bakımından güçlerini hiçbir şekilde arttırmayacakları-nın yanı sıra Maraş konusu da yer almaktadı. Uzlaşma metninde halen Türklerin elinde bulunan Maraş'ın B.M. Genel Sekreterliğinin geçici yönetimine bırakılması, bırakma işleminin altı ile dokuz ay içinde gerçekleştirilmesi, Kıbrıs sorunu çözümünde B.M. Genel Sekreterinin Maraş'ı Rumlara devretmemesi önerilmektedir. Bu öneriler, Rum resmi lideri Kıprıyanı tarafından "Türk kesiminin kabul etmesi koşu-lu" ile kabul edilmiştir.

Cuellar'ın önerileri Kıbrıs Türk kesimindeki muhalefet partileri tarafından da görüşmeleri başlatma yönünde bir fırsat olarak değerlendirildi. Kıbrıs'ta ABD ve NATO'nun istemleri yönünde çözüme ulaşmaya olanak yoktur diyen CTP, görüşmelerin 1977 ve 1979 Duruk anlaşma-larına göre başlatılıp, sonlandırılmaması, Maraş'ın yerleşime açılıp açılmaması ya da nasıl açılacağına buna göre ele alın-masını öneriyor.

Öte yanda, Ocak ayı içinde muhalefet partilerinde hiçbir bilgi vermeden Maraş'ın Birleşmiş Milletler'e terk edilileceğini açıklaması olan Denktas, şimdi Cuellar'ın önerilerine karşı olumsuz tavır takıyor. Özellikle ABD'nin Maraş konusundaki son kararının ardından Denktas ve seçti çevreleri bu karar da bahane ederek toplumlararası görüşmeleri reddetmeyi planlıyorlar. Denktas ve çevresi Maraş konu-sunda yeni bir pöven dala başlatarak, bir süre önce meclise getirdikleri genci Anayassa'yı onaylatmayı ve Türkiye'deki cunta yasaalarının koyup olu anı-
demokratik yasalara yürürlüğe koymayı be-saplıyorlar.

İki toplum arasında görüşmelerin baş-

landır.

Ayrıca ABD'nin Ortadoğu'daki "Çok Uzunlu Bars Gücü"ne ait birliklerinden bir kısmının halen Kıbrıs'ta toplanışlarında konakladığı ve Yunanistan'ın adaya asker göndereceği söylentilerinin olduğu koşullarda, ikili görüşmelerin engellenmesi, ABD'nin adayı NATO askeriye aya-ma oyunlarını kolaylaştırıcaktır.

dır. Üstelik David JONES'un can verdiğği günlerde TGVW (Nakliye ve Genel Hizmetler İççileri Sendikası) da destekleme grevine başladı. Bu iki milyon üyeli sendika Kömür İşçileri'nin açık ocağında ve yüküne, boşaltma işyerlerinde de örgütlüdür. Açık ocağın da kömür üretmiyor, Fransa'dan ithal kömür de boşaltılıyor.

COAL BOARD'un işi zor.

Thatcher'ın daha da zor.

Maden ocakları koruyorum, grevlerin kararı.

Yurtseverlerin denetimini altında olan bölgelerde, yani ülkenin üçte birinde duvarlar "Oylarınız Sayılmıyor" beğenileri donatıldı

El Salvador'da iç savaş ortamında düzmece genel seçimler

● Seçimler, devrilmeye yüz tutan diktatörlük rejimine yasal bir görüntü kazandırmak için süngü zoru ve ABD'nin hibe ettiği milyonlarca dolarla yapıldı.

El Salvador'da 26 Mart günü ağır terör ve baskı ortamında yapılan sahte seçimlerde seçki seçici partilerin adayları-ndan hiçbirini mutlak çoğunluğa sağlayamadı. Halen kesinleşmemiş hesaplamalara göre yüzde 45 dolayında oy aldığı söylenen eski cunta şeflerinden Hristi-yan Demokrat Parti'nin adayı Napoleon Duarte flyüzde 30 civarında oy sağlayan aşırı seçici ARENA partisinin adayı ve 1983'de yaklaşık altı bin kişiyi katleden ceterlerin lideri Robert D'Aubuisson ara-sında ikinci tur seçimleri geçilmesi söz konusu.

Beş milyon nüfuslu bu Orta Amerika ülkesinde, başkanlık "seçimleri" ülkede ki diktatörlüğün halk basketleri tarafından devrilmeye yüzütülmesi sonucu, Washington'un planlarına uygun olarak resmi yasal bir görüntü kazandırmak için süngü zoruyla ve ABD'nin hibe ettiği 6.7 milyon dolarla yapıldı. Düzmece seçimlerde sadece gerici ve faşistlere aday olma hakkı verildi. Daha iki saatlerde 15 seçim bürosunda oy pusulalarının kayı-bolduğu, kimi seçki bölgelerinde seçim sandıklarının kaçırıldığı ortaya çıktı. ABD'nin başlağıdğı bir milyon dolarlık elektronik hesaplama makineleri de ön-ceden belirli yönde ayarlanmış olduğu için sahte sonuçlar açıldı.

Salvador cuntasının seçimlerde oy kullanma zorunluluğu getirmesine, kul-lanmayanların isten atılacağı ya da pa-men cezası verilecekleri açıklamasına, san-

dıkları'nın başında ordudan subayların yanısıra ARENA partisine bağlı faşist ce-telerinden sivillerin bulunmasına ve Pentagon'un uçak gemilerinin Salvador açıklarında gövde gösterilerini sürdür-melerine rağmen seçimler ABD açısından politik yenilgi oldu. Yurtseverlerin kontrolü altında olan bölgelerde, yani ülkenin üçte birinde seçim yapılmadı. Diğer bölgelerde ise halk çoğu kez süngü zoruyla sandıkların başına götürüle-bildi. Böyle olduğu halde seçmenlerin ancak yarısı oylarını kullandı. Seçim günü ve onun hemen öncesinde ve son-rasında Salvador Kurtuluş Hareketi (Fa-rabundo Marti -FMLN-) savaşçıları ülkenin değişik yörelerinde rejimin askeri birliklerine karşı başanlı operasyonlar gerçekleştirdiler ve ülkenin güneyini ku-zeyine bağlayan ana yolu iki noktada kontrolleri altına aldılar.

19-20 Mart tarihlerinde Brüksel'de yapılan iç sorunları çözmeyi amaçlayan AET zirve toplantısı başarısızlıkla sonuçlandı

“Güçler Üçgeni”nde çatışma

Bugün, Ortak Pazar (AET) üyesi ülkeler arasındaki sorunların temelinde, kapitalist dünyadaki üç büyük emperyalist merkez, yani ABD, Japonya ve Batı Avrupa arasındaki ekonomik çelişkiler yatmaktadır. ABD politikasının güttüğü saldırganlaşan karakteri ve rakiplerini ekonomik olarak da zayıflatma isteği, üte yanda Batı Avrupa'nın ve Japonya'nın aktif karşı konuşu sonucu dünya kapitalist sisteminin üç çelişkileri keskinleşmektedir.

1961-73 yılları arasında Batı Avrupa ve Japonya başta emek üretkenliği olmak üzere ekonomik verimlilikte ABD ile aynı düzeyde geldiler. Sanayi üretiminde ise ABD'yi geçen Batı Avrupa uluslararası ticaretin ana merkezi oldu. Bu koşullarda Ortak Pazar (AET) iç çelişkilerini belli ölçülerde yumuşatabilirdi; sanayi malları ticaret için bir gümrük birliği kuruldu ve ortak bir tarım politikası kabul edildi.

Aynı dönemde Japonya da ABD ile arası büyük ölçüde kapatarak, ikinci büyük kapitalist devlet durumuna geldi. Sentetik boya, seramik, gemi yapımı, televizyon-video teyp üretiminde ise ABD'yi geçti.

1974-75 bunalımı ABD yararına oldu

1974-75 yıllarındaki ekonomik bunalım ABD'de Batı Avrupa'ya kıyasla daha derin olmasına karşın bunu izleyen yükseliş süreci içinde ABD, birçok gösterge bakımından AET'yi geride bıraktı. Sonuçta, Batı Avrupa'nın dünya kapitalist ekonomik sistemin içindeki konumunda

Zirvenin ertelemesiyle tüm bu çözüm önerileri havada kaldı. Bu durumda Ortak Pazar'ın kaderi önümüzdeki aylardaki gelişmelere ve Haziran ayında Fransa'da yapılacak zirveye sıkı sıkıya bağlı.

AET'deki krizin derinleşmesi Türkiye'deki gerici rejimin Avrupa Konseyi ve Avrupa Parlamentosu gibi Avrupalı uluslararası kuruluşlar katında yasalık kazanma operasyonuna girişmeye hazırlandığı bir döneme rastladı. Ayrıca Özal hükümetinin şu sıralarda Brüksel'deki AET'nin yürütme organı olan topluluk komisyonu ile tenasa geçerek AET-Türkiye arasında ki ilişkinin canlandırılmasını, özellikle de askıya alınan yardımların, mali yardımların tekrar işlerlik kazanmasını isteyeceği muhtakkak gibi. Böylelikle bir bunalım ortamında AET-Türkiye arasında son yıllarda biriken tektül ürünleri ithalinin kısıtlanması, serbest dolaşım gibi sorunların çözülmemesi de olumsuz yönde etkileyecektir.

Özal'ın Ortak Pazar ile bu konularda girişmeyi tasarladığı pazarlıkta fazla bir şey elde etmesi son derece şüphelidir. Muhtakkak olan bir şey varsa o da Türkiye emgen sınıflarının bir bölümünün bir zamanlar gördükleri Ortak Pazar'a üye olma rüyasının artık bir kabusu dönüşmüş olduğudur.

Ortak Pazar nedir, neyi amaçlar?

Ortak Pazar olarak anılan Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET), Avrupa ülkelerinin kendi aralarında politik bir birlik oluşturma projesinin gerçekleştirilmesi üzerine, altı Batı Avrupa devletinin, 25 Mart 1957'de imzaladıkları bir anlaşma ile kuruldu. Bu devletler, Federal Almanya, Belçika, Fransa, Hollanda, İtalya ve Lüksemburg'dur. 1970'li yıllarda, Danimarka, İngiltere, İrlanda ve Yunanistan'ın katılımıyla örgütün üye sayısı 10'a çıktı. Ortak Pazar'a üye olan ülkeler aralarındaki birliği aynı zamanda Batı Avrupa ülkelerinin politik birliğinin bir temel olarak değerlendirmektedirler. Birliğin amacı, Batı Avrupa'da tekellerin iktidarını daha sağlam bir yapıya kavuşturmak, diğer iki güç merkezi ABD ve Japonya ile olan rekabette Batı Avrupa'nın ekonomik potansiyelini birleştirmek, yeni sömürgeci politikaların daha etkili biçimlerini uygulamak, ve güçlenen sosyalizme karşı daha sağlam bir iktidar temeli oluşturmaktır. Bu amaçlar çerçevesinde birliğin resmi görevleri olarak anılmada, ortak bir pazarın oluşturulması, üye devletlerin ekonomik politikalarını adım adım birbirlerine yaklaştırmaları ile topluluk içinde ekonomik yaşamın uyumlu gelişiminin sağlanması ve istikrarlı bir ekonomik yaşayla yönünde önlemlere yer verilmiştir.

gerisinde kalmış durumda olan AET'nin bu alanlarda ortak politikalar oluşturmaya gerekiyor.

Öte yandan İspanya ve Portekiz'in Ortak Pazar'a alınmaları da bu zirvede karara bağlanması gereken sorunlar arasında yer almaktadır. İspanya ve Portekiz'in AET'ye katılmaları için de bir zirvenin başarısızlığı bu sorunlara getirilmesi çağışın çözümlerin ele alınıp tartışılmasına bile olanak vermedi. Oysa Mitterand'ın Ocak ayından bu yana yaptığı ikili temaslar ve

AET tarım bakanlarının Mart ortalarında Brüksel'de yapılacak toplantılar sonucunda bazı özgül önerileri üzerinde uzlaşma olanakları belirmeye başlamıştı. Örneğin tarım bakanları üretim fazlasının giderilmesi amacıyla şulü üretiminde kısıtlamalar yapılmasını kabul etmişlerdi. Ayrıca AET bütçesi gelirlerini artırmak için üye ülkelerin elde ettikleri katma değer vergisi gelirlerinin ortaklığa bırakılması tutarların oranı yüzde 1'den yüzde 1,4'e çıkarılmaktaydı.

Ortak Pazar çatırdıyor

● 1970'li yıllarda derinleşen ekonomik krizden ABD ve Japonya'ya kıyasla daha çok etkilenen Batı Avrupa ülkeleri, AET içinde ortak politikalar oluşturmakta ve kendi aralarındaki birliği sağlamlaştırmaya konusunda güçlükle çekiyorlar

19-20 Mart tarihlerinde Brüksel'de Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) ülkeleri devlet ve hükümet başkanlarının katılımıyla yapılan zirve toplantısı yine başarısızlıkla sona erdi ve AET çatırdamaya başladı. Bu başarısızlığın nedenlerinden birisi, İngiltere Başbakanı Thatcher'in geçen yıl Aralık ayında yapılan Atina zirve toplantısında olduğu gibi İngiltere'nin AET'nin ortak tarım bütçesine yapması gereken ek mali katkıyı çok bulması ve bunun tekrar gözden geçirilmesini istemesiydi.

Bilindiği gibi, İngiltere ABD'den ve eski sömürgelerinden büyük miktarlarda tahmini ürün ithal ediyor. Genellikle İngiltere'nin bu ülkelerden satın aldığı tahmini ürünlerin fiyatları, AET'ye üye ülkelere üretilen tahmini ürünlerin fiyatından %10-15 daha düşüktür. AET anlaşmasına göre, İngiltere'nin bu fiyat farkından doğan paraları, her yıl AET'ye ödemesi gerekiyor.

AET ülkeleri İngiltere'nin yaptığı bu mali katkıının bir bölümünü her yıl İngiltere'ye lade etmeyi kabul etmelerine rağmen, Thatcher mali katkıının tümünden kaldırılmasını istedi ve bu istekleri yerine getirilmediği takdirde, topluluğun öteki sorunlarını tartışmayacaklarını belirtti. Ancak, Thatcher'in bu isteğini hiçbir AET üyesi kabul etmedi. Çünkü, İngiltere'nin teklifi kabul edildiği takdirde, zaten büyük bir bunalım içinde olan AET tarımı yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktı.

İngiltere ile diğer AET ülkeleri arasında 1979 yılından bu yana, hemen bütün toplantılarda ortaya çıkan bu çatışma, son

1979 yılında ortaya çıkan bu çatışma, son toplantıda dramatik boyutlara ulaştı. Ancak, toplantıdan toplantıya erelenen bu sorunların, uzun süre daha etkilensmesi olanaksız gözüktü. Çünkü, önümüzdeki Ağustos ayına kadar tarım konusundaki anlaşmazlıklar ortadan kaldırılmazsa, gerekli reformlar yapılmaz ve AET bütçesi-ne üye ülkeler tarafından gerekli paralar yatırılmazsa, topluluk büyük bir mali krize girecek ve ödeme yapamaz duruma gelecektir. Bundan da en çok, AET'den sübvansiyon alan küçük tarım üreticileri etkileneceklerdir.

70'li yıllarda derinleşen ekonomik kriz karşısında Avrupa kapitalizmi Japonya ve ABD'ye kıyasla daha fazla yara almışa benzemektedir. Özellikle teknolojik yenilikler ve endüstri tekiğinde yeniden biçimlenmeler gibi alanlarda bu iki ülkenin çok

Şimdi tam zamanıdır

Geçtiğimiz yıl tam bu zamanlardaydı. Federal Almanya'da 90 ayrı yerde yapılan "Osternarsch"-larına 500 bin kişi katıldı. O günlerde yeni ABD roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine ramak kalmıştı. Yollara dökülen onbinler "atom roketleri-ne ülkemizde yer yok" dediler.

1950'lerde küçük, yerel, savaş karşıtı gösteriler olarak başlayan ve geleneksel olarak sürdürülen Ostern eylemleri, büyük roket karşıtı eylemlere dönüştü geçtiğimiz yıllarda...

Ancak dünya kamuyuandan yükselen tüm protestolara, Batı Avrupa nüfusunun çoğunluğunun karı çıkmasına rağmen atom roketleri Batı Avrupa'ya getirildi ve getirilmesi sürüyor.

Şimdi ABD yöneticileri ve en sadık bağışçıları, "İşte bari hareketiniz" diyorlar. "Avrupa'da bari hareketiniz savaş kaybettirir". Ve ardından bari hareketinin zaten hiçbir zaman perspektifi olmadığını, eğer olsaydı İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana geçen 38 yıl içinde dünyanın çeşitli yerlerinde savaşlarda 25 milyona yakın insanın ölümeceğini söylüyorlar.

Evet. İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana olanlar bari hareketinin herşeye kadar olmadığını gösteriyor. Ancak ya bir de bari hareketi olmasaydı ne olurduydunuz insan. Ya bir de olmasaydı... Şimdi de doküman bir yıkımın gerçekleşmeyeceğini kim garanti edebiliriz? Kore'de, Vietnam'da şimdiye dek nükleer silahlara başvurulmuş muydu? Bugün Avrupa'da tüm NATO müttelikleri silahlanma hacemalarını herşeye rağmen en az Avrupa'nın istediği kadarı yükseltiyorlarsa, ABD her istediği Avrupa ülkesine atom roketlerini yerleştiriyorlarsa, bunda gelişen bari hareketinin rolü yok mudur?

Batı Avrupa'da geçtiğimiz dört yıl içinde başlan-gıçta roketlerden yana tavır alan kimi sosyal de-mokrat ve liberal çevrelerin görüş değişimlerinin de büyüyen bari hareketinden başka neyin etkisi olduğu söylenebilir? Ve niçin NATO raporlarında Avrupa bari hareketine özel yer ayrılmakta ve ki-mi Avrupa ülkelerinin NATO içindeki konularının bu hareketin etkilemesinden endişe duyulmakta-dır? Ve niçin NATO'cu çevreler ve gerici hükümet-ler hiç de etkin olmadıkları ileri sürdükleri bu ha-rekete karşı sahte bari kampanyaları düzenlemek zorunda hissetmektedirler kendilerini?

Amma dediklerine bakmayınız, bari harekati savaş yanılarının hiç kuşkusuz korkulu rüyasıdır. Ancak gittikçe yoğunlaşan bari hareketi de, daha sonuç alıcı olabilmek, saldırı zamanında durdurabilmek için daha etkili yol ve yöntemler bulmak durumun-a gelmiştir. Bari hareketi artık yığıllara sadece tehlikeyi göstermek değil, tehlikenin nereden kaynaklandığını da iyi anlatmak durumundadır. Yeni çevrelerle, işçi sınıfının toplumsal hak ve özgürlük-leri mücadelesi ile birleşmek durumundadır.

Bu nedenle 1984 Osternarsch'larında silahlan-ma ve toplumsal hakların kısıtlanmasına karşı bel-gir yine yanyana olacaktı. Geçen yıl 100 binler-le, yerli-yabancılarıyla, çocuğu-çocuklarıyla yollara dökülen Federal Almanya halkı 1984 Ostern göste-rilerini de aynı coşku ile katılacaktı. Katılmak zo-rundadır, çünkü bugün varian noktada savaş tehli-kesi her zamankinden ciddidir. Çünkü, ABD'nin roket yerleştirme planları arasında sadece Batı Avrupa ile sınırlı değildir. Şimdi Türkiye de içinde olmak üzere bir dizi Batı Avrupa ülkesine atom roketleri yerleş-tirilmesinin planları yapılmaktadır. Çünkü, Penta-

gon dünyanın dört bir yanında saldırılarını yürüte-bilmek için saat başı 24 milyon dolar harcamakta-dır. Ve çünkü 1983, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana emekçi yığılları için en kötü yıl olmuştur. ABD'nin rakiplerini ekonomik alanda da zayıflatmak iste-mesi kapitalist dünyada iç çelişkileri keskinleştir-mekte, bunun yükü de emekçilerin sırtına binmek-tedir. Nitekim derinleşen kriz sonucu sadece 1979-82 yıllarında Ortak Pazar ülkelerinde 3 milyon 140 bin endüstri, 767 bin tarım işçisi işlerini yitirmiş-lerdir, 24 OECD (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı) ülkesinde işsizlerin sayısı 32 milyona çıkmıştır. Gelecek yıllarda da belli başlı kapitalist ül-kelerde her 100 kişiden dokuz kişinin işsiz kalaca-ğı öngörülmektedir. Bu durumda Kapitalist ülkeler-de 1984'de de yığılları için umut görülmemekte-dir.

Bu koşullarda Ostern bari eylemlerinin hazırla-nıları kenardan seyretmemenin, daha bilgil, daha aktif, daha yaratıcı olarak katılmanın tam da zama-nıdır. Tezgah başında bir kişiyi daha tehlikenin kay-nağını anlatmak, bir kişiyi daha yola çıkarabilmek bari işi, en azından kapı komşusunu meraka dü-şürmek bu insanlar niye yollara döküldükleri diye, ve bir kişiyi daha kazanmanın gücüyle hareket katılmak. Batı Avrupa'ya yerleştirilmiş olan atom roketlerinin bir bir sökmek için... Her yeni krizin önü-ne daha güçlü engeller dikmek için... Silah yerine işyeri için... Sosyal kazanımlarımızı daha da törpület-mek için. Ve Türkiye işçileri olarak katıldığımız her gösteride Türkiye'deki barişseverler ve demok-ratlar için dayanışmayı yükseltmek, zindanlara ışık sızdırmanın yollarını bulmak için. Bütün bunları şimdi tam da zamanıdır.

Filiz KARDAM

AET'ide geride bıraktık. Sonuçta, Batı Avrupa'nın dünya kapitalist ekonomideki konumu belli bir zayıflama oldu. Bu, Batı Avrupa'nın petrol ihtiline daha çok bağımlılığının yanı sıra Japonya ve ABD'ye göre endüstrisinde eski, geleneksel sektörlerin payının daha yüksek olmasından kaynaklandı. Ekonomik krizin sarstığı Batı Avrupa ülkeleri, 1974-75 bunalımından sonra kendi aralarındaki birliği sağ-lamlaştırma konusunda da güçlükle çektiler.

1970'li yılların sonlarına doğru Bir-leşik Amerika 1970'li yılların başın-da dünya kapitalist ekonomisindeki konumlarını yeniden elde etmiş, bu-na da Batı Avrupa'nın sırtından sağ-lamıştır.

1980-82 bunalımı, ABD ekonomisi-ne rakiplerinden daha büyük zararlar vermekle birlikte 1983 ilkbaha-rından bu yana ABD ekonomisinde bir canlanma görülmektedir. ABD tekelleri umutlarını ABD'nin rakip-lelerini kıyasla henüz birçok alanda üstünlüğünde bulundurmaya ve herşeyden önce de bilimsel-teknik gelişme düzeyi bakımından eski üstünlüğünü korumasına bağlamışlar-dır.

Bir taraftan da, ABD, Batı Avrupa ve Japon rakiplerinin sırtına büyük askeri harcamalar da yükleyerek on-ların ticaret ve ekonomik alandaki rekabet gücünü azaltmaya çalışmak-tadır. ABD, sosyalist dünya ile as-keri-politik ilişkileri geliştirme yönünde, Ortak Pazar'a ve Japonya'ya sosyalist ülkelerle ticaretle ilgili konularında bari sınırlamalar dayatmaktadır.

Eski durumların yitkettiklerine kendilerini bir türlü alıştırmayan Batı Avrupa tekelleri, kendi konum-larını güçlendirmek için eşkiyen dal-larda rasyonelasyona gitme ve mümkün olan koşullarda devletlen birçok işlevini özel sektöre devret-me gibi yeni girişimlerde bulunmak-tadırlar. Bu da özellikle bari endüstri dallarında işletmelerin iflasına ya da kapatılmasına ve yığılma iş-sizliğe yol açmaktadır. 1979-82 yıl-ları arasında Ortak Pazar ülkelerinde 14 milyon 140 bin endüstri, 767 bin tarım işçisi işlerini kaybetmişlerdir.

Gerçek işçi ücreti 1963 yılının bile gerisinde

Asgari ücretli kuru fasulyeye bile hasret

Türkiye'de 3 milyon kişinin asgari ücretle çalıştığı dikkate alan Özal Hükümeti, yerel seçimlere iki hafta kala "Asgari Ücret Tesbit Komisyonu"nu toplayarak konuyu gündeme getirdi. Ancak, Hükümet yeni asgari ücretin tesbit ve açıklanması süreci sonrasına bırakarak, asgari ücret konusunu işçiler üzerinde "baskı" unsuru olarak kullandı. Sonuçta, "Asgari Ücret Tesbit Komisyonu" 29 Mart tarihli toplantısında oybirliği ile aldığı kararda 16 bin 200 lira olan brüt aylık asgari ücreti 24 bin 525 liraya yükseltti. Bu durumda, eskiden 11 bin 736 lira olan net aylık asgari ücret, yüzde 40 artışla 16 bin 420 liraya yükseltilmiş oldu.

Böylece, yıllık enflasyon oranının yüzde 45 olduğu Türkiye'de yapılan yüzde 40'lık artışla gerçek asgari ücret, geçtiğimiz yıla oranla yüzde 3,5 geriletilmiş oldu. Eline ayda 16 bin 420 lira geçen bir işçi ailesi, buralıkm et yemeyi kuru fasulyeye bile hasret kalacak. Bir kilo fasulyenin 200 ve bir kilo etin 817 lira olduğu Türkiye'de, asgari ücretle günde ancak 666 gram et veya 2 kilo 730 gram kuru fasulye alınabiliyor. Bilindiği gibi, "Asgari Ücret Tesbit Komisyonu"nda işveren tarafı "işçiler et yerine kuru fasulye yesin" diyerek, işi hakaret derecesine vardırabilmiştir.

Öte yandan, Türk-İş'in kendi yaptığı hesaplamaya göre, asgari ücretin 1963 yılındaki alım gücünü koruyabilmesi için, net 22 bin 703 liraya saptanmasıyla, ger-

çek asgari ücret 1963 yılındaki alım gücünün yüzde 28 gerisine çekilmiş oldu. Kendi yaptıkları bu hesaplama ya rağmen, Türk-İş başlan enflasyon oranının bile altında olan yüzde 40'lık artışa razı olduklar ve komisyondan karar oybirliğiyle çıktı.

Türk-İş'e bağlı Demiryolu İşçileri Sendikası'nın (DİF-İŞ) yaptığı araştırmaya göre, 1963-1983 yılları arasında fiyatlar 73 kat artarken, asgari ücret ancak 37 kat artış gösterdi. Böylece, son yirmi yıl içinde gerçek asgari ücret yarıyarıya (yüzde 49) geriletilmiş oldu.

İlgili araştırmaya göre, 20 yıl önce asgari ücretli bir işçi günlük çalışmasıyla geçekendiği bütçesinde iki oda bir halden ibaret ev kirasını ödeyebiliyordu. 1984 Şubat'ında ise, aynı işçi bu evin kirasını ödeyebilmek için 28 gün çalışması zorunda.

20 yıl önce, asgari ücretli bir işçinin altı lastik bir çift ayakkabı alabilmesi için 3,5 gün çalışması gerekiyordu. Bugün aynı ayakkabıyı alabilmesi için 11 gün çalışması gerekiyor.

1963 yılında 1 gün çalışıp 1 kilo 270 gram et alabilen asgari ücretli işçi, Şubat 1984'de ancak 478 gram et alabiliyor.

Asgari ücretli 1963'te bir günlük çalışmasıyla 10,8 kilo ekmek satın alabiliken, şimdi ancak 5,5 kilo ekmek satın alabiliyor.

Üç ayda verilen kredi miktarı 2,6 milyar dolar

Yerel seçim öncesinde emperyalist dünyadan Özal'a

Türk-İş başlarının yeni bir marifeti daha

Bundan birkaç hafta önce, Türk-İş üst yönetiminin "İşçiyiz" açığa çıkararak ilginç bir olay yaşandı. Bir iş müfettişi ile bir maliye müfettişi, yasaların kendilerine verdiği yetkiye dayanarak Türk-İş'e bağlı Enerji, Su ve Gaz Sendikaları Federasyonu'nun (TES-İŞ) gelir-gider defterlerini incelediler. İncelemenin sonunda, aynı zamanda Türk-İş Yürütme Kurulu üyesi ve Örgütlenme Sekreteri olan TES-İŞ Başkanı Orhan Erçelik ve öteki sendika yöneticilerinin 1983 yılı içinde tamı tamına sendikadan 32 milyon 618 bin 281 lirasını yedikler tesbit edildi ve sendikadan yöneticileri hırsızlık suçundan mahkemeye verildiler.

Müfettişlerin mahkemeye verdikleri raporda, TES-İŞ Genel Başkanı Orhan Erçelik'in gazino ve pavyonlarda harcadığı 3 milyon 200 bin 995 lirası sendika kasasından ödettiği belirtildi. Ayrıca, raporda

Başkan Orhan Erçelik'in "avans" adı altında sendikadan 1 milyon 79 bin 38 lirası zimmetine geçirdiği belirtilerek, sendikadan "Afğan müteccillerine, Bakırköy Akıl Hastahanesi'ne ve Kızıl Genel Merkezi'ne yardım" adı altında işçilerden topladığı 8 milyon 777 bin 250 lirası da ceplerine indirdiği kaydedildi.

Maliye ve İş müfettişlerinin hazırladığı raporda, TES-İŞ Başkanı Orhan Erçelik ve öteki yöneticilerin hırsızlıklarının yanı sıra, sahte çek düzenleyerek para çekmek ve başkasının adına sahte imza atmak suçlarından da kovuşturma açılması istenerek, "Federasyon'un banka hesaplarını incelemesi sonucunda, bankalardan sahte çek düzenlemek suretiyle para çekildiği, bazı çeklerin altına, icra kurulu üyelerine ait sahte imzalar atıldığı bilrkişi raporu ile kesinlik kazanmıştır" denildi.

ÖZLEM ÖZGÜR

Gündem

Tek seçenek...

Neden-sonuç bağlamı içinde birbiryle yakından ilişkili olarak, Türkiye kapitalizminin, Türkiye ekonomisinin yapısal özellikleri şu ana noktalarla toplanabilir: Birincisi, Türkiye, orta-derincede gelişmiş kapitalist ülkelerin altı sınırında yer alan bir tarım-sanayi ülkesidir. İkincisi, emperyalizme bağımlılık, Türkiye kapitalizminin en belirgin özelliği olduğunmaktadır. Üçüncüsü, Türkiye kapitalizmi çok yapıli bir niteliğe sahiptir.

Yani, Türkiye'de egemen üretim biçimi kapitalizm olmakla birlikte; aynı zamanda o, kapitalizm öncesi üretim ilişkileri, toprak ağahlığı, küçük meta üretiminin, geçimlik tarım, esnaf ve zanaatkarlığı, tefeciliği ve benzeri ilişkileri yaygın olarak bağında taşımaktadır.

Dördüncüsü, Türkiye kapitalizminin gelişme perspektifinde tekelleşme, finans-kapital ve finans-olgarşinin oluşması ve bağımlı devlet tekelci kapitalizmine (tek) özai süreçler, ana eğilimi bulunmaktadır.

emperyalist dünyadan Ozal'a büyük destek geldi

● 1973-1979 döneminde yıla ortalamla 450 milyon dolar olan Türkiye'nin yıllık dış borç ödemeleri, bugün yıla yaklaşık 3 milyar dolara yükseldi.

Yerel seçimler öncesinde, başta ABD olmak üzere emperyalist dünyadan Ozal hükümetine büyük destek verildi. Son iki ay içinde Türkiye'ye gelen görüşme-leri boyutlaktı emperyalist trafiğin, emperyalist dünyanın önde gelen politika-clarının ve çokuluslu tekelilerin, ulus-ra-rası finans kuruluşlarının temsilcilerin aralarında Ozal hükümetine övgüler düzen konuşmalar yapılmalarının yanı sıra, üç ay içinde Türkiye'ye açılan kredi-lerin miktarı da 2 milyar 646 milyon do-lara ulaştı.

Yaklaşık üç aylık sürede Türkiye'ye ve-rilen 2 milyar 646 milyon dolar tutarında-ki "dış borç" un 940 milyon doları ABD'den askeri ve ekonomik "yardım", 250 milyon doları IMF'den ve 300 milyon do-

ları da Dünya Bankası'ndan alındı. Ayırı-ca 16 Mart tarihinde Zürih'te imzalanan bir anlaşma ile Atatürk Barajı'nın inşaa-sında kullanılmak üzere İsviçre, İtalya, Avusturya ve Federal Almanya bankala-rından 456 milyon dolar; 15 Mart tari-hinde Londra'da imzalanan bir anlaşma ile ABD, Federal Almanya ve Körfez

bankalarından 300 milyon ve Suudi Ara-bistan'dan 400 milyon dolar kredi alındı.

Borç yığdın kamçı mı?

Öte yandan, 30 milyar dolarlık dış borçla, dünyada en borçlu ülkeler arasın-da beşinci sırada bulunan Türkiye'nin yıla ödediği dış borç faiz yükü, anapara ödemelerine de aşarak yıllık sanayi yatırımlarına eşit bir düzeye yükseldi. Nite-kim, Türkiye 1983 yılında ödediği 2 mil-yar 450 milyon dolarlık dış borcun 1 mil-yar 100 milyon dolarını anapara ve 1 milyar 350 milyon dolarını da faiz öde-meleri oluşturdu. Türkiye'nin 1983 y-ılındaki sanayi yatırımlarının toplamı ise 459 milyar liradır.

Ayrıca, 1973-1979 döneminde yıla or-talamla 450 milyon dolar olan Türkiye'nin yıllık dış borç ödemeleri, bugün y-ıla yaklaşık 3 milyar dolara yükselerek ulusal ekonominin taşıyamayacağı bir miktara ulaştı. Nitekim, 1983'de 2 milyar 450 milyon dolar dış borç ödeyen Türki-y'e, 1984'de 2,7 milyar dolar ve 1985 y-lında da 3,2 milyar dolar dış borç ödeye-cek.

Enflasyon yüzde 45'e ulaştı

Hazine ve Dış Ticaret Müsteşar-lığı'nın yaptığı açıklamaya göre, y-ılın ilk iki ayında fiyatların yüzde 9,1 artması sonucu, enflasyon oranı (toplantı eylemleri endeksinde göre) yüzde 45,4'e yükseldi. Oysa, 1982-1983 Şubat dönemini kapsayan bir yıllık sürede, toplantı eylemleri fiyatları yüzde 24,9 oranında artışı göster-mişti.

Müsteşarlığın yaptığı açıklama-da, İstanbul geçimine endeksinde göre, geçtiğimiz yıl Şubat ayında yüzde 24,9 olan fiyat artışlarının bu yıl yüzde 36,7'e yükseldiği belirtil-di.

Türkiye'de son üç yılın en düşük kalkınma hızı

Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE), 1983 yılına ilişkin ulusal gelir hesapları-nı açıkladı. **DE BAŞKINI NİHAZ GÜNER'**in yaptığı açıklamaya göre, 1983'te Türki-y'e'nin ulusal geliri (kalkınma hızı) yüz-de 3,3 oranında artış gösterdi. Geçtiği-miz yıl, ulusal gelirden gerçekleştirilen yüzde 3,3'lük artış, son üç yılın en düşük kalkınma hızını oluşturdu. Bugünkü gibi, Türkiye'nin ulusal geliri 1981'de yüzde 4,2 ve 1982 yılında da yüzde 3,9 oranında artış göstermişti.

Yapılan açıklamada, kişi başına düşen ulusal gelir artışı, bu yıl yüzde 1,2 dü-zeyinde kaldığı belirtildi.

me, finans-kapital ve finans-olgarşinin oluşması ve bağımlılık devlet tekelci kapitalizmi (dtk) özü sürüyor, ana eğilimi oluşturmaktadır.

Türkiye kapitalizminin bu özellikleri, sonuçta **derin ve çözümsüz** ekon-mik bunalıma ele-kemiğe burunmaktadır. Çözümün, çünkü Türki-yekapitalizminin bunalımı **yapısal**dır. Ve 1975-1984 dönemini kapsa-yan on yıllık sürede, Türkiye'de burjuvazinin değişik fraksiyonları iktida-ra gelmiş, bunlar "**bunalımı aşmak**" iddiasıyla yola çıkmış, ancak bu program ve uygulamaların tümü iflasla sonuçlanmıştır.

Türkiye kapitalizminin en temel özelliğini oluşturan **emperyalizme ba-ğımlılık** olgusunu ele alalım. Emperyalizme bağımlılık sonucu, Türkiye halkı yeni-sömürgeciğin araçlarıyla soyup soğana çevirilmekte kalmıyor; aynı zamanda, **bağımlılık** derin ekonomik bunalımı **yapısal** kılan temel nedenlerin başında geliyor.

Sözgelimi, dışarıya satılan malların fiyatlarının sürekli düşürülmesi, sa-tın alınan malların fiyatlarının sürekli yükseltilmesi (sürekli devalüasyon) sonucu, Türkiye'nin 1983 yılındaki kayıtlı tamı tamına 4,5 milyar do-lardır. Çokuluslu tekelilerin bu 4,5 milyarlık talanına, geçtiğimiz yıl ödenen 1,3 milyar dolarlık faiz ödemesi ve 300 milyar dolarlık sermaye transfe-rini eklediğimizde, Türkiye'den bu üç kanaldan çokuluslu tekelilerin alıp götürdüklerinin toplamı, yine tamı tamına 6 milyar 100 milyon do-lar ediyor. Bu miktar, Türk parası olarak 1 trilyon 952 milyar liradır.

Türkiye'nin 1983 yılı sanayi yatırımları toplamı ise, 459 milyar liradır. Bu 1 trilyon 952 milyar liraklı emperyalist soygun, Türkiye'nin toplam sanayi yatırımlarının dört katından daha fazladır.

Asgari ücretle çalışan 3 milyon emekçinin, 1983 yılında ulusal gelirden aldıkları payın toplamı, yaklaşık 432 milyar liradır. Aynı yıl içinde, bir avuç çokuluslu tekelin Türkiye'den alıp götürdüğü ise, 1 trilyon 952 milyar lira. Yani, 3 milyon emekçinin yıllık gelirinin 4,5 katı...

Dahası var. Bağımlılığın bir başka faturası da, sürekli trimandirinin silahlanma harcamalarıdır. Türkiye'nin silahlanma harcamaları, 1970-1984 döneminde 2,5 kat artmıştır. Bu artışın getirdiği yıllık ek yük, 455 milyar liradır. Yani, Türkiye'nin toplam sanayi yatırımları kadar...

Türkiye kapitalizminin bir başka yapısal özelliğini oluşturan, tekelleş-me ve bağımlı dtk'e özgü süreçleri ele alalım. Bu, bütün devlet ola-naklarının 15-20 dolayındaki büyük hükümlerde sunulması; bir avuç büyük sermaye grubunun **asallıklığı** demektir. Küçükük bir örnek verelim. 1983 yılında, yalnızca Koç ve Sabancı Holding'in kullandıkları kredi miktar 600 milyar liradır. Ve bu büyükük, Türkiye'nin toplam sanayi yatırımların-dan 141 milyar lira daha fazladır. Koç ve Sabancı Holding, 1983'te 600 milyar liraklı kredi kullanmalarına karşılık; aynı yıl içinde yapıtları yatırımların toplamı devde kulaktır. 30 milyar lira...Peki, Koç ve Sabancı emendiller bu kredileri nerede kullanmışlardır? Güzel kârlar getiren al-sat işlerinde...

İşte Türkiye'de, bunalım adına ne varsa; döviz darboğazından işsizli-ğe, üretim ve yatırım düşüklüğünden geri kalmışlık, pahalılıktan yok-sulluğa, tüm bunların temelinde Türkiye kapitalizminin bu **iki yapısal özelliği** yatmaktadır. Ve Türkiye'de emperyalizme bağımlılığı son ver-meden, tekelilerin eylem alanlarını sınırlamadan; ve giderek onların faa-liyetlerine son vermeden, ne ekonomik bunalımı aşmak ve ne de, geri-kalmışlıktan kurtulmak olası değildir.

İşte burjuvazinin açmazı da buradan kaynaklanıyor. Ve onun, dün ol-duğu gibi bugün de, politik arenaya yansıyan hibir fraksiyonu, anti-em-peryalist ve anti-fetkeli bir programa sahip değildir. Bu nedenle Türkiye'de bunalımı aşacak, ekonominin hızlı tempoında büyümesini sağlayacak ve Türkiye'yi sanayileşmiş bir ülke konumuna yükseltebilecek olan bir-ci-k program, işçi sınıfının politik hareketinin programıdır.

Çünkü, yalnız ve yalnızca onun programı, Türkiye kapitalizminin yapı-sal özelliklerinin bilimsel bir analizinden kaçarak, ekonominin global sorunlarına çözüm yolunu gösteriyor ve bu sorunları, yığınların somut, güncel ve canalcı istemlerine bağlıyor.

Seçim sonrası igneden ipliğe zam yapıldı

Ozal Hükümeti, yerel seçimlerin he-men ardından, temel maddelerin fiyatla-rına büyük oranlı zam yapmaya baş-la-dı. Akaryakıtta yüzde 7 ve Petkim ürü-nlerine yüzde 5 oranında yapılan zamları ila-ç, ulaştırma ve şeker fiyatlarındaki artış-ları izledi. Hükümet, ilaç fiyatlarını yüzde 20, uçak fiyatlarını yüzde 8 ile 12, Boğaziçi geçiş ücretlerini yüzde 100 ve şeker fiyatlarını da yüzde 30 oranında zam yaptı. Nisan'ın ilk yarısında, demir-çelik ürünlerinin yanı sıra, kağıt, elektrik olmuyuş ve otobüs, çekmek, su ve hava-gazı fiyatlarına yeni zamlar yapılması bekleniyor.

Ne iş var, ne güvence, ne belli gelecek! 20 bin markı bu gençler nasıl ödeyecek?

Federal Almanya

Bedelli Askerlik

Girişimi Kuruldu

FEBAG YENECEK

BEDEL İNECEK !...

FEBAG'ın kuruluşu ile Federal Almanya'da bedelli askerliğe karşı eylemler bir eşgüdümde kavuşuyor. Nitekim önümüzdeki günlerde tüm ülke çapında dev boyutlu bir imza kampanyası başlatılıyor. 19 Mayıs'ta tamamlanması planlanan imza kampanyasında gençler 50 bin imza toplayacaklar.

Federal Almanya'da yaşayan Türkiye'li gençlerin "Askerlik bedelinin indirilmesi, iş güvencesi sağlanması" için yürüttükleri kampanya, 24 ve 25 Mart'ta yeni bir aşamaya yükseldi. 52 kentten bedelli askerlik girişimlerinin temsilcileri Frankfurt'ta bir araya gelerek "bedel" sorununun çözümü yönünde önemli bir adım attılar.

151'i delege toplam 180 gencin katıldığı "Federal Almanya Bedelli Askerlik Girişimleri Danışma Toplantısında" gençler, iki gün boyunca, bölgelerinde yaptıkları çalışmalar anlattılar, deneyim alışverişinde bulundular. Toplantıda ayrıca ortak istemler ve hedef belirlendi. Bu hedef ve istemler temelinde yapılacak çalışmalar saptandı. Gençler toplantının sonunda güçlerinin birleştirilmesini kararlaştırdılar ve "Federal Almanya Bedelli Askerlik Girişimi-FEBAG"ı kurdular.

Gençler bugün çalışan bir gencin ödeyebileceği bedel miktarını en fazla 5 bin Mark olarak tesbit ettiler ve ana istemlerini "Bedel 5 bin marka indirilsin-İş güvencesi sağlansın" olarak belirlediler. Daha bir dizi karar alınan danışma toplantısına, DGB Türkiye'li Sekreteri Mete Atsu, Hessen Yabancılar Komitesi Başkanı Detlef Lüder-

Federal Almanya Bedelli Askerlik Girişimleri Danışma Toplantısı'nda Başkanlık Divanı ve bir konuşmacı

ve bu gelişim sırasında oluşan "bedel" konusundaki görüşleri anlattı. Ruhr bölgesinde, bedelin düşürülmesi için yapılan çalışmaların 1980 yılında gençlerin oluşturdukları girişimlerle ve anket kampanyaları ile yöredekî konsoloslığa ve Danışma Meclisi'ne mektuplar göndererek başarıları anlatılan konuşmacı, Federal Al-

Bin'e indirilsin-İş güvencesi sağlansın" olmalıdır. Böylece bugün kadar sorunumuzun ne olduğu değil, ne istediğimizi de dile getirmiş oluyoruz... Biz bir araya gelip sorunumuzu sahip çıkarken, bilnlerce genç arkadaşımız kişisel çözüm yolları arıyorlar. Sorunları, kısırlılığa, çarşar ticaretine ve ah-letliğine göre bedeller, "Federal Almanya"

kan gençlerin, bu on binler içinde bir azınlıkta küçümselemeyecek bir güç olduğu vurgulandı. Bir çok konuşmacı bedel sorunuyla karşı karşıya olan, fakat henüz kişisel çözüm yolları arayan gençlerin kazanımlarının en temel ve acil görev olduğunu vurguladı. Konuşmalarda gençlerin çok ol-

- Birden fazla askerlik çağında çocuğu bulunan ailelere ek bir aylık maaş sağlanması.
- Bedel miktarı düşürüldüğünde, daha önce 20 bin mark edimesi olanlara, bu farkın geri ödemesi.

Toplantının birinci günü, akşam düzenlenen bir kültür programıyla sona erdi. Programda, gençler kendi uyarladıkları "bedel" türkülerini söylediler.

FEBAG kuruluşu

Toplantının ikinci gününde ortak istem ve hedefler üzerinde tartışılan bu istem ve hedefler temelinde yapılacak çalışmalar belirlendi ve saptanan bu ortak istemlerin gerçekleştirilmesi için "Neler yapılmalı?" sorusuna, birçok delege, yaptığı konuşmalarda, önce güçlerin birleştirilmesi gerektiğini vurgulayarak cevap verdi.

Toplantıya katılan, Federal Almanya'nın 52 kentindeki bedelli askerlik girişimlerinin çalışmalarının gençler olarak aynı hedefe yönelik ve aynı istemler temelinde olduğu belirtilerek, aynı hedef ve istemler temelinde yapılan çalışmaların merkezi bir girişimde birleştirilmesinin, istemlerin tek merkezden daha güb bir sesle haykırılmasının "bedel hareketinin" gelişmesine önemli bir katkıda bulunacağı vurgulandı. Bu nedenle tek tek kentlerde yapılan çalışmaların koordine etmek, girişimlerin arası ilişkileri canlı tutmak ve deneyim alışverişini sürekli kılmak için Federal Almanya Bedelli Askerlik Girişimi-FEBAG'ın kurulmasına oybirliğiyle karar alındı. Değişik kentlerden 30 genç oybirliği ile seçildi.

Komite Başkanı Metin Ates, Hessen Yabancılar Komitesi Başkanı Detlef Luderwald, DGB-Jugend Sekreteri Klaus Westermann, SDJH Hessen Bölgesi adına bir temsilci de konuk olarak katıldılar ve birer konuşma yaparak gençleri hakkındaki istemlerini de desteklediklerini ve dayanışma içinde olduklarını vurguladılar.

Deney alışverişleri

Toplantı ev sahibi "Frankfurt Bedelli Askerlik Girişimi" temsilcisinin bir konuşmasıyla açıldı. Daha sonra gençler arasında toplantıyı yönetmek üzere 5 kişilik bir divan seçildi. İlk gün 25 kentin delegeleri şu alakarak yönerdiler: "bedel" konusunda bugüne dek yaptıkları çalışmalar anlatıldı. Gündemin deney ataklarını ilişkin bölümünde ilk konuşmayı yapan "Askerlik Çağında Gençler Ruhr Bölgesi Girişimi" sözcüsü, toplantıya 55 delegeli ile katıldıklarını belirttikten sonra, bölgede askerlik bedelinin dağıtılmasını için yaptıkları çalışmaların görüşlerini

Danışma Meclisi'ne mektuplar göndererek başladığını belirten konuşmacı, Federal Almanya'da işsizlik ve hayat pahalılığının artmasının bedelin fazla olduğunu farkedilmesini hızlandırdığını ve gençlerin üçer beşer bedel konusunu tartışmaya, gruplar oluşturarak sorunlarına çözüm yolu aramaya başladığını belirtti.

Kurultay delegelerinin hemen tümünün benimsediği bu önemli konuşmada daha sonra özetle şöyle dendi:

"Ruhr Bölgesi Girişimi 12 Şubat 1984'de 10 kent girişiminin katılımıyla kuruldu. 25 Şubat'ta Gelsenkirchen'de yaptığımız senkron toplantıya 20 girişim katıldı. Bugün 28 kent girişimi Ruhr Bölgesi Girişimi'nde yer almıştır... Bedelin 20 bin Mark olarak belirlenmesinin hiçbir maddi dayanağı yoktur. Bugün çalışan bir gencin tüm gereksinimlerini karşıladığından sonra ödeyebileceği bedel miktarı, en fazla 5 bin Mark'tır. Ancak bu çalışan bir genç için ödenen bir miktar. Çalsın bir genç bunu da ödeyemez. Onun için bugün istemimiz 'Bedel 5

Soyguna, hürsüzde, esrar ticaretine ve alkışlanırla yönetilerek, Federal Almanya'daki güvenlik kurulları son yıllarda, 25-29 yaşları arasında katıldığı Türkiyele gencele arasında şu işleme oranının olağanüstü arttığını belirtiyorlar. Bu süz edilmiş yaş grubu askerlik çağında gençler dediği nedir? Bizim birleştiğimiz yol iş hedefine ulaşırma askerlik çağındaki gençlerin tümünün sorunlarına çözüm olacak... Çalışmalarımızın işçilerin zenginleştirilmesi, geliştirilmesi ancak gençlerinizin birleştirilmesi ile mümkün... Biz Ruhr Bölgesi Girişimi olarak çalışmalarımızı içerik yönünden zenginleştirerek yazılara yer verecek, çalışmaların yolunu çizerek 'Bedel' adlı bir bültenin çıkarılmasını öneriyoruz... Bu yılın 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramları, Batı Avrupa'da bizlerin en yakıcı sorunu olan bedelli askerlik sorununun damgasını taşıyan bayram günleri olmalıdır. Bunun ilk adımı olarak 19 Mayıs Gençlik günlerinin çağrısına bu kürsüden yapmak istiyoruz. Arkadaşlar, bir istemimiz var: Bedel 5 Bin'e indirilsin güvençisi sağlansın diyoruz. Artık bir imza kampanyası açabiliriz. 19 Mayıs'ta Federal Almanya'da onbinlerce imzamızın toplandığını duyurduğumuz günler olmalıdır. Posta kartları çıkıncı her arkadaşımızın bir tamadığını göndermesini sağlamalıyız. Çalışmalarımızı zenginleştirelimiz. Etkinliği daha fazla çalışmalar yapmalıyız. Ancak bu yolla bugün bedelli askerlik sorununa sahip çıkan binlerce genç, yarın onbinlerle ifade edilir. Tüm bu çalışmalar gerçekleştirilemezse için bir kuşal var: Federal Almanya'da düzeyinde gençlerin işi merkezli bir girişimde birleşmek. Konuşmacı Federal Almanya'da düzeyinde bir girişimin oluşturulması önerisiyle bitirmek istiyoruz"

Merkezi yönlendirme yokken...

Daha sonra söz alan delegeler, kentlerinde yaptıkları çalışmaların ardından "bedel" konusunda görüşlerini ve istemlerini açıkladılar. Yapılan konuşmalardan ve aktarılan deneyimlerden çıkan sonuçlara göre, bedelli askerlik konusunda çalışmaları, Federal Almanya'nın her bölgesinde ve kentinde değişik dönemlerde başladığı görüldü.

Konusmalardan ayrıca herhangi bir merkezi denetim ve yönlendirme olmasının sağlanması "Bedel hareketinin" tek tek kentlerde, mahallelerde farklı ifade edicileri bile aynı genel istem ve eğilimler temelinde olunduğu yönde geliştiği ortaya çıktı.

Bedel, bugün on binlerce gencin en yakıcı sorunu olduğu halde, bu soruna sahip çı-

ğuland. Konuşmalarında gençlerin çoğunluğunun bedelin dağıtılmasında yana olduğunu, ama henüz bizim için hareketle gerekmedikleri, onların da bu çalışmaları katılmalarının sağlanması gerektiği vurgulandı.

İlk gün söz alan delegeler "Bedel 5 Bine indirilsin güvençisi sağlansın" temel istemlerinin yanı sıra, şu istemlere de yer verdiler.

- 20 yaş askerlik yapmak isteyen gençlerin askerlik görevlerini yaptıkları sonra Federal Almanya'ya geri dönmeleri ve işyerlerini kaybetmemeleri.

İZLENİMLER

Coşku, olgunluk, kararlılık...

Frankfurt'da bir hafta sonra, Salonda 180 Türkiyele genç yoğun bir çalışma içinde. Federal Almanya'nın dört bir köşesinden gelmişler. O güne dek birbirlerini tanımadıkları, hiç karşılaşmadıkları tavirlerinden haberi. Sorunlarına sahip çıkan, bu ülkede yaşayan, çalışan, işsiz kalan, meslek öğrenimi gören, çiraklık döneminde olan onbinlerce askerlik çağında gencin temsilcileri bunlar. Salonda olgun bir hava esiyor. Gelişmiş kapitalist toplumun gençliği olumsuz etkilediği bir ülkede, göçmen işçi çocukları, sorunlarına binlerce sahip çıkarlarsa kendilerini de yozlaşmanın dışında tutabiliyorlar. Hem de bugüne dek üstlerine pek fazla düşürmelerini olmasına rağmen.

Toplantının açılışından sonra "bedel" sorununun çeşitli yönlerine ve çözüm yollarına değinen Ruhr bölgesi delegeleri adına yapılan uzun konuşma genel delegeleri hem düşündürdü hem coşturdu. Konuşmacı genel kararlılıklarını şöyle dile getiriyor:

"Sorunların altında ezilenler bizleriz. Biz; geleceğin sahibi gençleri! Ama biz aynı zamanda heyecanlıyız, dinamikiz, kanımız kaynıyor. Daha fazla eziyetmek için çıkış yolları arıyoruz. Bu da özçimizizi birleştirmeyi, henüz kişisel yolları arayanları, boyun eğenleri, ulaşanları, yeni çözümleri de aramıza almayı gerektiriyor. Kendimize güveniyoruz. Çünkü sorunlar olmaları yaratılan güçsüzlüğünü gösteriyor. Bu da birleşirsek bizim kazanacağımızın işaretidir."

Ardından deneyim atarmak için delegeler tek tek söz alıyorlar. Askerlik çağında gençlerin bu kararlılıkları, Federal Almanya'da yerli-yabancı tüm işçilerin birlik sendikası DGB Genel Merkezi adına da selamlanıyor. İşçi sınıfının senkron hareketi de gençleşe sahip çıkıyor. Mete Ates, gençlere "DGB, sizi tüm olanaklarıyla tam olarak desteklemeye hazır... DGB, size kendi olanaklarını sunarak dayanışma göstermek istiyor" sözleriyle sesleniyor. Saygınlık bu olgu, gençlerin sorunlarının çözümünde onlara yardım edecek, onları sonuna kadar destekleyecek tek

TEKNOLOJİLERİNE ÖZGÜ YATIRIMLARLA...
Değişik kentlerden 30 genç oybirliği ile girişim yönetim kuruluna seçildi.

Eylem programı

Daha sonra, önerilen merkezi bir bültenin çıkarılması ve adının "Bedel" olması, bedelin dağıtılması için yapılan çalışmalara diğer gençleri ve ailelerini de katacak ve 20 bin marklık bedele karşı çıkan gücün ne denli fazla olduğunu gösterecek etkin bir imza kampanyasının başlatılması ve 19 Mayıs'a kadar en az 50 bin imza toplanması kararına bağlandı.

gücün işçi sınıfı olduğu'nun politik hareketinin destekleyeceğine açıklık geldi. Yurt dışındaki gençler, böyle bir dayanışma. Bölgerilerdeki çalışmalar, baştanla etkilemek istediklerini, 'güst' olarak suçlandığını yıldırmadı. Sabirba bakı duğdu, ne yapmak istediğini" diyor.

Bir başka arkadaş da: "Bir başka arkadaş, 'B belası vardı, imdi bir madir ya da sayı sayı'". Bir başka arkadaş, "B belası vardı, imdi bir madir ya da sayı sayı"

Konusmasını "Vatan bedelli, banka borcu bu arkadaşımız, askerlik düşüncesine en iyi tercümanı"

iki gün süren çalışmada askerlik çağında gençler "Bedelli Askerlik Türkiye" siyle son buldu. Ve genç ayırlırken oldu üretilecek kırıyarlardı:

FEBAG yenecek - Bed

METE AKSU
DGB Yabancılar Sekreteri

DETLEF LÜDERWALD
Protestan kilisesinden çıkış

İSTEMLER

20 bin Mark ödenemez. Federal Almanya'da çalışan bir gencin askerlik bedeli olarak biriktirebileceği miktar en fazla 5 bin Mark'tır.

Bedel ödeyen gençlerin iki aylık askerlik süresi boyunca "parasız izinli" sayılmaları Federal Almanya hükümeti ile Türkiye hükümeti arasında yapılacak bir anlaşmayla garanti altına alınsın.

Bedel ödemeyerek yirmi ay askerlik yapacak olan gençlerin, Federal Almanya'ya ve eski işlerine dönebilmeleri de hükümetler arası bir anlaşmayla garanti altına alınsın.

Bir ailede bedelli askerlik yapacak genç sayısının birden fazla olması halinde bedel konusunda ek kolaylıklar sağlansın.

Bedel indirilince, şimdiye kadar 20 bin Mark vererek bedelli askerlik yapmış olanlara aradaki fark geri verilsin.

Opel'de yerli-yabancı 10 bin işçi şanlı bir uyarı grevi yaptı

Metal İşkolunda toplu sözleşme görüşmelerinin çıkmaza girmesi ve ardından kesilmesi üzerine Federal Almanya'nın dört bir yanında ardarda uyarı grevleri patladı. İrili ufaklı pek çok işyerinde gerçekleştirilen uyarı grevlerinin başlıca belgisi, bilindiği gibi: 35 saatlik çalışma haftası. Uyarı grevlerinin en önemli ve en etkililerinden biri 30 Mart Cuma günü OPEL Otomobil Fabrikası'nda gerçekleştirildi. Yerli-yabancı 10 bini aşkın işçi iki saat süreyle işi bıraktı ve ünlü OPEL Fabrikası'nın bulunduğu Rüsselsheim kenti sokaklarında bir gösteri yürü-

yuşu yaptı. Federal Almanya'daki otomobil fabrikalarında gerçekleştirilen uyarı grevlerinin en yaygın olarak dikkati çeken OPEL grevinde saat 11'de işi bırakan binlerce işçi, fabrikanın ana giriş kapısı önünde buluştular. Buradaki mitingde IG-Metall Sendikası: sekreterlerinden Peter Brutzky bir konuşma yaptı. Ardından işçi temsilciliği üyelerinden bir Alman, bir Türk, bir de İtalyan işçi konuştu. Konuşmalar bittikten sonra, başını Türkiye emekçilerin çektiği OPEL işçilerinden bir kol, Rüsselsheim kentine doğru yürüyüşe geçti. Bunu

tüm işçiler izledi. Kentte sokaklarda, balkonlarda, teraslarda toplanan halk çiçekler atarak ve alkışlarla OPEL işçileriyle dayanışmasını dile getirdi. Yürüyüş kolu kentte bir tur attıktan sonra yeniden OPEL fabrikasının önüne geldi ve iki saatlik bir grevden sonra ana kapıdan girip işbaşı yaptı. Türkiye işçilerin yoğun katıldığı bu etkili grevi Türkiye Postası adına arkadaşımız MEHMET ÜNAL izledi ve fotoğrafladı. Aşağıda arkadaşımızın görüşlerini sorduğu işçilerin yanıtlardan yaptığımız bir seçmeyi sunuyoruz.

Danışma toplantısı 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'nın tüm Federal Almanya'da gençlerin istemlerinin yankılandığı "gençlik günleri"ne dönüştürülmesi için, 19 Mayıs'tın tüm kentlerde "Bedel 5 bine indirilsin-İş güvencesi sağlansın" temel istemi doğrultusunda çeşitli sportif ve kültürel et-

lin-iş güvencesi sağlanmış" temel istemi doğrultusunda işleri sportif ve kültürel etkinliklerle kullanmasını da karara bağladı. Öte yandan bu güne kadar "bedelli askerlik" kampanyasıyla dayanışma içinde olan başta DGB ve onun gençlik kolları olmak üzere diğer tüm kuruluşlarla yerel ve merkezi düzeyde ilişkilerin geliştirilmesi ve çok yönlü işbirliğinin sürdürülmesi de yapılacak çalışmalar arasında yer alırdı.

İki gün süren dayanışma toplantısı gençlerin "bedel" sorununun çözümü yolunda önemli bir adım, Federal Almanya'da yaşayan tüm gençlerin yüksek bir forumu oldu.

Hasan A. YORULMAZ

olduğunu kanıtıyor. Türkiye işçi sınıfının yurtdışındaki gençleri vargüçlüğüne açıklaması bunun bir başka açık göstergesi. Gençler böyle bir dayanışmayı hak etmiyorlar. Bir başka arkadaş afişinde, bir Türk bakkal tarafından "anarşandığını" anlatıyor. "Ama bu olay beni bakkal amcaya sorunumuzun ne olduğunu istediğimizi anlattı. Sonunda bize

daş kalkıyor ve kürsüden şöyle seslenir: Hoca'nın bir fıkrası vardır. Bir zamanlar eden, her tarafı yakıp yıkan Topal Tıştiren ve haksızlıklara karşı çıkan Nas-zuruna çağırılmış. Sorgu sualinden sonra verip, Hoca'ya bin sopa vurdu da demiş. Bunu duyan Hoca'nın aklı barmur Etendi demiş. Sen ya sayı saymaya da hiç sopa yemedin" ve ekliyor: "Klık bedelli dayatmaları da ya hiç çalış-yı saymasını bilmiyorlar."

aşı: "Bugüne dek başımızda bir 'başlık' di bir de 'bedel' belası eklendi" diyor.

tanı borcu, vatan borcu" diyorlar ya cu bu banka borcu!" sözleriyle bitiren orlik çağındaki gençlik kesiminin i tercüman olan konuşmacı oldu.

alışmalar sonunda Federal Almanya'da gençleri güçlerini birleştirdiler. Toplantı Türküsü'nün hep bir ağızdan söylenmesi gençler büyük bir coşku ile salondan etkileri bir beyligi hep bir ağızdan hay-

k - Bedel düşecek!

İhan Aktürk
Sendika Temsilcisi

Ülkede çok işsiz var. Biz de yakında işsiz kalabiliriz. 35 saatlik iş hafasını başa-babilirsek, hem onların hem de bizim işimiz olacak. Yani, işsizlik ortadan kalkacak. Şimdi iki vardiya çalışıyoruz. Haftalık iş saati 35'e düşerse, vardiya üçe çıkar ve işsiz arkadaşlar da işe alınmış olur. Bu kabul edilene kadar mücadele edeceğiz.

Ali Doğan
Sendika Temsilcisi

Bu grev 35 saat için yaptığımız ilk uyarı grevi. Sendikamızın bu istemi bu yıl dört yaşına basıyor. Bu istem gerçekleşirse, yaklaşık birbuçuk milyon işsiz tekrar işi olacak. Federal Almanya'daki işsizliği önlemenin yollarından bir tanesi de, haftalık iş saatlerinin düşürülmesi.

Pietro Pinto
Sendika Temsilcisi

Normal olarak 35'i bırakıp 30 saat için mücadele etmemiz gerekli. 35 saatin vakit çoktan geçti. Robotlar geldi. İşverenler 35 saate razı oldular. Şimdi 30 için yola çıkmak gerekli.

Ali Yumurcak
Sendika Temsilcisi

En başta, bunun biz işçiler için son kurtuluş olmadığını söylemeliyim. Lakin bunu uygulamaya sokabilirsek, büyük bir iş başarılmış olacağız. Yolumuz çetin, savaş çetin... Tam maaşla bu istemimiz kabul edilmezse, savaş sürecektir. Bir feni eklik vereler bile kabul etmeyeceğiz.

Yusuf Kayadoğan
Sendika Temsilcisi

Bence işsizliğin önlenmesi için iyi bir adım. Özellikle, işsizlik azaldığında ya-bancık, düşmanlığı da azalacak. Robotların gelmesi herkese korku saldı. Bu krizden 35 saatin uygulanması ile kurtulabiliriz. Şimdilik arkadaşların büyük bir kısmı aynı fikirde. Gerçekleşene kadar fikrimizden dönmeyeceğiz.

Werner Welske
İşçi Temsilcisi

Sendikamızın istemini savunuyorum. Tam ücret karşılığı 35 saatlik iş haftası. Su anda başlatırdı. Tek otomobil bile üretilemez. Arkadaşlarımızın büyük çoğunluğu sendikal istemleri savunuyor. Çünkü, uygulanması düşünülen rasyonelleştirme ile başlarına neler gelebileceğini biliyorlar. Geleceğe olan korku herkesi etkiliyor.

İbrahim Çelik
OPEL İşçisi

İşçilere bunun yararı çok olacak. Yeni iş yerlerinin açılması söz konusu. Bizim ab-teilung'daki tüm arkadaşlar bu uyarı grevine katılıyor. İleride de grev olursa gene memnuniyetle katılacağız.

İsmail Yıldırım
Opel işçisi

Kapitalist eziliyor bizi. 35 saat istiyoruz. 35 saat her zaman hakkımızda hayırlıdır. Çünkü ikibuçuk milyon arbeitslos var. Bunun için 35 saat çalışılırsa, tüm arkadaşlar bundan faydalanır.

YÜSTAV

OKUYUCU POSTASI

Niye
başarmayalım?

Gazetemiz ikinci yaşına basarken bazı ülkelerdeki ve kentlerdeki temsilcilerimiz okurlarla söyleşi toplantıları düzenliyorlar. Bunlardan ilki Hamburg'da, ikincisi Strasbourg'da ve üçüncüsü de Paris'te yapıldı. Bu toplantılardan ve Fransa temsilcilerimizin yürüttüğü anket çalışmasından çıkan sonuç nedir?

İlk sonuç, **Türkiye Postası**'nın ikinci yılına kendisini yaşatacak istikrarlı bir okur sayısına ve desteğine sahip olarak girdiğidir. Bunu yalnız okurlarımız ve anket sonuçları değil, bazı rakamlar da söylüyor. Örneğin **Cumhuriyet** gazetesini bugün Türkiye'de her 100 kişiden kaç kişiye ulaşıyorsa, **Türkiye Postası** da yurt dışındaki her 100 Türkiye'den o kadarına ulaşmaktadır.

Yurt dışında çıkmış ve çıkmakta olan diğer ilerici yayınlarla kıyasladığımızda ise, hiçbir yayın organı bugün **Türkiye Postası**'nın sahip olduğu kadar geniş ve istikrarlı bir okur sayısına sahip olamamıştır.

Ama bu sevindirici, gurur ve cesaret verici manzara madalyonun sadece bir yüzüdür. Okurlarımızın desteği sayesinde ulaştığımız başarılarımızı kapatmaya yetmiyor. Yetmediği için de okurlarımız bütün toplantılarda ve anketlere verdikleri yanıtlarda bu eksikliklere işaret ediyorlar, bize yol gösteriyorlar.

Gerek okurlarımızın üzerinde durduğu, gerekse satışlarımızdaki artış hızının yavaşlamasının gösterdiği temel eksikliğimiz, **Türkiye Postası**'nın yeterince popüler olmayışdır. Gazetenin okurlarının ana yığını yurt dışındaki okurlarımız ve aydınlarımızın en ileri

Bizim kızı
komşular da
methediyor

Türkiye Postası ikinci yılını doldurdu. Avrupa'da bizimizi gözü kulağı olan bu gazete için ne yaptım bir yıl içinde, Türkiye'deki mücadeleyi terk etmek zorunda kalan binlerce ileriden biri olarak?

Beni böyle hesap vermeye zorlayan üç neden var. Birincisi, faşist cete ile birlikte Amerikan kahpesinin perişan ettiği güzel ülkem Türkiye'ye karşı yurtdışı borcum. İkincisi, hergün yaşamın biraz daha çekilmez hale geldiği ülkedeki işçi sınıfının içler acısı durumu. Üçüncüsü, kanlı gömleklerinden başka haber almadığımız binlerce güzel insanımızın, kardeşimizin, bacımızın durumları.

83 yılının Şubat'ının sonuna doğru **Türkiye Postası**'nın afişlemesine çıkacağım zaman hastalandım. Ameliyat oldum. Ziyaretçilerim bana çiçek getirdi, ben de onlara **Türkiye Postası**'nın çıkacağını haber veren bildirileri verdim. Başucuma da **Türkiye Postası** afişini astım. İlk sayışı geldi. Gözümüzü açıp kapadık, sayı 27'ye ulaştık. Bu zaman içerisinde 500 civarında **Türkiye Postası** satmışım. 10'un üzerinde mektup ve haber göndermişim. 10'un üzerinde telefonla bilgi vermiş veya almışım. Bazı ilginç yazıları fotokopi yapıp dağıtmışım. Bu kısa hesaptan sonra benim kızı olarak vicdanım huzur içinde. Ama bu yetmiyor. Şimdi bu bir yıl içinde yapamadıklarımızın hesabını yapıyorum.

Size gelince dostlar, sevgili **Türkiye Postası**'nın çıkmasına hizmetli peçenler, basayazımarın paketleyicisi ne kadar... Başta ki korkularım daha ikinci, üçüncü sayıda yok oldu. Elinize, beyinize sağlık. Hepinizi bir okur olarak candan tabrik ediyorum. Kötü kızı anısı methedermiş. Ama bizim kızı dostlar, komşular da methediyor. Yaptıklarımızla övünüp kulağımızın üstüne yatacak yok. Zamana karşı savaş açıp iki misli çalışmak var. Çankaya'daki çeteye yol verene kadar uyku yok bize...

Mustafa Bozturgut/Ulm

Okurlarımızla yaptığımız toplantılar sürüyor

Paris'teki toplantı 80 okurun katılımıyla FTİB'in salonunda yapıldı. Başredaktörümüz Ahmet Kardam (ortada) okurların sorularını yanıtladı

Hamburg'da GEW sendikası salonunda yapılan toplantıya 70 okur katıldı

OKUYUCU ŞİİRLERİNDEN SEÇMELER

Açiver gözlerini

Türkiye Postası'nın birinci yılını doldurması dolayısıyla temsilcilerimizin düzenledikleri ve yazı kurulu üyelerinin katıldıkları toplantılar sürüyor. Bu toplantılardan ilki Ocak ayında Hamburg'da 70 okurun katılımıyla, ikincisi Şubat ayında Strasbourg'da 90 okurun katılımıyla ve üçüncüsü de 25 Mart günü Paris'te 80 okurun katılımıyla yapıldı. Okurların gazetenin bir yılını değerlendirdikleri, eleştiri ve görüşlerini iletiler sorular yöneticileri bu toplantılardan Hamburg ve Paris'te yazı kurulundan **Ahmet Kardam**, Strasbourg'dakine de **Oya Baydar** ve **Aydemir Engin** katıldılar.

Bu toplantılar dışında, gazetemizin Fransa temsilcilerinin yürüttüğü bir anket çalışması da değerlendirilmek üzere yazı kuruluna iletilti. Fransa'daki 140 okurumuzun yanıtladığı anketlerde ve yapılan üç toplantıda okurların üzerinde en çok durdukları noktalar şunlar oldu:

- **Türkiye Postası**'nın daha geniş bir okur yığını tarafından aranabilir bir gazete olabilmesi için dilinin ve sayfa düzenlemesinin buna uygun olarak gözden geçirilmesi. Konuların da daha çeşitlendirilmesi.
- Gazete'nin sol güçler arasındaki eylem birliğinin gelişmesine daha çok yardımcı olabilmesi için değişik politik partilerin ve hareketlerin haberlerine ve görüşlerine daha geniş yer ayrılmaması.
- Federal Almanya dışındaki okurların ilgilendiren haberlere, özellikle bu ülkelerdeki Türkiye'deki işçi yığını ilgilendiren haberlere daha geniş yer ayrılmaması.
- **Türkiye Postası**'nın, olanakların elverdiği oranda, en kısa zamanda haftalık gazete haline gelmesi.

Yapılan bütün toplantılarda okurların üzerinde birleşikliği görüş şuydu: **Türkiye Postası** bir yılın yaşama boyunca yurt dışında yayın alanında büyük bir iltihaya cevap vermiştir. Gazetenin eksikliklerine büyük bir sorumlulukla eğilen ve öneriler getiren okurların üzerinde birleşikliği bir başka görüş de şuydu: Eksikliklerin giderilmesi gazetenin etkisini ve satışlarını büyük ölçüde artıracaktır. Ama şurası da bir gerçek ki, **Türkiye Postası**'nın, hiç değişmeden şu ha-

kimizin ve aydınlarımızın en iletici kimseleri oluşturyoruz. **Türkiye Postası** geniş işçi yığınının aramasına yeterince girmiyor. Bunun nedenleri çok çeşitlidir. Ama başlıcalarını iki grupta toplayabiliriz. Birincisi, gazetenin içeriği diyebileceğimiz nedenlerdir. Yani dil, konuları ele alış biçimi ve çeşitliliği sayfa düzenlemesi, vb.

İkincisi gazetenin dağıtım olanaklarıdır. **Türkiye Postası** profesyonel bir dağıtım ağına sahip değildir. Satışları büyük bir kısmını gönüllü dağıtımcıların gerçekleştirebilir. Bu yüzden **Türkiye Postası**'nı bayilerde çok az bulundurulabiliyor. Öte yandan, gönüllü dağıtımcıların bazılarının yeterince deneyimli olmadıklarından gazeteleri daha geniş bir yığına ulaştırabilecekleri halde bunu başaramıyorlar.

Kusacası durum şudur: Geride bıraktığımız yılın başı başı sorunu, gazetenin yazı, teknik ve idari kadrolarının olumsuzluk, haber ve dağıtım ağına örnek, ve böylece gazetelerin güncellenerek gelişmesinin madeni temellerini yaratmaktır. Bu esas olarak başlanmalıdır. İkinci yılın sonuna, hem içerik olarak hem de dağıtım olarak bir sıçrama yapmak ve bugünkü mevcut okur çevresinin ötesine, çok daha geniş yığınlarla ulaştırabilmektir. Şunu hiç unutmamamız lazımdır: Bugünkü durumumuzla yetinmeyiz. Koşmak, daha hızlı koşmak zorundayız.

İkinci yılın sonunda, **Türkiye Postası**'nı boyalı basın Türkiye işçi yığınının üzerindeki kafa karıştırıcı, hedef şaşırtıcı ve yozlaştırıcı etkisini kırabilecekleri kadar etkili ve yaygın bir hale niye getiremeyelim. Bunu başayabilir miyiz? Yazarımdan okuruna kadar koskoca bir yılın sırtını yere getirerek vardığımız bugünkü noktaya bakıyor ve soruyor soruyula yanıtıyorduz: **Niye başamayalım?**

Türkiye Postası

Bir yıl önceki gibi

Gazetemizin birinci yılını dolduran sayısız elime geçtiğinde içimi bir sevinç, bir coşku kapladı bir yıl önceki gibi. Bir yıl öncemini anımsadım. Çıkışında, **"İşte yığınların sesi, gözü, kulağı"** demistik. Başladık şehrimizi boydan boyaya afişlerle donatmaya. Bayilere sorduk **"satar mısınız"** diye. Başladık tek tek aboneler bulmaya, ceplerimizde taşıyıp yorukluk kahvemize okumaya. Bazen alle ziyaretlerinde **Türkiye Postası**'nı unutmuş gibi yapıp onların da okumalarını sağlamaya çalıştık. Gençlerle birlikte okuyup beraber bulmacasını çözdük. Sempat topladı gazetemizi. Gelmeye çıktığında sorumlu arkadaşımıza ve bazen de sizlere kızıdık.

Bugün 23 Mart 1984. Tam bir yıl boyunca **Türkiye Postası** tüm sorunlara rağmen yığınların malı olmak için, acılarınca, sevinçimize ortak olmak için çıktı. Birinci yılını doldurdun, yazılarını, teknik ve idari kadrosunu, yayılmasını sağlayan ve satışı artıran arkadaşlarımızı yürekten kutlar, başlarını dilerim.

A. L./Elmshorn

Kolumu kessinler

Türkiye Postası birinci yılını doldurdu. Eksikliği ve fazlasıyla, her yere rağmen başanlı koskoca bir yıl. Gazeteye emeği geçen tüm arkadaşlara, yazı kurulu-ban, basıcı arkadaşlara bize yaptıkları hizmetlerden dolayı teşekkür ederiz. Sizleri övmüyörüz. Sadece Hakk'ın hakkını, Hakk'a'ya teslim ediyoruz.

Unutulmaması gereken bir grup da, her türlü zorluklara rağmen haber, fotoğraflar, abone bulan arkadaşlar, satışları yapan dostlar, sizleri de unutuyoruz. Geçenlerde karşılaştığım bir arkadaş bana **"Kolumu kessinler, ama beni gazetesiz bırakmasınlar, gazete artık benim suyum, kemeğin oldu"** dedi. Bu arkadaşta sizin için namına şöyle bir söz verdim: **"Ebirlikli ile Türkiye Postası'nı daha da yükselteceğiz, ama dikkat et ebrirliğı ile diyorum"** dedim.

Görünen odur ki, arkadaşta verdiğimiz söz tutacağıdır. Sizin dostlar, çatışan düşmanlar: Selamlar...

A. B./Essen

Hızla dönüyor dişiller. kızların zaman aşınan insan bandırlar akıyor hızla üreyen meta tükenen insan; kronometrede zorlanan emek gücü içinde zorlanıp atlayan çatlayıp kanayarak açan yediveren gülü ve yüreğimin ucunda ışıksız korkusu.

— Açıver yüreğini. Yüreğimin içinde bir asma dalı yemeyiş, el ayası yapraklı ve pıtrak gibi salkımlarında balı, şaraplı üzümünler müjdesi, bandın başında bir bağ yeşeriyor

bir umut esintisi gibi yeşil, serin, ferah Anadolu güneşi altında bir üzüm bağı

— Açıver gözlerini. Asma kütüklerinde kurşun yarası bağ sınırında hapis duran... Kimin ılgımlı yurt, kim açmıştı el kapılarını?..

— Açıver gözlerini. Yüreğimin ucundan parmaklarını usulca kayan ışıksız korkusu dost Hans'ın düşmanlaşan bakışı ellerimdeki hünerin yavaşça yitmesi yitip, tekduze mekanikleşmesi...

Ve içimde bir yerlerde ve hasretimde bir kus sureti ellerimin sırtındaki umudun sureti; ökselenmemiş, tutsak düşmemiş,

kahın duvarları arasında kafasızlar asılmamış, bir kuytuda vurulup düşmemiş, U-bahnlara, otoyollara düşmemiş, kanadı kırılıp acılara benlenmiş, bir kus sureti hasretimde el dokuması o canım kılımlere el ele insanların yüreğinde işlenmiş işlenip, arınp aklaşmış, hasretimde bir kus sureti Hans'ın dostça bakışı bir çocuğun doygun gülüşü hızla dönen dişillerin bölüp parçalayıp tüketmeyen aydınlık günleri üretisi. Hasretimde hayatın cıvan sesi. — Açıver, açıver gayı gözlerini!

CENGİZ DOĞU/Neuburg

Türkiye Postası

Adı-Soyadı:

Adresi:

Ülkesi:

Abone ücretini Vereingung für Völkerverständigung und Solidarität, Postcheckkonto 4614, 32 - 100, BLZ 100 100 100 Postcheckamt Berlin-West hesabına yatırınız ve bu abone fişi ile birlikte havale makbuzunuzu Türkiye Postası Abone Servisi, Donau Str. 1, 1000 Berlin 44 adresine postalayınız.

ABONE BEDELİ:

E-Almanya 4,20 MK 13,04 DM	Belçika 2,00 BF	Danimarka 12,00 Kr	Fransa 55 FF	İngiltere 8,40 £	Hollanda 16,80 G	İsviçre 95 kr
----------------------------------	--------------------	-----------------------	-----------------	---------------------	---------------------	------------------

6 aylık (12 sayı) ☐
1 yıllık (24 sayı) ☐

Abone fişi

Tarih:

Küçük bir iş

Fabrika'da gece vardiyasında-yım. Saat gece yarısını geçmiş. İşim başında birkaç bulduka Gazeteyi okuyorum. Türkü, Yunanlısı, İtalyanı, Yugoslavı birlikte çalışıyoruz.

Diğer bölümden bir Türkiye arkadaşını yanıma geldim. Gazete çalıştığım tezgahın üstünde. Gazeteyi evirdi, çevirdi ve ikinci yarısını aldı. Yürüdü. Sonra tekrar yanıma geldi: **"Benim yeğene de geliyor bu. Bir yıldır çıkıyomuş, öyle mi?"** diye sordu. **"Evet"** dedim. **"Bu elinde ki ikinci yıl sayılır."** Yanımdan ayrılarak elinde **Türkiye Postası** da vardı.

Türkiye Postası daha çok insanımıza ulaşsın, fabrikalara daha çok girsin!

Murat Çayır/Wiesbaden

Türkiye Postası

Türkiye Postası 15 günde bir Cuma günleri çıkar. Herausgeber: Vereingung für Völkerverständigung und Solidarität, 1000 Berlin 44, Donaustr. 1, Verantwörtlicher Redakteur: Ahmet Kardan, Zentralredaktion und Anschritt aller Verantwörtlichen: 1000 Berlin 44, Donaustr. 1, Tel: 624 60 92. Herstellung: Eigenvertrieb. Druck: Henke Rollenoffset, 1 Berlin 48 Santesstr. 49, Banka Hesabı: Vereingung für Völkerverständigung und Solidarität, Postcheckkonto 461432-100, BLZ 100 100 100 Postcheckamt Berlin-West Abone Koşulları: Federal Almanya ve Batı Berlin'de 6 ay (12 sayı) 30 DM, 1 yıllık (24 sayı) 60 DM. Temsilcilikler-França: Paris, Tel: 01-258 26 90, Federal Almanya: Frankfurt, Tel: 0611-65 41 98, Belçika: Brüksel, B.P. 63, Hollanda: Amsterdam, Tel: 020-942323, İngiltere: Londra, Tel: 01-340 47 39, Danimarka: Kopenhagen, Tel: 01-707 506, İsviçre: Stockholm, Tel: 08-367 576.

Bu yılın Ostermarschları Federal Almanya'da pek çok kentte 35 saatlik hafta için savaşıla barış savaşı birleştiriyor

Barış savaşçıları gene alanlara çıkıyor: Ostermarsch '84

Federal Almanya'da 1950'lerde küçük, yerel, savaş karşıtı gösteriler olarak başlayıp, o günden bu yana her yıl Nisan ayı içinde **Ostern** tatilinde geleneksel olarak sürdürülen barış yürüyüş ve gösterileri, bu yıl da şimdiye dek yapılan açıklamalara göre 50 kadar kentte değişik biçimlerde düzenlenecek. Geçtiğimiz yıl 90 ayrı yerde, 500 bin kişinin katılımıyla yapılan "**Ostermarsch**"lar, Federal Almanya'da halkın çoğunluğunun yeni yerleştirilecek ABD atom füzelere ve gittikçe artan silahlanma harcamalarına karşı olduğunu güçlü bir biçimde göstermişti.

Geçtiğimiz yılın **Ostern** eylemleri, Federal Almanya'da "**sıcak sonbahar**" diye anılan büyük füze karşıtı eylemlerin başlangıcı ve bir çeşit ön hazırlığı oldu. Geçen yıl aynı günlerde ABD'de, İngiltere'de, Hollanda'da ve diğer birçok Avrupa ülkesinde de büyük barış gösterileri yapıldı.

Geçtiğimiz ay ortasından itibaren Federal Almanya'da barış girişimleri, sendikalar, kiliseler, gençlik ve kadın kuruluşları ve çeşitli politik kuruluşlar **Ostermarsch**'lara çağrı yapmaya başladılar. Bu yılki gösterilerin Batı Avrupa'ya füzelere yerleştirilmeye başlamasından bu yana yapılan en güçlü çıkışlar olması, barış hareketinin yığınsallığından hiçbir şey yitmediğini göstermesi, tam tersine sendikaların yürüttüğü 35 saatlik iş hıfızla mücadelesi, uyarı grevleri ile birlikte yeni yeni güçler kazandığını ortaya koyması bekleniyor.

"**Ostermarsch**"lara çağrı yapan kuruluşlar, şimdiye dek yayınladıkları bildirilerde ve yaptıkları açıklamalarda atom füzelere Batı Avrupa'ya yerleştirilmeye başlamasıyla işlerinin bitmediğini, atom silahlarına her zaman hayır dedikleri gibi şimdi de bir kez daha ve çok daha güçlü bir biçimde hayır diyeceklerini belirttiler. "**Füzelerin yerleştirilmeye başlaması, Federal Almanya parlamentosunda füzelere 'evet' demiş olan 286 kişinin oyuna,**

nun, füzelere hayır oyu veren milyonlarca kişinin oyundan daha güçlü olduğunu göstermiyor" dediler.

Mart ayı sonunda IG-Metall yönetiminden R.Russland da yaptığı açıklamada "**Ostermarsch**"ların füzelere karşı, silahsızlanma ve barıştan yana bir politika için mücadeleyi bir adım daha ileri götürmesi gerektiğini belirtti. Geçtiğimiz hafta içinde çeşitli bölgelerdeki DGB gençlik grupları da gençlerin "**Ostermarsch**"lara katılımının önemi üzerine açıklamalar yaptılar.

Şimdiye dek yapılan açıklamalara göre "**Ostermarsch**"lar Batı Berlin'de ve Federal Almanya'da aşağıdaki kentlerde ve tarihlerde yapılacak:

Flensburg: 21 Nisan - Çeşitli yerel eylemler, **Kiel:** 23 Nisan - Redburg'daki NATO merkezine yürüyüş, **Ostfriesland:** 21-23 Nisan - Çeşitli eylemler, **Oldenburg:** 23 Nisan - Yürüyüş, **Bremen - Bremerhaven:** 21 Nisan - Yürüyüş ve Garstedt'teki ABD askeri garnizonunun blokajı, **Hamburg:** 22 Nisan - Yürüyüş, 23 Nisan - 1 Mayıs: Eylem Haftası, **Bielefeld:** 21 Nisan - Yürüyüş, **Münster:** Yürüyüş, **Hannover:** 21-23 Nisan: Çeşitli eylemler, 23 Nisan: Miting **Ruhr bölgesi:** Duisburg-Dortmund ve Siegburg-Düsseldorf arasında çeşitli kentler arası uzun yürüyüşler, **Kassel:** Çeşitli eylemler ve 23 Nisan'da miting, **Saarland - Saarbrücken:** 21 Nisan - Yürüyüş, **Hasselbach:** 22 Nisan - Yürüyüş, **Fulda:** 21 Nisan - Çeşitli eylemler, **Frankfurt:** 23 Nisan - Çeşitli yerel eylemler ve miting, **Mainz:** 23 Nisan - Yürüyüş, **Mutlangen:** Blokaj, **Heilbronn:** Yürüyüş, **Schwäbisch-Gmünd:** Yürüyüş, **Ulm:** Yürüyüş, **Nürnberg:** 23 Nisan - Egidienberg'e yürüyüş, **Münih:** 23 Nisan - Kent içinde yürüyüş ve Schuttbach çevresinde insan zinciri, **Allgäu-Memmingen:** 21 Nisan - Yürüyüş, **Batı Berlin:** 23 Nisan - Kent içinde yürüyüş ve miting.

BİLMECE - BULMACA

?

Köln İşi Birliği Başkanı

değerli arkadaşımız

Bulmaca

Hece
Bulmacası

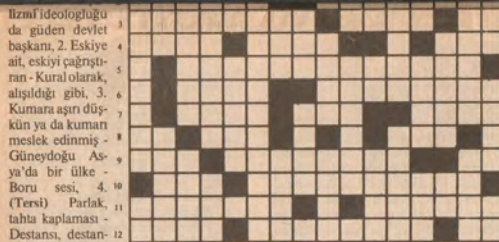
UĞUR TEMİZKAN'I

SOLDAN SAGA
1. Libya'nın, bir
tür İslam sosya-
lizm ideolojisi
da, midea, Enkel

Aşağıdaki heceleri birer kez ama hepsini
de kullanmak soruları yanıtlayınız. Soru-
lara Türk edebiyatına çağdaş yazarları
nın ad ve soyadlarını yazınız. Başarılar

Mart ayının son günü bir kalp kriziyle yitirdik. Acımız büyüktür.
Kederli ailesine, demokrasi savaşındaki tüm yol arkadaşlarına
başsağlığı dileriz

zmi ideoloğu baskın da güden devlet başkanı, 2. Eskiye ait, eskiyi çağırıyor - Kural olarak, alışıldığı gibi, 3. Kumara aşırı düşün ya da kuman meslek edinmiş - Güneydoğu Asya'da bir ülke - Boru sesi, 4. (Tersi) Parlak, tahta kaplaması - Destansı, destansı - En kalın erkek sesi, 5. Yeniden üretmek, özellikle bir tablonun tıpkı basımı, 6. Sinirler - Otel gibi müşteriler kabul eden ancak daha çok ev düzeni içinde işletilen konaklama yeri, 7. Yunan mitolojisinde kuş boyunlu gözde tanrıca - Uğursuz, kötü niyetli - (Tersi) Duyurma, tanıma, 8. Araçları her sevineceği bir emir - Uluslararası ticaretle kullanılan "Limanda teslim" anlamında bir terim - Ağır işi, aşırı sıcakta, yorucu spor da dökülür, 9. Bahçe tarımında su yolu - Kadınların gönlünü çekmekte hünerli kişiler için sıfat olarak da kullanılan bir roman kahramanı - En ilkel sıahlardan biri, 10. Argoda hapisnane - Kabiliyeti olmayan, 11. Çobanın su ve soğuk geçirmeyen, kalın keçeden biçilmiş gocuğu - Bir tür atlı araba, 12. Hücum, saldırı - Özü, içersiz, sonuçsuz işler, girişimler için kullanılan bir deyiş - Numaranın kısaltılması.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: Balkanlarda, Yunanistan, Bulgaristan ve Yugoslavya sınırları içinde yer alan bir bölge - (Tersi) Kar beyaz, 2. İlkçağların Mezopotamya kentlerinden biri - Marmara'da ünlü bir tatil kasabası, 3. Güneydoğu Anadolu'da, özellikle Ceylanpınar yöresinde rastlanan, burnunun üstü beyaz bir geyik türü - Binaların, eski dönemlerde kentlerin girişi, 4. "Ne yazık ki..." anlamında eski dilden bir deyim - (Tersi) Rutubet, ıslaklık, 5. Osmanlılar döneminde devlet adına yönetsel yetkilerle donatılmış feodal bey - At yarışlarında, yarış başlamadan önce atları sürdükleri ve önündeki kapaklar açılınca yarışın başladığı özel bölme, 6. Sovyetler Birliği'ne ayak basıyandan ölümüne kadar Nazım Hikmet'ten hiç ayrılmamış ve onun bütün ürünlerinin derlenmesinde de önemli görevi üstlenmiş, yakın yıllarda yitirdiğimiz Azeri sanat tarihçisi ve araştırmacısı (adı ve soyadı), 7. Abdullah adının özellikle Güneydoğu Anadolu'da yaygın kısıltılmışı - Sorun çözme ve kavrama yetkisi, 8. (Tersi) Vücutumuzun ağırliğini taşıyan eklemlerinden biri (Tersi) Her türlü arazide yol alabilen bir savaş aracı, 9. Beyaz - Kadınların kulak süsü - Yara, fayda, çıkar, 10. Ağacın yaprak ve meyvelerini taşıyan bölümü - Kara yolunda motorlu yük taşıma aracı, 11. Projeksiyon aletleriyle büyümeye elverişli film halinde (pozitif) resim - Kimyada katay - Ermis, özellikle din alanında ünlü kişi, 12. Yunan mitolojisinde erkek güzelliğini simgeleyen bir yaratıcı - Değiş tokuş, 13. Osmanlı imparatorluğunun son döneminde kullanılan erkek şapkası - Tekrar, bir kez daha - (Tersi) Genellikle alın ticaretinde kullanılan bir ağırlık birimi, 14. Aşağılayıcı anlamda: Köpek-Çarlık Rusya'sında feodal bey - Eski dilde bayram, 15. Uçucu ve güçlü bir eritici etkisi bulunan kimyasal bir sıvı - Kötü kokulu bir kimyasal gaz, 16. Bir erkek adı - Eski dilde: Oturan, bulunan, var olan - (Tersi) Dokuzdan bir fazla.

GEÇEN SAAYIDAKI BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAGA: 1. Emiliyano Zapata, 2. Raca - Selanik - Saz, 3. İcabıyye - Ak - Kaba, 4. Caz - La - Asalak, 5. Hırs - Nazariye, 6. Agadiri - Satır, 7. Na - Amuderya - MSB, 8. Ekabiran - Amarat, 9. Callinus - Ossaat, 10. Krater - İar - Tabni, 11. Esin - Lınarak - Pl., 12. Rumi - Ulak - Er - Çat.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1. Eric Honecker, 2. Macar - Akarsu, 3. İcazet - Alaim, 4. Lab - Abtini, 5. İl - Amine, 6. Asya - Gururlu, 7. Ney - Nadas - İl, 8. Ole - Aden - İfa, 9. Za - Ezir - Tank, 10. Ana - Arya - Ar, 11. Pıkar - Amo - Re, 12. Ak - Sis - Astar, 13. Kaya - Rsaak, 14. Asalet Maab, 15. Aha - İstampa, 16. Azak - Tili.

larda Türkçeyi yazan çağdaş yazarların ad ve soyadları yer alıyor. Parantez içinde de eserlerinin birinin adı. Yanıtların ilk harfleri aynı sırayla okunduğunda sosyalist-gerçekçi Rus edebiyatının en büyük romancılarından biri çıkacaktır.

1. Edebiyat yaşamına şiirle başladı. Hâlâ da yazarıy. Ama şimdilerde daha çok gazete köşe yazarlığı yapmakta (Şairler de Düşürür)

2. Türkiye'nin çok zor yazarı ama en iyi yazar şairlerinden biri (Hasretlerin Prangaları Eskiğim)

3. Tunceli-Pülümür yöresinin deyişleriyle, düzyazıda tam bir şiir lezzeti üretmeyi başarmış bir romancıdır (Cemo)

4. Kendi ölümünü bile gözleyip yazabilecek kadar cesur ve yığıt kadın romancıdır (Tante Rosa-Mehaba Ölüm)

5. İkinci yeni cumhuriyetin uçtaki temsilcilerinden, anlaşılması kimi kez güç, kimi kez gereksiz bir şair (Çivi Yazsı)

6. Resim ve şiir dallarında ürün vermiş, şiirlerinde yer yer mizah unsurları da kullanmış bir şair (Horozdan Korkan Oğlan)

7. Siyasal içeriği bomboş, ama Türkçe kullanımında ve dramatik örgütte tartışılmaz usta bir oyun yazarı (Midas'ın Kulakları)

8. Şimdilerde gazete köşe yazarı, ama asıl ününü hikaye ve roman dalında yaptı (Önce Ekmekler Küçüldü - Suçumuz İnsan Olmak)

9. Asıl ününü türkçülü olarak yaptı. Halk türkülerinin çağdaş ve ilericî yorumunda günümüzün tartışmasız ustası ve öğretmeni. Ama şiir de yazdı. (Dilleri Var Bizim Dile...)

10. Nazım Hikmet kuşağı devrimcilerinin hâşimanelerde yetiştirildiği bir romancıydı. Zengin yaşam deneyiminden süzülmuş romanlarıyla ünlü. (Linç)

11. Çağdaş Türk şiirinde 1965-1970 arasında damgasını vurmuş genç şairlerin en iyisi. 12 Mart baskı dönemi koşullarında "yol ve yön" değiştirerek "İslam sanatçılığı" seçti. Şiirinde de öyle. (Evet İsyan)

A - AH - AK - BA - BAL - BERK - BİL - CAN - DİL - E - Gİ - GÖR - GÜNHAN - Hİ - İL - İS - KE - KE - KE - KOR - LOG - LU - MAL - MAL - ME - MEH - MEN - MET - MET - MET - OK - O - RIF - RİM - RU - SAL - SEV - SOY - SU - SAR - TAY - TİN - ZEL

başsağlığı dileriz.

İDEF
Yönetim Kurulu

UĞUR TEMİZKAN'I

1945 -

31 Mart günü ani bir kalp krizi sonucu yitirdik. O, kısa süren onurlu yaşamında kendisini bütün özveriyle işçi sınıfının savaşına adanmış, proleterya enternasyonalizmine bağlı, onun ateşli savunucusu iyi bir yurtseverdi. Kısa süren onurlu yaşamı bizlere örnek olacak, anısı aramızda daima yaşayacaktır. Ailesine, çocuklarına, akrabalarına, arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

Yanık arkadaşları

Köln İşçi Birliği Başkanı

UĞUR TEMİZKAN'I

yitirdik

Arkadaşımızın yakın dostlarına ve ailesine başsağlığı dileriz.

Kassel İşçi ve Öğrenci Derneği

Köln İşçi Birliği Başkanı

demokrasi savaşında omuzdaşımız

UĞUR TEMİZKAN'I

Uğursuz bir kalp krizi aramızdan aldı. Acımız savaşım kararlılığımızı bileyecektir. Başımız sağolsun.

Frankfurt Türk Halkevi Yönetim Kurulu

DOĞUM

Kızımız Şafak Tanya Doğan
3 Mart 1984'de dünyaya geldi.
Sevincimizi tüm dost, akraba ve
savaş arkadaşlarımızla paylaşıyoruz.

Annesi ve babası
N-D Doğan/Wiesbaden

DOĞUM

Dostumuz Özen Özkan'a'nın
18 Şubat günü bir çocuğu oldu.
Adını Barış Özel koydular.
Anne ve babayı kutlar
mutluluklarını paylaşıyor.

Stuttgart'taki yakınları

Derneklerin yönetim kurullarını bildirmeleri isteniyor

Konsolosluklar F. Almanya'ya Türkiye sanıyorlar

● Türkiye'de generallerin onaylatığı yeni Dernekler Yasası, yurt dışında kurulan derneklerin de tıpkı Türkiye'de kurulanlar gibi İşçileri Bakanlığı'na bildirimde bulunmaları hükümünü getirmektedir

Federal Almanya'daki Türk Başkonsoloslukları bölgelerinde kurulu bulunan Türkiye dernekleri ve kültür merkezlerine yazı göndererek yönetim kurullarındaki kişilerin isim ve adreslerini istemeye başladılar. Başkonsolosluklar gönderdikleri yazılarda Türkiye'de yürürlüğe girmiş bulunan yeni Dernekler Yasası'na atıfta bulunularak şöyle demektedir:

"Yeni kanun, gerek yurt içinde, gerek

Başkonsoloslukların Türkiye'deki derneklerine gönderdiği mektubun fotokopisi

yurt dışında kurulmuş veya kurulacak Türk derneklerinin evclemide Türk İlgili makamlarına bildirimlerini ve onaylanmasını üngürdüklerinden. Derneğinizin de sıkıkonu işlemlerden geçmesi bir zorunluk olarak ortaya çıkması bulunmaktadır. Bu itibarla, ilgili makamlarımıza iletmek üzere, Dernek Tüzüğü'nün ve Yönetim Kurulu üyelerinin açık kimlikleri ile bu zevatin Türkiye ve Almanya'daki adreslerini içeren bilgileri 3 nüsha halinde, bu yazının çıkış tarihinden itibaren en geç 1 ay

içinde Başkonsoloslukumuza gönderilmesi gerekmektedir. Bu süre içinde ilgili makamlarımıza duyuruyu yapılmamış derneklerin geçersiz sayılması yoluna gidilebilecektir."

Hatırlanacağı gibi, generallerin onaylayarak 7 Ekim 1983 günü Resmi Gazete'de yayınlatılan yeni Dernekler Yasası'nın 72. maddesi, yurt dışında kurulan derneklerin de tıpkı Türkiye'de kurulanlar gibi İşçileri Bakanlığı'na bildirimde bulunmaları hükümünü getirmektedir. Yasa'nın bu maddesinde "Türk vatandaşları tarafından yurt dışında, bu Kanunla yasaklanmış amaçlarla dernek kurulamaz ve Türk vatandaşları bu türden derneklerle üye olamazlar" denmektedir.

Konuyla ilgili olarak görüşlerine başvurduğumuz Federal Almanya'daki dernek yöneticileri, "Generaller ve konsolosluklar Federal Almanya'ya da Türkiye'ye zannediyorlar herhalde. Yasası koydukları bu maddeyi işletmeye güçleri yetse, yurt dışındaki Türkiye'deki derneklerin hemen bütün derneklerin kapatılması gerekir. Ama bunların asıl amacı, Dernekler Yasası'nı bahane ederek yurt dışındaki ilerici vatandaşlardan çıkarmaktır" dediler.

HTİB'in 8. Kongresi yapıldı

Hollanda Türkiye İşçileri Birliği'nin (HTİB) 9. Olağan Kongresi 17 Mart günü Amsterdam'da yapıldı. İKD Genel Başkanı Beria Onger, Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen, Hollanda'nın en büyük sendikası FNV Yabancılar Sekreteri Lino Cally, Pasifist Sosyalist Partisi parlamento grup başkanı Van Es ve milletvekili Van der Spek, PRR partisinin bir milletvekili ve Hollanda Komünist Partisi'nden bir temsilci konuklar arasında bulunuyordu.

Kongre'ye sunulan Yönetim Kurulu raporunda HTİB'in amaçları, "Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının barış, demokrasi savaşına destek ve katkıda bulunmak, Hollanda'da bulunan işçilerimizin sorunlarının çözümünü için çalışmak ve Hollanda barış güçleri ve diğer uluslararası işçilerle birlikte barış için savaşmak" olarak belirleniyordu. Delegelelerin kongre boyunca üzerinde en çok durdukları konular, hükümetin çıkardığı Azınlıklar Notası, bedelli askerlik soygunu, ırkçı-ayırımı akları karşı alınması gereken önlemler ve barış savaşına daha geniş ölçülerde katılım sorunu oldu. HTİB, 1986 yılında Hollanda'da yapılacak olan yerel seçimler için bir çalışma programı da hazırlayacak. Kongrenin gündemindeki en önemli konulardan birisi de geniş ve canlı tartışılabilir sahne olan tüzük değişikliği idi. Kongre, örgüt tüzüğüne bir çok maddesini değiştirerek HTİB'in demokratik yapısını daha da güçlendirdi.

Tutuklu yakınlarının eylemlerine destek verilecek

İsveç'te tutuklu ve mahkum yakınları bir komite kurdular

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı cezaevlerinde yatmakta olan politik tutukluların ve mahkumların İsveç'te bulunan yakınları 23 Mart günü bir komite kurdular. Komiteye bir bildiri yayınlayan Komite

ların yakınları, ana babaları onların bir takım istemlerini yerine getirebilmek amacıyla koşulların elverişliliğine rağmen büyük bir çaba göstererek karınca karınca bir şeyler yapmaya çalışmaktadır.

FİDEF'in 8. Kurultayı yapıldı

Federal Almanya Türkiye İşçileri Dernekleri Federasyonu FİDEF'in 8. Kurultayı 7 ve 8 Nisan günleri Essen kentinde, Heinrich-Trunk-Straße'deki Gesamtschule salonunda yapıldı.

"Roket değil işyeri", "35 saatlik iş haftası" ve "Türkiye'de genel af" belgileriyle toplanacak olan bu yılki FİDEF Kurultayı'na TKSP Genel Sekreteri Kemal Burkay, TIP Genel Başkanı Behice Boran, TKEP Genel Sekreteri Teslim Töre ve TSIP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz konuk olarak katıldılar. Bunların dışında Federal Almanya'daki Alman parti ve yığın örgütlerinin

çalışında Federal Almanya'daki Alman parti ve diğer örgütlerin ve Türkiye'den örgütlerden temsilcilerinin oluşturacağı kalı sayda konuşun kurluflayı izlemesi bekleniyor.

HDF'nin Duisburg kentindeki seminerinde SPD, FDP ve Yeşiller'den temsilciler de bulundular

HDF yerel seçim hakkı konusunda seminer düzenledi

Halkçı Devrimci Federasyonu (HDF) 24 ve 25 Mart günleri Duisburg kentinde yabancılar yerel seçimlere katılma hakkı konulu bir seminer düzenledi. Internationale Zentrum salonlarında yapılan seminerde Federal Almanya'nın çeşitli bölgelerinden yabancı sorunlarıyla ilgilenen yerli ve yabancı uzmanlar yanında SPD, FDP ve Yeşiller'den temsilciler de hazır bulundular. CDU ise çağırıldığı halde seminerde katılmadı. Seminerde söz alanlar yabancılar yerel seçimlerde seçme ve seçilme hakkı tanınamadıkça demokrasiden söz edilemeyeceğini ve "uyum politikası"nın sözde kalacağını belirttiler.

Seminerin açılışından hemen sonra söz alan HDF sözcüsü Federasyonun kısa bir tanımını yaptıktan ve çalışma alanlarını açıkladıktan sonra HDF'nin örgüt olarak yerel seçimlere yabancıların katılma hakkı için mücadele edeceğini belirtti. Hükümet eden partilerin ve birçok politikacının 5 milyon yabancıların onları ihtiyaç duymadıkları için onları sorunları ile yakından ilgilanemediklerini söyledi. İki gün süren seminerin ikinci gününde seminere katılanlar politikacıları yönettikleri sorularla onlara zor dakikalar yaşattılar.

DAYANIŞMA... DAYANIŞMA... DAYANIŞMA...

Diyarbakır ve Mamak askeri cezaevlerinde baskı ve işkenceler ve tutukluların başlatıkları açık grevleri Batı Avrupa'nın çeşitli yerinde protestolar ve dayanışma gösterilerine yol açtı.

RECKLINGHAUSEN: RE-TİD üyeleri düzenledikleri bir dayanışma toplantısında, Türkiye'deki güçleriyle dayanışma için her ya toplaadıkları maddi desteği 785 Mark'a yükselttiler. 1981'den bu yana dernek üyeleri 25 bin Mark da dayanışma topladılar.

DEN HAAG: Hollanda Parlamentosu 21 Mart günü "Türkiye Notası"nı görüşürken Türküycüler parlamento önünde cezaevlerindeki baskı ve işkenceleri protesto eden bir gösteri düzenlediler.

CENEVRE: Türkiye ve Türkiye Kürdistanı İnsan Haklarını Savunma Komitesi, Birlik Yolu, Devrimci İşçi, Serxewun, İçin Sesi, Atılım'la Dayanışma

Komitesi, Gerçek Gazetesi ve KOM-KAR yandaşları, İsviçreli demokratik örgüt ve partilerle birlikte cezaevlerindeki koşulları protesto eden ortak bir bildiri dağıttılar.

GELSENKIRCHEN: 28 Mart günü Devrimci İşçi, Kentin İçinde 12 otomobil bir konvoyla protesto gösterisi düzenledi. Aynı gün FİDEF'e bağlı İşçi Birliği'nde yapılan toplantıda DİBAF, İşçi Birliği, Devrimci İşçi, Gençler Derneği ve Kadınlar Derneği kalıcı bir eylem birliği komitesi oluşturdular.

DÜSSELDORF: Politik Tutuklularla Dayanışma Komitesi, 31 Mart günü Kentin merkez alanlarında birinde, Türkiye'de genel politik af istemeleri bir imza kampanyası başlattı. Eylem sırasında, alında "Açık grevleriyle dayanışma" yazısı bulunan madalyona asılmış bir insan maketi ile cezaevlerindeki işkence ve baskılarla protesto edildi.

Mamouyuna bir bildiri yayımlayan Komite, Türkiye'de cezaevlerindeki ağır baskıları ve işkenceleri hatırlatarak, amaçlarını şöyle açıkladı:

"Bizler ülkemizi Türkiye ve T. Kürdistanı hapishanelerinde yıllardan beri yatmakta olan tutuklu ve mahkumların Stockholm'de bulunan yakınlarıdır. Kocası, kardeşi, karısı, çocuğu hapishanede bulunan bizler bir araya gelerek yakınlarımızın ve onlarla aynı koşullar altında bulunan insanlarımızın durumlarını kamuoyuna duyurmaya ve onlara buradan sağlayacağımız maddi ve manevi desteğin güç olmasını amaç edindik.

Şurası muhakkak ki aynı koşullar altında on binlerce insan vardır. Bu insan-

ların hayatını daha gözetecek olanları kararına bir şeyler yapmaya çalışmaktadırlar.

Yakınlarımızın içinde bulundukları koşullar muhakkak ki herkesten daha fazla bizleri daha duyurmalı zorlamakta.

Faaliyetlerimiz şu ana kadar sürdürülen ve bundan sonra sürdürüleceğini inandığımız faaliyetlere güç katacaktır.

Sorunun bu çerçevede dışında çözülmemeyeceğini bilincinde olarak tüm tutuklu ve mahkum yakınlarını bulundukları ülke ve şehirlerde bir araya gelmeye, güçlerini birleştirerek yakınlarını, Türkiye ve T. Kürdistanı'nda tutuklu yakınlarının eylemlerine daha güçlü, daha örgütlü bir biçimde maddi ve manevi destek vermeye çağırıyoruz."

CÜNEYT BAŞBUĞ

Nokta

Portakal yetiştireceğiz

Kimimiz göçmen işçi, kimimiz politik mülteci olarak bulduğumuz bu yabancı topraklarda her iklimin değişikliğiyle çok değişik çağınışmaları için dalyoruz. Havanın güzelli de, kotüsü de uzak kaldığımız, havasına suyunu hasret yaşadığımız memleketi çağırıyor gözlerimizin önüne. Buraların güneşini günümüzize, kışını kışımıza karşılaştırmaya. Ver her seferinde hep bizim olan, hep içinde geldiğimiz, altında büyüdüğümüz ağır basıyor bu karşılaştırmalarda.

Göçmenlikte hep böyle olagelmis. Albaylar cuntası döneminde ülkelerini terke zorlanan Yunanlı lırcıların için memleketlerini güneşi ne denli güzel, ne denli züzenisi olmuşsa, bolşevikler için Petrograd'ın kanı, dondurucu soğukluğu, aylar boyunca açmak bilmeyen gökyüzü böylesine güzel ve züzenisi olmuştur. Mevsimler boyu mavi Akdeniz de, kelin buz takaklarıyla kaplı Baltık denizi de ülkelerinin multuluğu için savaşanların önünde ulaşmaya çalışılan somut hedefleri haline dönüşmüştür.

Yılların insan beyninde, yüreğinde binkirdikleri böyle bir çırpıda çıkp gitmiyor. İnsanın öz toprağını sevmesinin, ona bağışınını hiçbir nesnel düğütü yok. Yaşayanlarıyla, nesi olsun olsun iklimleriyle, bitkileriyle memleketlere değerk birleşmek olanağı değil.

Oysa Amerikalı hesap yapıyor. Batı Avrupa'ya yerleştir-

meye bağladığı ölüm füzelerinden Doğu Anadolu'ya da yerleştirmeyi planlıyor, bunu Türkiye halkına dayatmanın yollarını kuruyor. İnsanlar dahil tüm değerlerin alınıp satılabileceği üzerine kurulu düşünce sistemi için "oldukça mantıklı" gerekçelere dayanıyor Amerikalı'nın hesabı. "Doğu Anadolu mal ve insan yoğunluğu yönünden gelişmiş bir bölge değil. Buralara yerleştirilecek füzeler nedeniyle bir nükleer savaşta ilk hedef olması mütefeklere başka ülkelerle karşılaştırdıkları fazla kayıptır getirmeyecektir." Kuşkusuz burada mütefekler NATO demek.

12 Eylül 1980'de Türkiye'ye süngüyle el koyan sessizce dinliyorlar önerileri. Oysa değeri böylesine önerilerin tartışılmasına ortam yaratmak. Amerikalı'ya böyle konuşmak cesaretini vermek bile suçtur. Hem de sonu ağır cezalarla bitecek denli büyük bir suç.

Fikret Ötym bir röpörtajında Posof'ta bir Kürt çocuğunun öyküsünü anlatır. Dizboyu kanyla, dondurucu soğuklu hüküm süren Doğu Anadolu kişide hastalanan, ateşleri içinde yanan çocuk portakal ister yemek için. Belki bir kitapta resmini gömüş, belki öğretmeninden duymuştur portakal, çünkü ne Posof'ta ne de çevrede yetmez. Sert iklimin, Doğu Anadolu toprağının için vermediklerindendir.

Amerikalı öperek, biçerek kendi çıkarları için öne sürülen nükleer hedefler hazırlıyor. Bu Anadolu'ya ölmü yerleştirmenin hesabını yapıyor. Bu hesabı bozmamız gerekir. Çünkü bu topraklarda çocuklar altında koşan, canları çektilikçe alay yenisler diye portakal ağaçları yetiştireceğiz.

RÜSTAV